

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. október 16. napján megtartott nyilvános ülés, a 2020. november 06. napján megtartott fellebbviteli tárgyalás alapján, 2020. december 04. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. július 09. napján kihirdetett 41.Kb.55/2017/225. számú ítéletét megváltoztatja.

A bíróság **XIX.r.** vádlottnak a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző de a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pontja szerint minősülő üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 1 esetben bünszövetségben - elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettét 13 rendbelinek minősíti.

A másodfokú katonai tanács megállapítja, hogy **II.r., XV.r., VIII.r., XXVIII.r., I.r., X.r., III.r., XXI.r., IV.r., VI.r., XIII.r., XII.r., XIX.r.** és **XVI.r.** vádlott 2016. július 22. napjától 2017. március 22. napjáig lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt állt;

XI.r. vádlott 2016. július 22. napjától 2016. november 25. napjáig lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt állt;

míg **XXXIX.r., XL.r., XLII.r.** és **XLIV.r.** vádlott 2016. augusztus 11. napjától 2017. március 22. napjáig lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt állt.

A másodfokú bíróság a **XXIII.r.** és **XXX.r.** vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

XXXIII.r. vádlott is köteles a vonatkozásában felmerült 31.859,- (harmincegyezer-nyolcszázötvenkilenc) Ft bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

II.r. vádlott új személyi igazolvány száma ..., **V.r.** vádlott lakcíme ..., **XII.r.** vádlott lakcíme helyesen ..., **XIII.r.** vádlott új személyi igazolvány száma ..., **XXIV.r.** vádlott új lakcíme

... , **XXXIX.r.** vádlott új személyi igazolvány száma: ..., **XLVIII.r.** vádlott új lakcíme

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** vádlott, **II.r.** vádlott, **III.r.** vádlott, **IV.r.** vádlott, **V.r.** vádlott, **VI.r.** vádlott, **VII.r.** vádlott, **VIII.r.** vádlott, **IX.r.** vádlott, **X.r.** vádlott, **XI.r.** vádlott, **XII.r.** vádlott, **XIII.r.** vádlott, **XIV.r.** vádlott, **XV.r.** vádlott, **XVI.r.** vádlott, **XVII.r.** vádlott, **XVIII.r.** vádlott, **XIX.r.** vádlott, **XX.r.** vádlott, **XXI.r.** vádlott, **XXII.r.** vádlott, **XXIII.r.** vádlott, **XXIV.r.** vádlott, **XXV.r.** vádlott, **XXVI.r.** vádlott, **XXVII.r.** vádlott, **XXVIII.r.** vádlott, **XXIX.r.** vádlott, **XXX.r.** vádlott, **XXXI.r.** vádlott, **XXXII.r.** vádlott, **XXXIII.r.** vádlott, **XXXV.r.** vádlott, **XXXVI.r.** vádlott, **XXXVII.r.** vádlott, **XXXIX.r.** vádlott, **XL.r.** vádlott, **XLI.r.** vádlott, **XLII.r.** vádlott, **XLIII.r.** vádlott, **XLIV.r.** vádlott, **XLV.r.** vádlott, **XLVI.r.** vádlott, **XLVII.r.** vádlott, **XLVIII.r.** vádlott, **XLIX.r.** vádlott, **L.r.** vádlott, **LI.r.** vádlott, **LII.r.** vádlott és **LIII.r.** vádlott tekintetében helybenhagyja.

Köteles a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből **XXXI.r.** vádlott 45.720,- (negyvenötezer-hétszázhusz) Ft-ot, **XLVIII.r.** vádlott 46.160,- (negyvenhatezer-százhatvan) Ft-ot, **V.r.** vádlott 28.215,- (huszonnyolcezer-kettőszáztizenöt) Ft-ot, és **LIII.r.** vádlott 28.215,- (huszonnyolcezer-kettőszáztizenöt) Ft-ot az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. július 9. napján kihirdetett 41.Kb.55/2017/225. számú ítéletében **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 30 rb. üzletszerűen - ebből 7 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 7 esetben bünszövetségben társtettesként, 6 esetben bünszövetségben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 5 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra, 500 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 460.280,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy az **I. r.** vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az **I. r.** vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság az **I. r.** vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[2] A bíróság **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 27 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 6 esetben bünszövetségben, 14 esetben bünszövetségben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 4 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 440 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 391.860,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a **II. r.** vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes

szabadságra. A II. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság az II. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[3] Ellenben az ellene 2 rb. üzletszerűen - ebből egy esetben bünszövetségben elkövetett - hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[4] A bíróság III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 22 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 10 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 4 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra, 480 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 177.270,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a III. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A III. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a III. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[5] Ellenben az ellene 2 rb. - ebből egy esetben bünszövetségben - előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[6] A bíróság IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 10 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 5 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 46.650,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a IV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A IV. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a IV. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról

[7] Ellenben az ellene 9 rb. előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve, üzletszerűen - ebből 5 esetben bünszövetségben - elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[8] A bíróság **V.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 10 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 340 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 68.420,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy az V. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. Az V. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. február 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság az V. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[9] A bíróság **VI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 13 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 1 esetben bünszövetségben társtettesként, 1 esetben bünszövetségben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 400 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 130.620,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a VI. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A VI. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a VI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[10] A bíróság **VII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 10 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben bünszövetségben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 340 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 68.420,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a VII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A VII. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a VII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[11] A bíróság **VIII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 10 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 3 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és

a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 164.830,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a VIII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A VIII. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság az VIII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[12] A bíróság a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kbk. II.22/2015/2. számú végzésének próbára bocsátást kimondó rendelkezését **IX.r.** vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezte, és a próbára bocsátást megszüntette. **IX.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 9 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben bünszövetségben, 2 esetben bünszövetségben társtettesként elkövetett -elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért, valamint gondatlanságból, szolgálatban elkövetett kötelességszegés vétsége miatt [Btk. 438. § (1) -(2) bek. a) pont és (4) bek. I. tétel] őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 31.100,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a IX. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A IX. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság az IX. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[13] A bíróság **X.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 7 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 3 esetben bünszövetségben, 3 esetben bünszövetségben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 340 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 27.990,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a X. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A X. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság az X. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[14] Ellenben az ellene 4 rb. üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[15] A bíróság **XI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 11 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 1 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 388.750,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XI. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A XI. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[16] A bíróság **XII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 10 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 1 esetben bünszövetségben, 1 esetben bünszövetségben társtettesként, 1 esetben bünszövetségben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 108.850,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A XII. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság az XII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[17] A bíróság **XIII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 7 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 340 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 31.100,- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XIII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A XIII. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XIII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 2 rendbeli üzletszerűen - ebből 1 esetben bünszövetségben - elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[18] A bíróság **XIV.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 8 rb. üzletszerűen - ebből 7 esetben bünszövetségben, előnyért hivatali kötelesség megszegésével, ebből 1 esetben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 2 hónap börtön fokozatú

szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 320 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 77.750.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XIV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A XIV. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2015. október 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XIV. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 1 rendbeli bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[19] A bíróság **XV.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 10 rb. bűnsegédként, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 102.630.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A XV. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XV. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 1 rendbeli üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[20] A bíróság **XVI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. bűnsegédként, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a XVI. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén annak időtartamába beszámítani rendelte a XVI. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XVI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[21] A bíróság **XVII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 7 rb. üzletszerűen - ebből 6 esetben bünszövetségben, bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 340 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 93.300.-forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XVII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható

feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendelte a XVII. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XVI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 1 rendbeli bűnsegédként, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[22] A bíróság **XVIII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. bűnsegédként elkövetett a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 46.650.-forint vagyonekobzásra, valamint lefokozásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a XVIII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XVIII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 5 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[23] A bíróság **XIX.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 14 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 1 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont, aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 400 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 450.950.-forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XIX. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendelte a XIX. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XIX. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 1 rb. üzletszerűen és bünszövetségben elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[24] A bíróság **XX.r.** vádlottat az ellene 6 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont, ac) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt emelt vád alól.

[25] A bíróság **XXI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 12 rb. üzletszerűen - ebből 4 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 2 esetben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont, aa) alpont és b) pontja szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 208.370.-forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXI. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés

büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendelte a XXI. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XXI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[26] A bíróság **XXII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 8 rb. bünszövetségben és üzletszerűen - ebből 3 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 5 esetben társtettesként, 3 esetben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont, aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 360 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 124.400.-forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[27] A bíróság **XXIII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 10 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 2 esetben bünszövetségben, 4 esetben bünszövetségben, bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont, aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 164.830.-forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXIII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXIII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 1 rb. üzletszerűen és bünszövetségben elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[28] A bíróság **XXIV.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 3 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont, aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 300 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 27.990.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXIV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXIV. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[29] A bíróság **XXV.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 15 rb. üzletszerűen - ebből 5 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 1 esetben bünszövetségben, 1 esetben bünszövetségben, társtettesként

elkövetett, 3 esetben bünszövetségben, bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont, aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 400 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 186.600.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXV. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 1 rb. üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[30] A bíróság **XXVI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 6 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 1 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont, aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 2 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 320 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 93.300.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXVI. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXVI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[31] A bíróság **XXVII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 2 év közügyektől eltiltásra, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 186.600.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXVII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXVII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[32] A bíróság **XXVIII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. üzletszerűen elkövetett a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 2 év közügyektől eltiltásra, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 46.650.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXVIII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a XXVIII. r. vádlott által 2015. október 19. napjától 2016. július 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XXVIII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[33] A bíróság **XXIX.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 1 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 260 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 46.650.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXIX. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXIX. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 1 rb. bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[34] A bíróság **XXX.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 12 rb. üzletszerűen - ebből 5 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 2 esetben bünszövetségben, 3 esetben bünszövetségben, bűnszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 223.920.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXX. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXX. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[35] A bíróság **XXXI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével és bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 240 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 31.100.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXXI. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXXI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[36] A bíróság **XXXII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 240 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 46.650.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXXII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXXII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[37] A bíróság **XXXIII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 7 rb. bűnsegédként, bűnszövetségben és üzletszerűen - ebből 2 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 340 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 18.660.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXXIII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXXIII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[38] A bíróság **XXXV.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 6 rb. bűnszövetségben és üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 4 esetben bűnsegédként, 1 esetben társtettesként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 2 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 320 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 531.810.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXXV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXXV. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[39] A bíróság **XXXVI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 16 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben társtettesként, 4 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 4 esetben bűnszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 4 év 2 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 420 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 161.720.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXXVI. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXXVI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[40] A bíróság **XXXVII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 2 év közügyektől eltiltásra, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 62.200.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXXVII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XXXVII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[41] A bíróság **XXXIX.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 13 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 6 esetben bünszövetségben, 1 esetben bünszövetségben, bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 400 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 174.160.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XXXIX. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendelte a XXXIX. r. vádlott által 2015. november 30. napjától 2016. augusztus 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XXXIX. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 1 rb. bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[42] A bíróság **XL.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 12 rb. üzletszerűen - ebből 3 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 8 esetben bünszövetségben és ebből 1 esetben társtettesként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 149.280.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XL. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendelte a XL. r. vádlott által 2015. november 30. napjától 2016. augusztus 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XL. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[43] A bíróság **XLI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 9 rb. bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 380 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 146.170.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XLI. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendelte a XLI. r. vádlott által 2015. november 30. napjától 2016. augusztus 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XLI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 2 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben bünszövetségben - elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[44] A bíróság **XLII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 7 rb. üzletszerűen - ebből 4 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 3 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és

a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 340 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 108.850.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XLII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendelte a XLII. r. vádlott által 2015. november 30. napjától 2016. augusztus 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XLII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 20 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[45] A bíróság **XLIII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb. előnyért hivatali kötelesség megszegésével, üzletszerűen elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év 2 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 2 év közügyektől eltiltásra, 220 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 49.760.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XLIII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendelte a XLIII. r. vádlott által 2015. november 30. napjától 2016. február 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XLIII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[46] A bíróság **XLIV.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben bünszövetségben - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 260 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 15.550.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XLIV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés időtartamába beszámítani rendelte a XLIV. r. vádlott által 2015. november 30. napjától 2016. augusztus 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt oly módon, hogy 1 nap előzetes fogvatartás egy nap szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a XLIV. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 1 rb bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[47] A bíróság **XLV.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. üzletszerűen - ebből 2 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 1 esetben bünszövetségben, 1 esetben bünszövetségben, bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 2 év közügyektől eltiltásra, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 24.880.- forint vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy a XLV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes

szabadságra. A bíróság a XLV. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[48] A bíróság **XLVI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. bünszövetségben és üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével, 1 esetben bűnsegédként - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 31.100.- forint vagyonekobzásra és lefokozásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a XLVI. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XLVI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[49] A bíróság **XLVII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki előnyért hivatali kötelesség megszegésével elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt 1 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 46.650.- forint vagyonekobzásra és lefokozásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a XLVII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XLVII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[50] A bíróság **XLVIII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként, előnyért hivatali kötelesség megszegésével elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a XLVIII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XLVIII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[51] A bíróság **XLIX.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki előnyért hivatali kötelesség megszegésével elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt 1 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 62.200.- forint vagyonekobzásra és lefokozásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a XLIX. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén

legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a XLIX. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont) miatt emelt vád alól felmentette.

[52] A bíróság **L.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. üzletszerűen - ebből 1 esetben előnyért hivatali kötelesség megszegésével - elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont és b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 15.550.- forint vagyonekobzásra és lefokozásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy az L. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság az L. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[53] A bíróság **LI.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, előnyért hivatali kötelesség megszegésével elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel a) pont aa) alpont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt 1 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 31.100.- forint vagyonekobzásra és lefokozásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy az LI. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság az LI. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[54] A bíróság **LII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért őt 1 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 15.550.- forint vagyonekobzásra és lefokozásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy az LII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság az LII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ellenben az ellene 1. rb üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[55] A bíróság **LIII.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. üzletszerűen elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétel b) pont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadásának

büntetésében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 68.420.- forint vagyonelkobzásra és lefokozásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy az LIII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság az LIII. r. vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett, rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[56] Az elsőfokú katonai tanács egyebekben rendelkezett a nyomozás során lefoglalt bűnjelekről, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[57] A **Debreceni Regionális Nyomozó Ügyészség XVIII.r.** vádlott kivételével valamennyi vádlott terhére súlyosításért, a teljes felmentéssel érintett **XX.r.** vádlott esetében a felmentő rendelkezés ellen bűnösség megállapítása és a súlyosítással érintett vádlottak büntetési tételeihez igazodó fő - és mellékbüntetés kiszabása, a részfelmentésekkel érintett vádlottak tekintetében a felmentő rendelkezések ellen a bűnösség megállapítása és súlyosabb fő -és mellékbüntetés kiszabása, a felfüggesztett szabadságvesztés büntetéssel érintett vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztéséről szóló rendelkezések mellőzése és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása végett jelentett be fellebbezést.

[58] Az elsőfokú ítélet kihirdetésekor **I.r., VI.r., VIII.r., XIII.r., XV.r., XVII.r., XXI.r., XXVII.r., XXVIII.r., XLII.r., XLIV.r.** és **XLIX.r.** vádlottak védelmében eljáró védő elsődlegesen felmentésükért, másodlagosan a büntetésük enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.

[59] **II.r.** vádlott védője az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a fellebbezés bejelentésére három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a fellebbezésre nyitva álló határidőn belül elsődlegesen védence felmentése, másodlagosan a büntetés enyhítése iránt terjesztette elő fellebbezését.

[60] **III.r., X.r., XXIII.r., XXIX.r., XXX.r., XL.r., XLI.r., XLVI.r., XLVII.r., XLVIII.r., LI.r.** vádlottak védője a vádlottak vonatkozásában az elsőfokú ítélet kihirdetését követően elsődlegesen felmentésükért, másodlagosan a büntetésük enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.

[61] **IV.r., XII.r., XV.r., XIX.r., XXII.r., XXV.r., XXVI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXIX.r., L.r., és LII.r.** vádlottak védelmében eljáró védő a vádlottak vonatkozásában az elsőfokú ítélet kihirdetését követően elsődlegesen felmentésükért, másodlagosan a büntetésük enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.

[62] **LIII.r.** vádlott védője tudomásul vette az elsőfokú ítéletet annak kihirdetésekor, **V.r., és XLIII.r.** vádlottak vonatkozásában elsődlegesen felmentésükért, másodlagosan a büntetésük enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.

[63] **XX.r.** vádlott védője tudomásul vette az elsőfokú ítéletet annak kihirdetésekor, **VII.r., IX.r., XI.r.** vádlottak vonatkozásában pedig elsődlegesen felmentésükért, másodlagosan a büntetésük enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.

[64] **XIV.r.** vádlott védője az elsőfokú ítélet kihirdetésekor elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan a büntetése enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.

[65] **XVI.r.** vádlott védője az elsőfokú ítélet kihirdetésekor a fellebbezés bejelentésére három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, a fellebbezésre nyitva álló határidőn belül elsődlegesen védence felmentése, másodlagosan a büntetése enyhítése iránt terjesztette elő fellebbezését.

[66] **XVIII.r.** vádlott védője az elsőfokú ítélet kihirdetésekor a fellebbezés bejelentésére három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a fellebbezésre nyitva álló határidőn belül elsődlegesen védence felmentése érdekében a tényállás részben téves megállapítása és téves jogkövetkeztetés levonása okából jelentett be fellebbezést.

[67] **XXIV.r.** vádlott védője az elsőfokú ítélet kihirdetésekor elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan a büntetése enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.

[68] **XXXI.r.** vádlott védője az elsőfokú ítélet kihirdetésekor elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetése enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.

[69] **XXXVII.r.** vádlott védője az elsőfokú ítélet kihirdetésekor elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan a büntetése enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.

[70] **XV.r.** vádlott védője az elsőfokú ítélet kihirdetésekor elsődlegesen a vádlott felmentéséért, másodlagosan a büntetése enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.

[71] Az elsőfokú ítélet kihirdetésekor **I.r., IV.r., XII.r., XV.r., XIX.r., XXII.r., XXV.r., XXXII.r., XXXV.r., XXXVII.r., XXXIX.r., XLII.r., XLIV.r., L.r., LII.r.** vádlottak a felmentésük érdekében jelentették be fellebbezésüket.

[72] **XX.r.** vádlott az ítéletet annak kihirdetésekor tudomásul vette.

[73] A fellebbezésre nyitva álló határidőn belül a vádlottak közül **III.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **VI.r.** vádlott a tényállás téves megállapítása, téves jogi

minősítés és az ítélet megalapozatlansága miatt felmentéséért jelentett be fellebbezést. **VII.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **VIII.r.** vádlott felmentéséért fellebbezett. **IX.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **X.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **XI.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **XIII.r.** vádlott felmentéséért fellebbezett. **XVII.r.** vádlott benyújtott fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és felmentését kérte, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, annak megalapozatlansága miatt, harmadlagosan a reá kiszabott büntetés enyhítését, arra hivatkozva, hogy vele szemben alkalmazott szankció a megállapított tényálláshoz képest aránytalan. **XVIII.r.** vádlott fellebbezésében kérte az ítélet javára történő megváltoztatását. **XXI.r.** vádlott felmentéséért fellebbezett. **XXIII.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **XXVI.r.** vádlott benyújtott fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és felmentését kérte, másodlagosan a reá kiszabott büntetés enyhítését, arra hivatkozva, hogy vele szemben alkalmazott szankció a megállapított tényálláshoz képest aránytalan. **XXVII.r.** vádlott fellebbezést nyújtott be elsődlegesen a felmentése, másodlagosan a büntetése enyhítése, a reá kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése iránt. **XXVIII.r.** vádlott a tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés és az ítélet megalapozatlansága miatt felmentéséért jelentett be fellebbezést. **XXIX.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **XXX.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **XL.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **XLI.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **XLV.r.** vádlott a tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés és az ítélet megalapozatlansága miatt felmentéséért jelentett be fellebbezést. **XLVI.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **XLVII.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **XLVIII.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett. **XLIX.r.** vádlott felmentéséért fellebbezett a tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés és az ítélet megalapozatlansága miatt. **LI.r.** vádlott elsődlegesen felmentéséért, másodlagosan büntetése enyhítéséért fellebbezett.

[74] Az ügyész a fellebbezését 3. Nyom. 546/2015. szám alatt írásban is megindokolta. Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság széles körű és alapos bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek során hosszasan elemezte a bizonyítékokat, különösen a belső és külső kamerafelvételeket, a belső kamerafelvételekről készített jelentéseket, az összevető jelentéseket, a hanganyag írásba foglalt változatát és az idegen nyelvű beszélgetések fordítását is. Álláspontja szerint a vádpontok többségében a módosított vádiratnak megfelelően helyesen állapította meg a történeti tényállásokat, a bűncselekmények minősítését, a fő- és mellékbüntetések fajtáit, továbbá az ügyészi indítványnak megfelelően, törvényesen rendelkezett a vagyonekobzásról, a bűnügyi költségről és a bűnjelekről. A fő- és mellékbüntetések mértékének meghatározásakor figyelemmel volt a bűncselekmények számához igazodó, az átkelőhely-ügyeletesek és rendészeti ügyintézők fokozottabb felelősségét igénylő belső arányokra is. Ugyanakkor álláspontja szerint a fő- és mellékbüntetések mértékének megállapításakor figyelmen kívül hagyta, hogy a vádlottak valamennyien súlyos, közélet tisztasága elleni bűncselekményeket, minősített vesztegetéseket követtek el hivatásos rendőrként. Érvelése szerint ebből következően annak ellenére, hogy a halmazati büntetés kiszabási szabályokra tekintettel a középmérték 7 év, a bíróság szinte valamennyi vádlottal szemben törvénysértően enyhe fő- és mellékbüntetést szabott ki. Az **X.r.** vádlottat érintő részfelmentés és **XX.r.** vádlottat érintő teljes körű felmentő rendelkezéseket alaptalannak tartotta. E körben hivatkozott arra, hogy a 2015. július 17. napján kelt 3. T.ÜK.1-9/9/2015. számú ügyészi indítvány egyértelműen tartalmazta, hogy több személyre, köztük **XX.r.** és **X.r.** vádlottra vonatkozóan volt bírói engedély a titkos információgyűjtésre. A további név szerint felsorolt 13 határrendészre viszont nem, ezért indítványozták, hogy az engedéllyel

rendelkező **XX.r.** és **X.r.** vádlott esetében a katonai nyomozási bíró engedélyezze a titkos információgyűjtés eredményének büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználását, az engedéllyel nem rendelkezők tekintetében pedig állapítsa meg a bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságát és engedélyezze a bizonyítékként történő felhasználását. Érvelése szerint a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának nyomozási bírója a KBny.I.004/2015/2. számú végzésének rendelkező részben nyilvánvalóan figyelmetlenségből - vagy esetleg más okra visszavezethetően - hibázott, amikor a szándékának megfelelő engedélyezés helyett **XX.r.** és **X.r.** vádlottak esetében alkalmasságot állapított meg, annak ellenére, hogy sem a végzés rendelkező, sem pedig indokolási része még utalásszerűen sem tartalmaz az ügyészi indítvány egyes részeinek elutasításával kapcsolatos rendelkezéseket. Érvelése szerint a két vádlott esetében a nyomozási bíró engedélyezési szándékát erősíti meg a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. augusztus 6. napján kelt 2. Bnyf.176/2019/2. számú végzése is, amely „ügyészi indítványra és fellebbezés kapcsán” a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának végzését kijavította. **XX.r.** vádlott és **X.r.** vádlott tekintetében azt indítványozta, hogy a fellebbezési katonai tanács vegyen fel bizonyítást az elsőfokú ítélet kihirdetése óta keletkezett bizonyítékok, többek között a kijavításra vonatkozó másodfokú végzés ismertetésével. Ennek eredménye alapján a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja alapján változtassa meg az elsőfokú ítéletet **XX.r.** vádlott vonatkozásban, őt mondja ki bűnösnek 6 rendbeli, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont ac) alpontja és b) pontja szerint minősülő üzletszerűen, ebből két esetben bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ennek megfelelően ítélje börtön fokozatú szabadságvesztésre, rögzítse, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, tiltsa el a közügyek gyakorlásától, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe számítsa be, a vádlottat ítélje pénzbüntetésre, rendeljen el vagyonekmozgást az adott vagyoni előny tárgyát képező 250 euróra és kötelezze a **XX.r.** vádlottat a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú katonai tanács a bizonyítás eredménye alapján **X.r.** vádlott vonatkozásában változtassa meg az ítéletet, az abban megállapítottakon túl mondja ki bűnösnek további 4 rendbeli, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pont ac) alpontja és b) pontja szerint minősülő üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Súlyosítsa a vele szemben kiszabott büntetést, ítélje hosszabb tartamú szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra, valamint kötelezze magasabb napi tétel összegű pénzbüntetés megfizetésére, a részletfizetés engedélyezésére vonatkozó rendelkezést pedig mellőzze.

[75] A végrehajtandó szabadságvesztés büntetéssel érintett vádlottak terhére súlyosításért bejelentett fellebbezésével kapcsolatosan **I.r.** vádlott esetében kiemelte annak gátlástalanságát, valamint, hogy a legmagasabb összegű vesztegetési pénz elfogadása az ő nevéhez fűződik, továbbá, hogy gyakorlatilag ő tanította be fiatalabb kollégáit a vesztegetési pénzek kérésével, elfogadásával kapcsolatosan.

[76] **V.r.** vádlott esetében álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túl nagy jelentőséget tulajdonított az önmagát és további két társát is terhelő beismerő vallomásnak.

[77] **VI.r.** vádlott esetében kifejtette, hogy a rendbeliség számára is figyelemmel nyomatékos enyhítő körülmény hiányában törvénysértően enyhe büntetést szabott ki.

[78] **VII.r.** vádlott esetében is törvénysértően enyhe büntetést szabott ki még az önmagára és **V.r.** vádlottára tett részbeni beismerő vallomása ellenére is.

[79] **VIII.r.** vádlottal szemben a rendbeliség számára is tekintettel hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt.

[80] **IX.r.** vádlott esetében úgy ítélte meg, hogy figyelemmel arra, hogy cselekményét próbaidő hatálya alatt követte el, a büntetés súlyosítása indokolt.

[81] **XI.r., XII., XXI.,** esetében a rendbeliség számára tekintettel törvénysértően enyhe büntetést szabott ki.

[82] **XXII.r.** vádlott esetében nyomatékos súlyosító körülmény, hogy a vádlott magasabb szintű szakértelmet igénylő szakértőként, rendészeti ügyintézőként teljesített szolgálatot, aki az útlevélkezelők által felfedett gyanúokat vizsgálta és bírálta felül, szakértelmét pedig részesedés fejében az útlevélkezelők által elkövetett bűncselekmények támogatására használta fel. Álláspontja szerint a kiszabott szabadságvesztés tartamának emelése indokolt.

[83] **XXIV.r., XXVI.r., XXVII.r., XXVIII.r., XXXI.r., XXXII.r., XXXVII.r., XLII.r., XLV.r.,** vádlottak tekintetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy nyomatékos enyhítő körülmények hiányában a velük szemben kiszabott büntetést súlyosítani kell.

[84] Kifejtette továbbá, hogy **XXX.r.** vádlott esetében a rendbeliség számára és a nyomatékos enyhítő körülmények hiányára tekintettel, **XXXIII.r.** vádlott esetében arra tekintettel, hogy a bűncselekmények elkövetésekor a kilépő irányú kamionforgalmi sávban útdíj ellenőrként teljesített szolgálatot, miközben rendeltetési helyét elhagyva az V. és VI. forgalmi sávban a járművek ellenőrzésében, illetve az utasokkal való alkudozásban segített az érintett útlevélkezelőknek, amelyért cserébe részesedést kapott, **XXXV.r.** vádlott esetében arra tekintettel, hogy a XXXII/3/a. vádpontban megjelölt cselekmény elkövetésekor átkelőhely-ügyeletesként - akinek fokozott felelőssége volt az alárendeltségébe tartozó határrendészek szabályszerű szolgálatának ellátásában - gyűjtötte össze a vesztegetési pénzt az útlevélkezelőktől, és az összesen 1640 eurót a központi épület egyik helyiségében elrejtette, **XXXVI.r., XL.r.** vádlottak esetében a rendbeliség számára tekintettel nyomatékos enyhítő körülmény hiányában a kiszabott büntetés súlyosítása indokolt csakúgy, mint **XLIII.r.** vádlott esetében is.

[85] Összeségében a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt és részfelmentéssel nem érintett **I.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., XI.r., XII.r., XXI.r., XXII.r., XXIV.r., XXVI.r., XXVII.r., XXVIII.r., XXX.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXVII.r., XL.r., XLII.r., XLIII.r., és XLV.r.** vádlottak tekintetében azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a felsorolt vádlottakat ítélje hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetésre és közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, valamint magasabb napi tétel összegű pénzbüntetésre, továbbá a pénzbüntetés részletekben történő megfizetésére vonatkozó rendelkezést mellőzze.

[86] A felfüggesztett szabadságvesztés büntetéssel érintett vádlottak terhére is fellebbezést jelentett be súlyosításért. Ekként a **XVI.r., XLVI.r., XLVII.r., XLVIII.r., L.r., LI.r., LIII.r.** vádlottak tekintetében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, ítélje őket hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetésre, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztéséről szóló rendelkezést mellőzze. Ezen túlmenően mellékbüntetésként ítélje közügyektől eltiltásra és magasabb napi tétel összegű pénzbüntetésre, melynek a részletekben történő megfizetésére vonatkozó rendelkezést mellőzze.

[87] A végrehajtandó szabadságvesztéssel, valamint részfelmentéssel érintett vádlottak terhére is súlyosításra irányuló fellebbezést jelentett be a részfelmentésük miatt. Így **II.r.** tekintetében álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a II/1/e., XV/2/a vádpontok esetében a kamerafelvételek alapján tényből további tényre helytelenül következtetett. Ezt azzal indokolta, hogy a határregisztrációs rendszer adataiból megállapítható, hogy a vádlott 2015. június 22-én 11.43-11.51 óra között regisztrálta a ... forgalmi rendszámú autóbust 10 utasát. A 260555304 fájlszámú kamerafelvételen látható és hallható, hogy a vádlott 11.50.51 órakor kiszól az ablakon a sofőrnek, majd egy kék színű útlevelet lapozgat maga előtt tartva. Ezt követően az okmányt 11.51.18 órakor a lába között tovább lapozza, s abból - miközben „oké” kifejezést használ - 11.51.23 órakor egy barnás színű bankjegyet kivesz és a zsebébe teszi. Az útlevelet 11.51.58 órakor az ablakon keresztül kiadta, majd néhány másodperccel később az elfogadott bankjegyet az alsónadrágjából elővett pénzköteghez rendezte és megszámlálás után 11.52.31 órakor azokat az alsónadrágjába rejtette. Mindezen tényekből és bizonyítékokból tévesen következtetve mentette fel a bíróság a vádlottat a II/1/e. vádpontban az ellene emelt vád alól, a részfelmentő ítélte megalapozatlan és iratellenes.

[88] A felmentéssel érintett XV/2/a. vádponttal kapcsolatban pedig hivatkozott arra, hogy a bíróság a bizonyítékokat nem összefüggéseiben vizsgálta **II.r., III.r., és XXIII.r.** vádlottakra vonatkozóan, s tényből további tényre helytelenül következtetve jutott arra a megállapításra, hogy a II/3/a-e vádpontokban rögzített és a vádlott terhére rótt bűncselekményeket a XV/2/a. vádpontnál nem lehet kétszeresen újraértékelni. Figyelmen kívül hagyta ugyanis, hogy **II.r.** vádlott terhére a hivatkozott öt vádpontban legalább 490 euró vesztegetési pénz elfogadását róta fel az ügyészség, mely összegből a bíróság kevesebbet látott megállapíthatónak. Figyelmen kívül hagyta azt is, hogy **II.r.** vádlott mellett a 6/1. munkaállomásnál útlevélkezelői szolgálatot teljesítő **III.r.** vádlott az általa elfogadott vesztegetési pénzeket elrejtés céljából átadta **II.r.** vádlottnak, aki a 08.08 órakor részére átadott vesztegetési pénz átvétele után elővette az alsónadrágjából az addig összegyűlt pénzt, megszámlalta és közölte kollégájával, hogy jól haladnak, „már mindjárt ezer”, pontosabban már „nyolc darab”, azaz már 800 eurójuk van közösen. Ugyanakkor **II.r.** vádlott a II/3/a. vádpont szerint addig még csak 50+20 euró, **III.r.** vádlott a III/3/a-d. vádpontokban foglaltak szerint pedig 320 euró vesztegetési pénzt fogadott el. A különbözetet nyilvánvalóan kamerán kívül fogadta el **II.r.** és **III.r.** vádlott. Erre utal álláspontja szerint az a tény is, hogy 11.20 órakor **II.r.** vádlott a fiúkébe belépő **III.r.** vádlottnak megszámlálás céljából átadta a részét, amelynek összege **III.r.** vádlott 11.21.42 órakor tett nyilatkozata szerint 850 euró. Hasonló nagyságrendű vesztegetési pénze lehetett **II.r.** vádlottnak is, mert azonos összegű, 150-150 euró részesedést ajánlottak fel **XV.r. vádlott** átkelőhely-ügyeletesnek, tőlük kevesebb részesedést, 40 eurót az addig 270 euró vesztegetési pénzt elfogadó **XXIII.r.** vádlott adott. Mindezekből álláspontja szerint okszerűen következik, hogy **II.r.** vádlott a II/3/a-e vádpontokban megjelölt cselekményeken túl kamerán kívül legalább további egy utastól fogadott el ismeretlen ok miatt pontosan meg nem határozható összegű vesztegetési pénzt. Ezért a XV/2/a. vádpont tekintetében **II.r.** vádlottat érintő részfelmentő ítélet megalapozatlan.

[89] **III.r.** vádlott vonatkozásában is kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényből további tényre helytelenül következtetve jutott arra a megállapításra, hogy bár a III/3/c. vádpontoknál az ügyészi vád 2 rendbeli cselekményt tartalmazott, azonban nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy a kétszer 50 euró vesztegetési pénzt egy vagy két utas adta-e. Az ezzel kapcsolatos érvelését részletesen kifejtette, minek lényege szerint a kamerafelvételek alapján megállapítható, hogy **III.r.** vádlott a vádbeli napon 07.54-07.57 óra között az ellenőrzés alá vont ... forgalmi rendszámú kisbusz 8 utasát regisztrálta, majd 08.00-08.02 óra között regisztrálta a ... forgalmi rendszámú kisbusz 6 utasát is. Ezen túlmenően a kamerafelvételek alapján az a következtetés vonható le, hogy **III.r.** vádlott a rendszám szerint is megjelölt két jármű egy-egy utasától fogadott el vesztegetési pénzt és a bűnkapcsolatokra figyelemmel a cselekmény 2 rendbeli. A felmentéssel érintett XV/2/a. vádponttal kapcsolatban álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem összefüggéseikben vizsgálta **II.r.**, **III.r.**, és **XXIII.r.** vádlottak esetében és tényről további tényre helytelenül következtetett. Figyelmen kívül hagyta, hogy **III.r.** vádlott terhére a hivatkozott hét vádpontban legalább 430 euró vesztegetési pénz elfogadását rótták fel, mely összegből a bíróság kevesebbet látott megállapíthatónak. Figyelmen kívül hagyta azt is az elsőfokú bíróság, hogy **III.r.** vádlott az általa elfogadott vesztegetési pénzeket elrejtés céljából adta át **II.r.** vádlottnak, aki azt 11.20 órakor megszámlálás céljából odaadta **III.r.** vádlottnak. **III.r.** vádlott a pénz megszámlálását követően 11.21 órakor tett nyilatkozata szerint 850 eurót jött össze. Mindezekből okszerűen következik, hogy **III.r.** vádlott a III/3/a-h vádpontokban megjelölt cselekményeken túl kamerán kívül legalább további egy utastól fogadott el ismeretlen ok miatt pontosan meg nem határozható összegű vesztegetési pénzt. Ezért a XV/2/a. vádpont tekintetében a bíróság **III.r.** vádlott vonatkozásában megalapozatlanul hozott részfelmentő ítéletet.

[90] **IV.r.** vádlott vonatkozásában utalt arra, hogy a IV/2/a-h, valamint a IV/4/f. vádpontokat érintően az elsőfokú bíróság arra hivatkozott, hogy ezekre a cselekményekre nem volt alkalmasságot megállapító és felhasználási engedély, ezért a vonatkozó kamerafelvételeket kirekesztette a bizonyítékok köréből. Álláspontja szerint azonban a bíróság a jogszabály, valamint az ügyészség 3.TÜK.1-10/5/2015. számú indítványa és a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának KBny.I.005/201562. számú nyomozási bírói végzésének szűk és helytelen, a formál logika szabályai szerinti értelmezésével tévesen jutott a részfelmentést eredményező következtetésre. Érvelése szerint ugyanis az ügyészi indítványból egyértelműen megállapítható, hogy több, név szerint megjelölt személyre vonatkozóan - köztük **IV.r.** vádlottra is - kezdeményezte a nyomozási bírónál, hogy állapítsa meg a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés során keletkezett és rögzített adatoknak az engedélyben nem megjelölt személyek által elkövetett valamennyi bűncselekmény tekintetében a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználására való alkalmasságát, továbbá engedélyezze a bizonyítékként történő felhasználását. A nyomozási bíró a hivatkozott végzésében azonban a számos elkövetőt érintő, nagyobb terjedelmű ügyben figyelmetlenségből, vagy más okra visszavezethetően a nevek felsorolásából **IV.r.** vádlott nevét kihagyta. A többi név még sorrendben is egyezik az indítványban szereplő nevekkel, ugyanakkor a felsorolásból kimaradt személyre vonatkozóan a végzésnek sem a rendelkező része, sem pedig az indokolása nem tartalmaz az ügyészi indítvány egyes részeinek elutasítására vonatkozó rendelkezéseket, sőt, az indokolásban azt rögzítette, hogy a bíróság az ügyészi indítványban foglaltakat megvizsgálta és azt alaposnak találta. Álláspontja szerint ezt az értelmezést támasztja alá a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. augusztus 6. napján kelt 2. Bnyf. 176/2019/2. számú végzése is. A IV/4/f. vádponttal kapcsolatosan kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ez alkalommal is tényből további tényre helytelenül következtetett, ami részfelmentést eredményezett. Hivatkozott a külső és belső kamerafelvételek összevetése címet viselő irat 17. oldalán az 5-ös esemény leírásában rögzítettek, mely alapján levonható tényekből érvelése szerint okszerűen lehet következtetni arra, hogy a IV/4/a. vádpontokon túlmenően a kamerán kívül legalább további egy alkalommal fogadott el vesztegetési pénzt a **IV.r.** vádlott.

[91] **XIII.r.** vádlott esetében szintén arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a XIII/1/b. és XIII/1/c. vádpontokat érintően megalapozatlanul mentette fel a vádlottat. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ezúttal is tényből további tényre helytelenül következtetve jutott erre a megállapításra. E körben hivatkozott a szolgálat-szervezési adatok összevetéséből megállapítható tényekre, továbbá a határregisztrációs adatokra, valamint a kamerafelvételek tartalmára. Ezek alapján ugyanis álláspontja szerint megállapítható, hogy a **XIII.r.** vádlottnál 05.55, illetve 06.09 órakor csak úgy lehetett annyi pénz, amennyit átszámolt, ha előtte legalább további egy utastól kamerán kívül ismeretlen összegű pénzt fogadott el, s abból adott részesedést egy ismeretlen rendvédelmi dolgozónak.

[92] **XIV.r.** vádlottat érintően előadta, hogy az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a XVI/1/a. vádpontban foglaltak alapján nem lehetett újabb vesztegetést megállapítani, tekintettel arra, hogy a XIV/1/a-f. vádpontokban szereplő cselekményeket már **XIV.r.** vádlott terhére rótt. Álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság a belső kamerafelvételeken túl figyelmen kívül hagyta, hogy a vallomást tett vádlottak nyilatkozatuk szerint akkor adtak 150 eurós részesedést az átkelőhely-ügyeleteseknek, ha legalább 500 euró vagy még nagyobb értékű vesztegetési pénzt fogadtak el összesen. A részesedés **XVII.r.** vádlott részére történő átadásáig, 06.17 óráig csak a vádlott XIV/1/a-e vádpontban szereplő cselekményei vehetők figyelembe, amelyekben az ügyészi vád szerinti összeg sem érte el az 500 eurót, az elsőfokú bíróság pedig még ennél is kisebb összegű euró átvételét állapította meg. Ebből pedig - tényből további tényre helyesen következtetve - okszerűen következik, hogy **XIV.r.** vádlottnak kamerán kívül legalább még további egy utastól kellett vesztegetési pénzt elfogadnia. Ezért e tekintetben a bíróság részfelmentő ítélete megalapozatlan.

[93] **XV.r.** vádlott vonatkozásában kifejtette, hogy álláspontja szerint a vonatkozó kamerafelvételen látható, hogy a XV. r. vádlott kezében útlevelekkel 16.14.25 órakor lépett be az útlevélkezelőfülkébe az 5/1. munkahely felől, ahol **IV.r.** vádlott teljesített szolgálatot és az utasok regisztrálását végezte és 16.14.43 órakor **IV.r.** vádlott az alsónadrágjából kivett pénzt adott át a XV. r. vádlott átkelőhely-ügyeletesnek. Ezt követően a XV. r. vádlott a kamerának háttal állva az általa behozott és az elválasztó kasszákra elhelyezett útleveleket lapozta át és azok egyikéből legalább 20 eurót vett ki, amit a kék színű tokba rejtett, majd azt a nadrágzsebébe tette. A külső kamerafelvételeken pedig látható, amint a XV. r. vádlott 16.12.33 órakor egy nagybusz utasaitól összeszedte az útleveleket, amiket 16.14.25 órakor bevitt a fülkébe, ahol az okmányok egyikéből ismeretlen ok miatt legalább 20 eurót vett ki. A külső és belső kamerafelvételeken látható tényekből tehát az elsőfokú bíróság további tényre helytelenül következtetett, e tekintetben a bíróság részfelmentő ítélete megalapozatlan.

[94] **XVII.r.** vádlott vonatkozásában a XVI/1/a. vádpontot érintő felmentő rendelkezést megalapozatlannak tartotta. Álláspontja szerint a bíróság a bizonyítékok értékelése során figyelmen kívül hagyta, hogy amikor **XVII.r.** vádlott átkelőhely-ügyeletes a vonatkozó kamerafelvétel adatai szerint 06.17.06 órakor jobbról belépett a fülkébe, középen megállt és félig hátrafordulva a hátul helyet foglaló **XIX.r.** vádlott az elválasztó kasszákra átnyúlva fogadott el legalább 150 eurót, amit 06.17.30 órakor a kabátzsebébe tett. Ezt követően a 6/2. munkahelyénél lévő **XIX.r.** vádlottal beszélgetett, közben **XIV.r.** vádlott 06.19.21 órakor, majd 06.19.34 órakor bankjegyeket, összesen legalább 150 eurót adott át **XVII.r.** vádlottnak. Valamennyi pénzátvétel és kabátzsebbe helyezés jól látható és hallható, mely tényből további tényre helyesen következtetve lehet a vádirati tényállást megállapítani, e tekintetben az elsőfokú bíróság részfelmentő ítélete megalapozatlan és iratellenes.

[95] **XIX.r.** vádlott vonatkozásában kifejtette, hogy a bíróság ez alkalommal is tényből további tényre helytelenül következtetve jutott arra a mellállapításra, miszerint a XVI/1/a. vádpont vonatkozásában nem lehetett kétséget kizáróan megállapítható, hogy a 2015. június 28. napi szolgálata során **XIX.r.** vádlott és **XVII.r.** vádlott között valóban történt pénzátadás, s e körben más bizonyíték nem állt rendelkezésre. A bizonyítékok értékelése során ugyanis érvelése szerint a bíróság figyelmen kívül hagyta a belső kamerafelvételek adatait, amelyekből további tényre helyesen következtetve juthatott volna a vádirati tényállás megállapításáig. E tekintetben a bíróság részfelmentő ítélete megalapozatlan és iratellenes.

[96] **XXV.r.** vádlott esetében a XXIII/4/c. vádpont tekintetében hozott felmentő rendelkezés kapcsán kifejtette, hogy a bíróság ez alkalommal is helytelenül következtetett a belső kamerafelvételeken látható tényből további tényre. Hivatkozott arra, hogy a bizonyítás felvétele során a belső kamerafelvétel megtekintésekor a bíróság a 41.Kb.55/2017/191. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal 3. bekezdésében megállapította, hogy **XXV.r.** vádlott - miután lekapcsolta a fülkében a villanyt - az alsónadrágjából egy pénzköteget vett elő és próbálta átszámolni. Olyat azonban nem lehet látni, hogy ahhoz hozzátett vagy kivett volna bármit. Lényegében azt állapította meg a bíróság, hogy a már összegyűlt vesztegetési pénzt számolta át a vádlott. Ez a megállapítás pedig álláspontja szerint a módosított XXIII/4/c. vádpontban foglaltakat egyértelműen alátámasztotta. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy **XXV.r.** vádlott ezen szolgálata során a cselekményt megelőzően két alkalommal túlsúly miatt kért és fogadott el utasoktól legalább 50-50 eurót. Utalt arra, hogy a bíróság egyik alkalommal sem látta megállapíthatónak az elfogadott pénz összegét, azonban az első alkalommal bankjegyeket, a második alkalommal pedig bankjegyet - melyek címele, színe nem volt látható - vett át utasoktól. Álláspontja szerint pedig a két alkalommal történő pénzfogadás nem eredményezhetett olyan bankjegyköteget, amely a belső kamerafelvételen 22.47.44 órakor volt látható, amikor a vádlott az alsónadrágjából elővett bankjegyköteget számolgatta. Ebből pedig érvelése szerint okszerűen következik, hogy a kamerafelvételen látható bankjegyköteg csak akkor gyűlhetett össze, ha **XXV.r.** vádlott a már ismertetett két eseten túlmenően legalább további egy utastól fogadott el ismeretlen összegű vesztegetési pénzt. E tekintetben a bíróság részfelmentő ítélete megalapozatlan és iratellenes.

[97] Érvelése szerint **XXIX.r.** vádlottat is megalapozatlanul mentette fel a XXVII/2/b. vádpontban írt cselekmény vonatkozásában és megalapozatlan az elsőbíróság azon álláspontja, miszerint mivel a kamerafelvételen nem volt látható **XVII.r.** vádlottnak átadott vesztegetési pénz összege, így nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy **XXIX.r.** vádlott a XXVII/2/a. vádponton kívül elfogadott vesztegetési pénzből adott volna át az átkelőhely- ügyeletesnek. A belső kamerafelvételek adatai alapján ugyanis tényből további tényre helyesen következtetve álláspontja szerint 50 euró vesztegetési pénz elfogadása állapítható meg. Ebből következően pedig **XXIX.r.** vádlott a XXVII/2/a. vádpontban megjelölt 50 eurón túlmenően kamerán kívül legalább további egy utastól fogadott el ismeretlen összegű vesztegetési pénzt és így tudott a XXVII/2/b. vádpontban megjelölt időben **XVII.r.** vádlott részére részesedést adni az addig összegyűjtött vesztegetési pénzből. Utalt arra, hogy a vallomást tett vádlottak nyilatkozatai szerint kevés vesztegetési pénzből - például 50 euróból - nem adtak részesedést az átkelőhely-ügyeletesnek. Tényből további tényre helytelenül következtetve mentette fel tehát a bíróság **XXIX.r.** vádlottat a XXVII/2/b. vádpontban megjelölt vád alól.

[98] **XXXIX.r.** vádlott esetében a XXXVI/1/g. vádpontot érintő felmentő rendelkezést tartotta megalapozatlannak. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt rögzítette, hogy **XXXIX.r.** vádlott nyilvánvalóan a XXXVI/1/a-f. vádpontokban megjelölt cselekményekből összegyűjtött vesztegetési pénzből adott az átkelőhely- ügyeletesnek, hiszen a XXXVI/1/g. vádpontban szereplő cselekményig - 2015. augusztus 2. napján 16.30 óráig - mindössze a XXXVI/1/a-d. vádpontokban megjelölt cselekmények történtek meg. Utalt a 41. Kb.55/2017/207. számú tárgyalási jegyzőkönyvben a vonatkozó kamerafelvételen láthatóakkal kapcsolatban tett megállapításokra. Ezek alapján pedig a bíróságnak a XXXVI/1/g. vádpont tekintetében **XXXIX.r.** vádlott felmentésének indokolása ellentétes a bizonyítási eljárás során tett megállapításaival. E tekintetben a részfelmentő ítélet megalapozatlan és iratellenes.

[99] **XLI.r.** vádlott vonatkozásában a XXXVIII/1/g. és a XXXVIII/2/c. vádpontokat érintő felmentő rendelkezés kapcsán kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tényből további tényre helytelenül következtetve jutott az ítéleti megállapításra. Figyelmen kívül hagyta ugyanis, hogy **XLI.r.** vádlott 2015. július 26. napján 20.03-23.21 óra között az 5/1. munkaalománál teljesített szolgálatot, mely időszakban a XXXVIII/1/a-d. vádpontokban szereplő bűncselekményeket rőttá az ügyészség a terhére. Ennek során a bizonyítási eljárás eredménye alapján is legfeljebb 330 eurót fogadhatott el a vádlott utasoktól. Ezt követően azonban a szolgátszervezési adatok szerint 23.35-00.05 óra között munkaközi szünetét töltötte, amikor bemehetett a központi épületbe és kávézhatott, étkezhetett vagy a kollégáival beszélgethetett. A beismerő vallomásokra figyelemmel a munkaközi szünet alkalmas volt arra, hogy feltűnés nélkül elrejttesse a vesztegetési pénzt, hiszen minél hosszabb ideig van nála az utasoktól elfogadott összeg, annál nagyobb a lebukás veszélye. A bíróság által a bizonyítás felvétele során a kamerafelvételeken látottakkal kapcsolatos megállapításai alapján az elsőfokú bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett, ezért a XXXVIII/1/g. és a XXXVIII/2/c. vádpontok tekintetében a bíróság részfelmentő ítélete megalapozatlan.

[100] **XLIV.r.** vádlott vonatkozásában a XLI/1/b. vádpontot érintő felmentő rendelkezést kifogásolta. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy **XLI.r.** vádlott a bíróság által is igazoltan a XLI/1/a. vádpontban egy bankjegyet, 50 euró vesztegetési pénzt fogadott el. A XLI/1/b. vádpontban szereplő cselekménynél sem fogadhatott el ennél többet, hisz nem volt alkudozás és az utas az útlevelebe helyezte a vesztegetési pénzt. Hivatkozása szerint pedig még amennyiben több bankjegyből is állt a legalább 50 euró összegű pénz, az előző vádpontban elfogadott 50 euróval sem képezhetett egy bankjegyköteget, amelynek csak egy részét adta át részesedésként **XVII.r.** vádlottnak. Érvelése szerint tehát okszerűen lehet következtetni arra, hogy a vádlott a megjelölt két vádpontban szereplő vesztegetési pénzen kívül legalább további négy utastól fogadott el ismeretlen összegű eurót, amelyből részesedést adott **XVII.r.** vádlottnak. E tekintetben a bíróság részfelmentő ítélete megalapozatlan.

[101] Összességében **II.r., III.r., IV.r., XIII.r., XIV.r., XV.r., XVII.r., XIX.r., XXIII.r., XXV.r., XXIX.r., XXXIX.r., XLI.r., és XLIV.r.** vádlottak tekintetében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa vegyen fel bizonyítást a részfelmentésekkel érintett vádpontokhoz kapcsolódó külső és belső kamerafelvételek megtekintésével, az adott bizonyításokat érintő tárgyalási jegyzőkönyvek ismertetésével. Ezt követően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a megnevezett vádlottakat érintő elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy a felmentő rendelkezés helyett bűnösségük megállapítása mellett büntetést szabjon ki, illetve a kiszabott büntetéseket súlyosítva hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésként közügyektől eltiltásra ítélje, valamint a pénzbüntetést magasabb napi tétel összegben állapítsa meg, melynek a részletekben történő megfizetésére vonatkozó rendelkezést mellőzze.

[102] A felfüggesztett szabadságvesztés büntetéssel érintett vádlottak terhére súlyosításért és a részfelmentések miatt jelentett be fellebbezést.

[103] **XLIX.r.** vádlott vonatkozásában a XLI/1/a. vádpontot érintően hozott felmentő rendelkezést megalapozatlannak tartotta. Álláspontja szerint a bíróság tényből tényre helytelenül következtetve jutott arra a megállapításra, hogy a vesztegetésről a vádlott egy férfi utassal egyeztetett, azonban egy női utassal szemben szabott ki helyszíni bírságot, így a bűnkapcsolatok száma csupán egy. Érvelése szerint ugyanis a vesztegetési pénz átadásakor jelen volt mindkét érintett utas, így - függetlenül attól, hogy ki adta át a vesztegetési pénzt - a bűnkapcsolatok száma kettő. E tekintetben tehát álláspontja szerint a bíróság részfelmentő ítélete megalapozatlan.

[104] **LII.r.** vádlott esetében a részfelmentő rendelkezés a XLVII/1/a. vádpontot érintette, melyet ugyancsak megalapozatlannak tartott. A bizonyítás lefolytatásakor a belső kamerafelvételek alapján ugyanis álláspontja szerint kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a vádlott valóban bankjegyköteget tartott az ölében, amelyre ráhajtogatta az elfogadott 50 eurót. Érvelése szerint a bíróság tényből tényre helytelenül következtetve jutott az ezzel ellentétes megállapításra, így a részfelmentő rendelkezés megalapozatlan és iratellenes.

[105] Azt indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács **XLIX.r.** és **LII.r.** vádlottak tekintetében vegyen fel bizonyítást a részfelmentésekkel érintett vádpontokhoz kapcsolódó belső és külső kamerafelvételek megtekintésével, az adott bizonyításokat érintő tárgyalási jegyzőkönyvek ismertetésével. Ezt követően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy a felmentő rendelkezés helyett bűnösségük megállapítása mellett büntetést szabjon ki, illetve a kiszabott büntetést súlyosítva hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetésre ítélje őket, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztéséről szóló rendelkezést mellőzze, közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélje, továbbá magasabb napi tétel összegében állapítsa meg a pénzbüntetés mértékét, valamint mellőzze a részletekben történő megfizetésre vonatkozó rendelkezést.

[106] **XVIII.r.** vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette.

[107] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.754/2019/3. számú átiratában az ügyész fellebbezését módosítással és kiegészítéssel tartotta fenn, ellenben a vádlottak és védőik fellebbezését nem tartotta alaposnak. Rögzítette, hogy az elsőfokú ítélet felülbírálata **LIII.r.** vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (3) bekezdése alapján részleges, míg a további vádlottak esetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően teljes körű. Mivel pedig bizonyítás felvétele szükséges, a fellebbezések elbírálása a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson történhet. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az eljárása során a perrendi szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a büntetőügy releváns bizonyítékait megvizsgálta, azokat egyenként és összességükben értékelve, mérlegelve állapította meg ítéletének személyi és történeti tényállásait. Kifejtette, hogy **I.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., XI.r., XII.r., XXI.r., XXII.r., XXIV.r., XXVI.r., XXVII.r., XXVIII.r., XXX.r., XXXI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXV.r., XXXVI.r.,**

XXXVII.r., XL.r., XLII.r., XLIII.r., és XLV.r. vádlottakat érintő történeti tényállásokat a bíróság a bizonyítékok mérlegelése során elsősorban a titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés útján beszerzett kép- és hangfelvételekre, a határátkelőhely közterületi kamerafelvételeire, **V.r., VII.r., XIV.r., XVIII.r., XLIII.r. és LIII.r.** vádlottak beismerő vallomásaira, a tanúvallomásokra és az ismertetett okirati bizonyítékokra alapította. Érvelése szerint ezek a tényállások mentesek a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlanságot eredményező okoktól, így felülbírálatra alkalmasak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az érintett vádlottak tudattartalmára és bűnösségére, helyesen minősítette a vádlottak korrupciós bűncselekményeit, és lényegében feltárta a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, azok csak az elsőfokon vádat képviselő főügyészségi katonai ügyész fellebbezésének indokolásában írtakkal szorulnak kiegészítésre. Kiemelte, hogy a vádlottak esetében a halmazati büntetés kiszabás szabályaira figyelemmel a Btk. 80. § (2) bekezdése szerint irányadó középérték 7 év szabadságvesztés, ezért a fellebbezés indokolásában írt súlyosításra irányuló indítványok megalapozottak, azokat fenntartotta.

[108] Az átirat II. fejezetében **XVI.r., XLVI.r., XLVII.r., XLVIII.r., L.r., LI.r. és LIII.r.** vádlottak vonatkozásában rögzítette, hogy a terhükre megállapított történeti tényállások is összhangban állnak a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, mentesek a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a vádlottak korrupciós cselekményeit helyesen minősítette, az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta, azonban eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, amikor a kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtását próbaidőre felfüggesztette, így ezt a rendelkezést a fenti vádlottak vonatkozásában mellőzni kérte. Ellentétben azonban a fellebbezés indokolásában írtakkal, nem tartotta szükségesnek a szabadságvesztés büntetés tartamának emelését, az ítélet belső arányosságának szükségessége álláspontja szerint a csekély számú bűncselekményt elkövető vádlottak esetében ezt nem igényli. Szükségszerűnek tartotta azonban a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés mellett a Btk. 61. § és 62. §-a szerinti közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását. A pénzbüntetések napi tételeinek számát és az egy napi tétel összegét immár megfelelőnek tartotta a büntetési célok eléréséhez, ezért az ügyészi fellebbezést ezen fejezetben érintett vádlottak tekintetében módosította. Fenntartotta azonban a részletfizetés engedélyezésének mellőzésére tett indítványt. Továbbá végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására tett indítványára tekintettel erre az esetre a fenti vádlottakkal szemben alkalmazott lefokozás katonai büntetés mellőzése indokolt, hiszen a közügyektől eltiltás mellékbüntetés már önmagában is tartalmazza azt, hogy a vádlottak rendfokozatot nem viselhetnek. Ezen túlmenően **LIII.r.** vádlott vonatkozásában is módosította az ügyészi fellebbezést, az ő esetében is indokoltnak tartotta a korlátozott felülbírálat során a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történt felfüggesztésének mellőzését, közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását, valamint a pénzbüntetés vonatkozásában a részletfizetés engedélyezésének mellőzését.

[109] Az átirat III.r. részében **XX.r.** és **X.r.** vádlott vonatkozásában bizonyítás lefolytatását, ennek keretében az elsőfokú ítélet kihirdetése óta keletkezett iratok ismertetését indítványozta, fenntartva az elsőfokon eljáró ügyészi indítványban ezzel kapcsolatosan írtakat.

[110] Érvelése szerint ugyanis az elsőfokú katonai tanácsnak azon álláspontját, miszerint e két vádlott esetében a 2015. június 14-én 19 órától 15-én 07 óráig teljesített szolgálatuk során a titkos információgyűjtés keretében rögzített kép- és hangfelvételek nem használhatók fel, cáfolja a hivatkozott nyomozási bírói végzés elemzése során levonható logikai következtetés. Ezen túlmenően cáfolja a Debreceni

Törvényszéknek, mint másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítélet kihirdetése után, 2019. augusztus 6. napján kelt 2. Bnyf.176/2019/2. számú végzése, mellyel a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának Kbny.I.004/2015/2. számú végzésének rendelkező részét módosította, így e két vádlott vonatkozásában is felhasználási engedély keletkezett a titkos információgyűjtés során beszerzett kép- és hangfelvételekre. Érvelése szerint a bizonyítás eredményeként kell megváltoztatni az elsőfokú bíróság ítéletét és **X.r.**, valamint **XX.r.** vádlott bűnösségét a felmentéssel érintett cselekményben meg kell állapítani. Egyebekben rögzítette, hogy **X.r.** vádlott esetében a kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának lényeges hosszabbítását, ehhez igazodóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának emelését látta szükségesnek, mint ahogyan a pénzbüntetés napi tételének megfelelő összeget is súlyosítani indítványozta azzal, hogy a részletfizetés engedélyezését mellőzni kérte.

[111] Az átirat IV. fejezetében a részleges felmentéssel érintett **II.r.**, **III.r.**, **XIII.r.**, **XXIII.r.**, **XXV.r.**, **XXXIX.r.**, **XLIV.r.**, **XLIX.r.**, és **XLII.r.** vádlottak vonatkozásában kifejtette, hogy az őket érintő részfelmentő ítéleti rendelkezések a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja alapján megalapozatlanok, a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakkal mindegyik vádlott vonatkozásában maradéktalanul egyetértett. Álláspontja szerint a fenti vádlottak vonatkozásában a részleges megalapozatlanságban szenvedő részfelmentő részek esetében a megalapozatlanság a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján kiküszöbölhető, ezt követően az ítélet felülbírálatra alkalmas lesz. Hivatkozott e körben a Kúria 2019. 04.B.9. számú elvi határozatára, mely rámutatott arra, hogy a tényállás hiányosságainak pótlása, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a helyes ténybeli következtetés levonása nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, az ennek eredményeként megállapított eltérő tényállás nem szükségképpen felülmérlegelés eredménye, hanem az ügyiratok tartalma, helyes ténybeli következtetés útján új tény is a tényállás részévé tehető, illetve a tényállás kiegészítésének a felülbírálat során nincs területi korlátja. Ezért érvelése szerint a felülbírálat során a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő, a vádpontokkal megegyező tényállás megállapításával a felmentett vádlottak bűnösségét meg kell, hogy állapítsa.

[112] Ellenben **XIV.r.** vádlottat a XVI/1/a. vádpontot érintően, **XV.r.** vádlottat a XVI/1/a. vádpontot érintően, **XVII.r.** vádlottat a XVI/1/a. vádpontot érintően, **XIX.r.** vádlottat a XVI/1/a. vádpontot érintően, **XXIX.r.** vádlottat a XXVII/2/b. vádpontot érintően hozott felmentő rendelkezésekkel szemben bejelentett fellebbezést visszavonta. Álláspontja szerint e vádpontok vonatkozásában a Be. 592. § (2) bekezdés b) pontjában írt megalapozatlansági ok nem állapítható meg. A bíróság mérlegelési jogkörében a bizonyítékokat értékelve döntött a bizonyítottság hiányában történő felmentésekről, egyik vádpont esetében sem lehet olyan logikai zárt láncolatú tényből tényre következtetni, amely csak egy következtetés levonására alkalmas, nevezetesen, hogy a vádlottak elkövették a terhükre rótt bűncselekményt. E vádlottak vonatkozásában bejelentett fellebbezéseket tehát annyiban módosította, hogy a vádlottak terhére a súlyosításért bejelentett fellebbezéseket fenntartotta, míg az említett vádpontokban történt felmentések miatti fellebbezéseket e körben a Be. 587. § (2) bekezdése alapján visszavonta.

[113] Ezen túlmenően **XLI.r.** vádlottal szemben a XXXVIII/1/a-f., vádpontot és a XXXVIII/2/a. és b.) vádpontot érintően hozott felmentő rendelkezések ellen bejelentett ügyészi fellebbezésben foglaltakat sem osztotta, azt a Be. 587. § (2) bekezdése alapján szintén visszavonta. Álláspontja szerint ugyanis a rendelkezésre álló bizonyítékokat, elsősorban a kamerafelvételeket értékelve nem vonható le az a ténybeli következtetés, hogy **XLI.r.** vádlott a XXXVII/1/a-f. vádpontokban, illetve a XXXVII/2/a. vádpontokban írt

cselekményeken túl bárkitől is vesztegetési pénzt fogadott el. Erre figyelemmel pedig a bíróság helytállóan döntött a XXXVII/1/g. és a XXXVII/2/c. vádpontokat érintően a bűncselekmények hiányában történő felmentésről. Utalt arra, hogy a fenntartott vád **XLI.r.** vádlott terhére 12 rb. korrupciós bűncselekmény elkövetését róta, ami feltehetően a rendbeliség tekintetében számszaki elírás volt, mert a vádirat csak 10 történeti tényállást rögzített és csak egy tényállásban, a XXXVIII/2/b. vádpontban volt kettős bűnkapcsolat a vádlott terhére róva.

[114] **IV.r.** vádlott vonatkozásában a IV/2.a-h., valamint a IV/4/f. vádpontok vonatkozásában hozott felmentő rendelkezéssel kapcsolatban az ügyési fellebbezésben foglaltakat fenntartotta, hangsúlyozva, hogy a IV/2/a-h vádpontok vonatkozásában hozott felmentő rendelkezésekre reagálva **IV.r.** vádlott esetében a titkos információgyűjtés feltételei fennálltak és csak adminisztratív okból maradt el **IV.r.** vádlott nevének megjelölése a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának nyomozási bírói végzésének rendelkező részéből. Az ítélező bírót nem köti a nyomozási bíró döntése, és nem korlátozza abban, hogy a nyomozási bíró végzésének nyilvánvalóan gondatlanságból történt hiányosságát pótolja. Érvelése szerint továbbá a IV/4/f. vádpont vonatkozásában történt felmentő rendelkezés a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjaira figyelemmel megalapozatlan, ez azonban a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján helyes ténybeli következtetés levonásával orvosolható, és a vádiratnak megfelelő tényállás megállapításával a vádlott bűnösségének kimondása szükséges.

[115] Az átirat IV. fejezetében érintett vádlottak vonatkozásában úgy foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság feltárta és értékelte a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban törvénysértően enyhe joghátrányokat alkalmazott. Kifejtette, hogy a büntetési célok elérése érdekében **II.r., III.r., IV.r., XIII.r., XIV.r., XV.r., XVII.r., XIX.r., XXIII.r., XXV.r., XXIX.r., XXXIX.r., XLI.r.** és **XLIV.r.** vádlottak esetében az ítélet belső arányosságának szem előtt tartásával hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása indokolt, továbbá szükséges a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeg megemlése és a részletfizetés engedélyezésének mellőzése.

[116] Ezen túlmenően **XLIX.r.** és **LII.r.** vádlottak esetében indokoltnak tartotta a szabadságvesztés próbaidőre történt felfüggesztésének mellőzését, egyben a Btk. 61. és 62. §-a szerinti közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását, ennek eredményeképpen a lefokozás katonai büntetés mellőzését, a pénzbüntetés esetében a részletfizetés engedélyezésének mellőzését.

[117] Egyebekben rögzítette, hogy az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[118] Összességében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja szerint a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 41.Kb.55/2017/225. számú elsőfokú ítélete történeti tényállási részét az indítványa és a katonai ügyési fellebbezés indokolásában tényállási részenként kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma alapján és a helyes ténybeli következtetéssel, valamint a Be. 594. (1) bekezdése alapján indítványozott bizonyítás felvételével egészítse ki, illetve bizonyítottság hiányára vonatkozó elsőfokú megállapításokat az ítéleti indokolásból is mint okszerűtlent mellőzze, majd az ügydöntő határozatot a Be. 606. (2) bekezdése alapján a következők szerint változtassa meg:

[119] I.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., XI.r., XII.r., XXI.r., XXII.r., XXIV.r., XXVI.r., XXVII.r., XXVIII.r., XXX.r., XXXI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXVII.r., XL.r., XLII.r., XLIII.r. és XLV.r. vádlottakkal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, a pénzbüntetések napi tételeinek megfelelő összegeit emelje meg és a részletfizetés engedélyezését mellőzze.

[120] XVI.r., ..., XLVII.r., XLVIII.r., L.r., LI.r., és LIII.r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtásának próbaidőre történt felfüggesztését és a pénzbüntetés esetében a részletfizetés engedélyezését mellőzze.

[121] XX.r. vádlottat mondja ki bűnösnek 6 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontjának II. fordulata szerint minősülő üzletszerűen, ebből két esetben bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, és ezért őt a Btk. 35. §-ának (1) bekezdése alapján ítélje szabadságvesztés büntetésre, melynek végrehajtását a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben rendelje el. A Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján rögzítse, hogy a XX.r. vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A Btk. 61. és 62. §-a alapján mellékbüntetésként tiltsa el a közügyek gyakorlásától. A Btk. 50.§ (2) bekezdése alapján ítélje pénzbüntetésre. A Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontja alapján rendeljen el vagyonekobzást az adott vagyoni előny tárgyát képező 250 Euróra. A Be. 574.§ (1) és (4) bekezdései alapján kötelezze a vádlottat 31 859 Ft bűnügyi költség megfizetésére. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe számítsa be.

[122] X.r. vádlottat az ítéletben terhére rótt bűncselekményeken túl mondja ki bűnösnek további 4 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontjának I. fordulata szerint minősülő, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Az elsőfokon kiszabott ítéletet súlyosítsa X.r. vádlottal szemben, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést állapítson meg, emelje meg a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget és mellőzze a pénzbüntetés részletekben történő megfizetésére vonatkozó rendelkezést.

[123] II.r. vádlottat az elsőfokú ítéletbeli elítélésén túl mondja ki bűnösnek 2. rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen, egy esetben bűnszövetségben elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. A vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget emelje meg és mellőzze a részletfizetés engedélyezését.

[124] III.r. vádlottat az elsőfokú ítéletben történt elítélésén túl mondja ki bűnösnek 2 rb., a Btk. 294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen, egy esetben bűnszövetségben elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. A vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget emelje meg és mellőzze a részletfizetés engedélyezését.

[125] **IV.r.** vádlottat az elsőfokú ítéletben történt elítélésén túl mondja ki bűnösnek 9 rb., a Btk. 294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen és 5 esetben bünszövetségben elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. A vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget emelje meg és mellőzze a részletfizetés engedélyezését.

[126] **XIII.r.** vádlottat az elsőfokú ítéletben történt elítélésén túl mondja ki bűnösnek 2 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen, egy esetben bünszövetségben elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. A vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget emelje meg és mellőzze a részletfizetés engedélyezését.

[127] **XXIII.r.** vádlottat az elsőfokú ítéletben történt elítélésén túl mondja ki bűnösnek 1 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, üzletszerűen és bünszövetségben elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. A vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget emelje meg és mellőzze a részletfizetés engedélyezését.

[128] **XXV.r.** vádlottat az elsőfokú ítéletben történt elítélésén túl mondja ki bűnösnek ki 1 rb., a Btk. 294. (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pont szerint minősülő, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. A vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget emelje meg és mellőzze a részletfizetés engedélyezését.

[129] **XXXIX.r.** vádlottat az elsőfokú ítéletben történt elítélésén túl mondja ki bűnösnek 1 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. A vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget emelje meg és mellőzze a részletfizetés engedélyezését.

[130] **XLIV.r.** vádlottat az elsőfokú ítéletben történt elítélésén túl mondja ki bűnösnek 1 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. Ezért vele szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki, a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget emelje meg és mellőzze a részletfizetés engedélyezését.

[131] **XLIX.r.** vádlottat az elsőfokú ítéletben történt elítélésén túl mondja ki bűnösnek 1 rb., a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történt felfüggesztését mellőzze, és a Btk. 61. és 62.

§-a szerint ítélje közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is. A pénzbüntetés részletekben történő megfizetésének engedélyezését és a lefokozás katonai mellékbüntetés alkalmazását mellőzze.

[132] **LII.r.** vádlottat az elsőfokú ítéletben történt elítélésén túl mondja ki bűnösnek a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében is. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történt felfüggesztését mellőzze, és a Btk. 61. és 62. §-a szerint ítélje közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is. A pénzbüntetés részletekben történő megfizetésének engedélyezését és a lefokozás katonai mellékbüntetés alkalmazását mellőzze.

[133] **XIV.r.** vádlott, **XV.r.** vádlott, **XVII.r.** vádlott, **XIX.r.** vádlott, **XXIII.r.** vádlott és **XLI.r.** vádlottak esetében szabjon ki hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést, a kiszabott pénzbüntetés I napi tételének megfelelő összegét emelje meg és mellőzze a pénzbüntetés részletekben történő megfizetésének engedélyezését.

[134] **IV.r., XII.r., XV. r., XIX.r., XXII.r., XXV.r., XXVI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXIX.r., L.r., és LII.r.** vádlottak védelmében eljáró védő a vádlottak vonatkozásában elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés iránt bejelentett fellebbezését írásban fenntartotta és azt igen részletesen megindokolta. Hivatkozott a Kúria 2019.B.). számú Elvi Döntése kapcsán arra, hogy a másodfokú katonai tanácsnak lehetősége van arra, hogy az elvi határozatban is sorolt és a törvényben biztosított eszközökkel úgy korrigálja a tényállást, hogy ez ne ütközzön a felülmérlegelés tilalmába. A Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. augusztus 6. napján kelt 2.Bnyf.176/2019. számú kijavító végzést kifogásolva hivatkozott a határozat kijavításával kapcsolatos eljárási szabályokra. E körben utalt arra, hogy a Be. 453. § (1) bekezdése alapján törvénysértő a másodfokú határozat, tekintettel arra, hogy a kijavítás a kijavított határozat érdemén változtatott, hiszen azzal, hogy egy pontot vesszőre változtattak, teljesen más lett a rendelkezés értelme. Kifogásolta azt is, hogy nem biztosítottak jogorvoslati lehetőséget a végzéssel szemben annak ellenére, hogy a kijavítás a kijavított végzés rendelkező részét érintette. Szokatlanak és indokolatlannak minősítette a részletfizetés engedélyezésének mellőzésére vonatkozó ügyészi indítványt is. Sérelmezte, hogy az ügyészség a vádiratban az egyes cselekményeknél konkrét tényállítások helyett a „kialakult szokásokra” hivatkozott. Kifogásolta, hogy ettől az elsőfokú katonai tanács csak részben határolódott el, amikor következetesen nem fogadta el kellő bizonyíték hiányában az ügynevezett túlsúllyal kapcsolatos kötelességszegést és a vádiratban vélelmezett összegeket, csak abban az esetben, hogy arra az adott cselekménynél közelebbi adat is rendelkezésre állt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az egyes rész-cselekmények pontokba szedése kapcsán és csak azokban az esetekben emeli ki és rögzíti külön, amelyeknél a bíróság lényegesen eltérő tényállást állapított meg, illetve kifogásolta, hogy az ítélet visszatérően tesz olyan megállapítást, hogy a „vádlott a továbbiakban a vádiratban írt magatartást tanúsította.” Ezt azért tartotta aggályosnak, mert ilyen módon az ítélet önállóan nem, hanem csak a vádirattal együtt értelmezhető, ilyen ítéletszerkesztési technikát pedig a gyakorlat nem ismer. Nehezen értelmezhetőnek tartotta az ítéletet a tekintetben is, miszerint pontos összeget ugyan nem állapított meg az elsőfokú bíróság, azonban rendszeresen rögzítette, hogy az adott vádlott ismeretlen összegű készpénzt, illetve pénznek megfelelő tárgyat fogadott el. Érvelése szerint azt ugyanis senki nem vonja kétségbe, hogy a határra érkező ukrán állampolgárok rendszeresen adtak pénzt a vádlottaknak, de ez nem alapozhatja meg azt az ítéleti bizonyosságot, hogy minden egyes alkalommal, amikor az érintett vádlott valamilyen mozdulatot tett, akkor valóban pénz elvétele és elrejtése történt. Kifogásolta, hogy **XXXIX.r.** és **XLIV.r.** vádlottak vonatkozásában becsatolt igazságügyi szakértői véleményt a bíróság nem értékelte, mondván,

hogy a felvételek értelmezése nem szakkérdés, hanem bírói kompetenciába tartozik. Kifogásolta továbbá, hogy a felvételeken ránézésre felismerhetetlen személyeket a szolgálatvezénylésre hagyatkozva azonosítottak be. A külső kamerafelvételekkel felhasználhatóságával kapcsolatosan is hangsúlyozta aggályait. E körben utalt arra, hogy a NAV által készített külső kamerafelvételeket archiválás hiányában 30 nap elteltével törölni kellett volna, a törlést a rendszer automatikusan végzi. Ehhez képest csak arra van adat, hogy a NAV 2016. március 17-én kelt tájékoztatása alapján csak négy időpontra, nevezetesen 2015. július 26.-27., 2015. augusztus 2-3., 2015. augusztus 9.-10., és 2015. augusztus 16-17. napja vonatkozásában került sor a külső felvételek megküldésére, archiválás kérésére tehát csak ezen időpontokra nézve kerülhetett sor. Kifogásolta, hogy mindezek ellenére szinte minden vádlottnál felhasználásra kerültek a külső kamerafelvételek a fentieken kívüli időpontokban is. Hivatkozott arra is, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Elnökének 2125/2014. sz. Szabályzat 32. pontja alapján a kép- és hangfelvétel felhasználási terület meghatározása kapcsán egyértelmű, annak célja a vámhatósági intézkedés körülményeinek dokumentálása. Jelen esetben azonban a rendőrség határrendészeti tevékenységének vizsgálata, határrendészek cselekményei kapcsán került sor a felvételek vádhatóság általi felhasználására, ami a célhoz kötöttség általános elvét sérti. Álláspontja szerint tehát a Nemzeti Védelmi Szolgálat által végzett titkos információgyűjtés (büntető feljelentés nélkül) nem adott jogalapot a készült felvételek 30 napon túli archiválására. Sérelmezte, hogy a tárgyaláson az ügyész több esetben jelezte, hogy a soron következő vádponthoz nem áll rendelkezésre külső kamerafelvétel, ennek ellenére készült jelentés a külső és belső felvételek összevetéséről és az felhasználásra is került. Álláspontja szerint pedig a külső kamerafelvételek nélkül a bizonyítás anyaga jelentős részében értelmezhetetlenné válik. Érvelése szerint mivel az 53 vádlott tekintetében különböző időpontokban került sor a feljelentések megtételére és nyomozás elrendelésére, nehezen követhető, hogy egyes vádlottaknál szabályos volt-e a titkos információgyűjtés és mikor került sor a titkos adatszerzés elrendelésére. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta azt az ügyészi álláspontot, miszerint a 6-os és 7-es fülkére történő elrendelés hatálya kiterjed az 5. beléptető sávhoz tartozó fülkében dolgozó vádlottakra is. Utalt arra is, hogy a Fővárosi Törvényszék Elnökének 2015. augusztus 5-én és 2015. szeptember 10-én kelt igazolásában használt „határátlépőfülke” terminológia nem ad eligazítást arra, hogy az engedély a rendőrség, vagy a vám- és pénzügyőrség által használt fülkére vonatkozik. Álláspontja szerint az útlevelezési szolgálatot ellátó határrendész szolgálati helye a határátlépésre szolgáló sáv is, nem pedig csak maga a fülke. Kifejtette, hogy a 2015. június 22-én 16:00 óra előtti időszakban a kilépő irányú 6-os és 7-es sávnak megfelelő kezelőfülkén túl további szolgálati helyek megfigyelésére engedély nem állt rendelkezésre, az 5-ös sávhoz tartozó munkaállomásokon történeteket engedély hiányában rögzítették. Érvelése szerint továbbá jelen ügy ténybelileg egyszerű megítélésű, így a 8 napon túl tett feljelentés már kívül esik a megengedett időponton, a nyombanosság követelménye sérült. Utalt arra is, hogy a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának nyomozási bírója által hozott Kbny.I.004/2015/2. számú, a Kbny.I.005/2015/2. számú és a Kbny.I.006/2015/2. számú végzései sem felelnek meg a Be. 203. §-ban írt törvényi feltételeknek. Összességében álláspontja szerint a titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés során beszerzett bizonyítékok nem használhatók fel. Kifogásolta, hogy a nyomozás befejeztével iratismertetés gyakorlatilag nem történt meg, ezt különösen annak fényében tartotta sérelmesnek, hogy az ügyészség a tárgyalási szak végén hozakodott elő a bünszövetségi elkövetési formával. Ilyen minősítés mellett indokolt lett volna az erre okot adó cselekmény iratainak is kellő időben történő megismerése. Sérelmezte azt is, hogy a vádhatóság a bizonyítási eljárás előrehaladtával folyamatosan módosította a vádat, ami odavezetett, hogy az eljárás végén foglalta egységes szerkezetbe a módosításait, 2019. június 5-én. Ekkor - mivel az elsőfokú bíróság sorra elvetette a túlsúly megállapítására vonatkozó ügyészi álláspontot - az ügyészség ennek mintegy helyettesítéséül indítványozta az üzletszerűség mellett a bünszövetségben történő elkövetés megállapítását is. Nem vitatta azonban, hogy a jogosultak erre figyelemmel nem kérték a tárgyalás elnapolását. Érvelt azzal is, hogy azokban az esetekben, ahol valamelyik vádlott a társától fogad el pénzt vagy az események során elővesz pénzköteget és ahhoz hozzáteszi az éppen akkor elfogadott pénzt, nem valósul meg bűncselekmény, ez csupán büntetlen utócsselekmény, hiszen a hivatali vesztegetés elfogadásának

büntette már korábban, a vesztegetési pénz átvételével befejeződött. Végezetül a büntetés kiszabása során figyelembe vehető bűnösségi körülmények közül védenői vonatkozásában kiemelte, hogy köztudomású, hogy a határátkelésre érkező ukrán állampolgárok, akiknek egy része magyar nemzetiségű, úgy szocializálódtak, hogy társadalmilag megszokott volt, hogy az élet minden területén az ügyintézés pénzbeli ellenszolgáltatás mellett végzik. Hivatkozott arra, hogy igazán valós korrupciós ügyekben a közszereplő politikusok összehasonlíthatatlanul nagyobb súlyú cselekményekért az ebben az ügyben érintett vádlottakhoz hasonló tartamú büntetésben részesültek. Enyhítő körülményként emelte ki a jelenleg már 5 évet meghaladó időmúlást, illetve azt, hogy valamennyi védenő újakezdte az életét.

[135] A személyi körülményekben bekövetkezett változásokra is rámutatott. Így **IV.r.** vádlottnak 2017. szeptember 15-én megszűnt a jogviszonya a rendőrségnél, elvégzett egy targoncavezetői tanfolyamot, megnősült, egy kiskorú gyermeke 1 hónapos volt, amikor őrizetbe vették. Második gyermeke 2018. május 10-én született. Sikeres tanfolyam elvégzése után a ... Zrt-nél mozdonyvezetőként dolgozik 2019. február 1-től. Alapfizetése 324.500,- Ft. **XII.r.** vádlott tekintetében előadta, hogy nő, két kiskorú gyermek apja. Jelenleg a ... Zrt-nél dolgozik, mint mozdonyvezető-gyakornok, nettó fizetése kb. 200.000,- Ft. Időközben targoncavezetői képesítést is szerzett, illetve a Debreceni Egyetem mezőgazdasági mérnök szakos hallgatója. Tervezik a harmadik gyermek születését. **XIX.r.** vádlott nő, két kiskorú gyermeke van. Jelenleg a ... Zrt-nél dolgozik mozdonyvezetőként, fizetése nettó 380.000,- Ft. Felesége gyógyíthatatlan májbetegségben szenved, amely rendszeres kezelést igényel. Az ő vonatkozásában előadta még, hogy a XIX. r. vádlottat 14 rb. cselekménnyel vádolta az ügyészség, ehhez képest a bíróság 14 rb cselekményben állapította meg a bűnösségét, míg további 1 rb cselekmény alól felmentette. **XXII.r.** vádlott élettársi kapcsolatban él, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Jelenlege a ... Bt-nél dolgozik adminisztrátori munkakörben, havi jövedelme 120-150.000,- forint. 2015. óta magasvérnyomás betegség miatt állandó gyógyszeres terápiában részesül, illetve 2017. májusában szívétáji panaszok miatt kórházi kezelésben részesült. **XXV.r.** vádlott jelenleg a ... Zrt. vasútvállalat műszaki kocsivizsgálója, nettó jövedelme 250-260.000,- Ft. A Nyíregyházi Egyetemen diplomázott, jelenleg a Szent István Egyetem élelmiszermérnöki karának végzős hallgatója. **XXXIII.r.** vádlott házasság, első gyermekük születését 2020. augusztusára várják. Az ... Kft-nél dolgozik, nettó fizetése 180.000,- Ft. Másodállásban labdarúgó edzőként dolgozik, ebből további havi 100.000,- Ft jövedelme származik. **XXXV.r.** vádlott nő, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Radiográfiai asszisztensként dolgozik a ... Kórházban, havi jövedelme kb. 200.000,- Ft. Felesége tartós gasztroenterológiai betegségben szenved. **XXXVI.r.** vádlott egyedülálló, a ... Zrt-nél dolgozik vezető jegyvizsgálóként 2017. február óta. Keresete nettó 230-250.000,- forint. **XXXIX.r.** vádlott nő, egy kiskorú gyermeke van. 11 millió forintos hitele van. Jelenleg az ... Kft- nél dolgozik, szolgálatirányító beosztásban, havi jövedelme 250.000,- forint. Reflux betegség miatt rendszeres orvosi kezelés alatt áll. **XLIV.r.** vádlott 2018. júliusától a ... Zrt. alkalmazottjaként a ... szennyvíztisztító telepen dolgozik csatornaműkarbantartó - telepkezelő beosztásban. Nettó jövedelme 150.000,- forint. Villamosszerelői képesítéssel is rendelkezik. **L.r.** vádlott nő, két kiskorú gyermek édesapja. Tehergépkocsi vezetőként 1,5 éve dolgozik a ... Kft-nél, havi jövedelme 130.000,- forint. **LII.r.** vádlott a ... személyfuvarozó vállalkozónál helyezkedett el autóbusszvezetői munkakörben, havi nettó jövedelme 129.675,- Ft. Nő, egy kiskorú gyermek eltartására köteles. **XXVI.r.** vádlott szakközépiskolai érettségivel rendelkezik, évek óta Németországban dolgozik minőségellenőri, illetve csarnokvezetői beosztásban. Havi nettó 1500 eurót keres. Nő, felesége kórházi szakasszisztens, havi keresete 150.000,- Ft. Egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. **XXXII.r.** vádlott 2016. augusztus 10-től a ... Kft-nél dolgozik raktározási asszisztensként, havi jövedelme 220.000,- Ft. Élettársi kapcsolatban él, egy kiskorú gyermeke van.

[136] Összességében álláspontja szerint a külső felvételek kizárása esetén tényállást megállapítani nem lehet, mivel lényegében minden intézkedés egy érkező járműhöz és annak utasaihoz köthető, amely értelemszerűen a külső felvételeken jelenik meg. Tekintettel arra, hogy **IV.r., XII.r., XXII.r., XXVI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XLIV.r., L.r., LII.r.** vádlottak valamennyi cselekménye olyan napra esik, amelyre nézve engedélyezett külső felvétel nem áll rendelkezésre, így az ő vonatkozásukban ezekből elsődlegesen felmentésnek van helye. A külső felvételek hiánya részlegesen érinti **XIX.r.**, vádlott 5 elkövetési időpontjából 2 esetben (2015. június 14. és 2015. július 12.) nem volt engedélyezve a külső felvétel felhasználása.

[137] Hivatkozott arra, hogy **XXV.r.** vádlott terhére 4 időpontban került bűncselekmény megállapítása (2015. július 5., 2015. július 26., 2015. augusztus 3. és 2015. október 18.) Ezekből két időpontra (2015.07.05., 2015.10.18.) nem volt engedélyezve a külső felvétel felhasználása, ebből eredően álláspontja szerint 5 rb.-vel csökken a terhére megállapított cselekmények száma.

[138] **XXXV.r.** vádlott ítélet szerinti cselekményei 5 napra esnek (2015.06.28., 2015.07.25., 2015.07.27., 2015.08.02., 2015.07.26.), ebből 2 nap (2015.06.28., 2015.07.25.) esetében nem volt engedély a külső felvételek felhasználására. Ebből eredően a **XXII.** tényállás 1/a. és 2/a. alatti 2 rb. cselekménnyel csökken a terhére megállapított bűncselekmények száma. Érvelése szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a **XXXII.** tényállás 3/a. pontja, továbbá a szintén ott feltüntetett **XXXVI.** tényállás 1/g. pontja és a **XXXVIII.** tényállás 1/g. pontjában, továbbá a **XI.** tényállás 2/a pontjában leírt tényállások bűncselekményt nem valósítanak meg. Álláspontja szerint **XXXV.r.** vádlott esetében teljeskörű felmentésnek van helye.

[139] **XXXVI.r.** vádlott esetében arra hivatkozott, hogy az ítélet szerint 4 elkövetési nap van (2015.07.05., 2015.07.26., 2015.08.03., 2015.08.10.) ezekből a 2015.07.05. napra nem volt engedély a külső felvételekre nézve. Ebből eredően 1 rb.-vel csökken a megállapított cselekmények száma, ehhez még hozzászámítandó további 1 rb. cselekmény is. (**XXXIII.** tényállás 2/a.)

[140] **XXXIX.r.** vádlott ítélet szerinti cselekményei 4 napra esnek (2015.08.02., 2015.08.23., 2015.08.29., 2015.08.28.) ezen időpontok közül csak a **XXXVI.** tényállás 1/a. pontjára van engedélyezett külső felvétel. Ebből eredően ugyanezen tényállás 2. és 3. pontjában írt további 6 r bűncselekmény tekintetében nem állapítható meg a bűnösség. Érvelése szerint a rendbeliség száma Kaszás Péter volt rendőr főtörzsőrmester **XXXIX.r.** vádlott esetében kilenccel csökken.

[141] Álláspontja szerint a fent említett vádlottakon kívül **IV.r., XII.r., XXXII.r., XXII.r., XXXIII.r.** és **L.r.** vádlottak vonatkozásában is ilyen okból is van helye felmentő rendelkezés meghozatalának. **XXXIII.r.** vádlott esetében álláspontja szerint a felmentés teljeskörű, hisz valamennyi esetben nem utastól, hanem társaitól fogadott el pénzt.

[142] Arra az esetre, amennyiben a felmentésre irányuló indítványa eredményre nem vezet, olyan mértékű szabadságvesztés büntetés kiszabását kérte, amely az előzetes letartóztatásban töltött idővel kitöltöttnek lesz tekinthető.

[143] I.r., VI.r., VIII.r., XIII.r., XV.r. vádlott, XVII.r., XXI.r., XXVII.r., XXVIII.r., XLII.r., XLV.r. és XLIX.r. vádlottak védelmében eljáró védő is előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben az elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért előterjesztett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott vonatkozásában a tényállást részben hiányosan, részben tévesen állapította meg és téves jogi következtetést levonva állapította meg a vádlottak bűnösségét. Érvelése gyakorlatilag teljes egészében egyezett a fentiek szerint kifejtettekkel, alapvetően arra hivatkozott, hogy az általa képviselt vádlottak esetében számtalan olyan ítéleti tényállás került megállapításra, ahol nem kétséget kizáróan, hanem egyáltalán nem bizonyított sem a pénz elvétele, sem a kötelességszegés, sem az összeg nagysága. Kifogásolta a bűncselekmények minősítése kapcsán, hogy az elsőfokú bíróság olyannyira követi a vádiratot, hogy hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősíti az olyan esetet is, amikor maga az ítélet állapítja meg, hogy a túlsúllyal kapcsolatos kötelezettségét a vádlott nem szegte meg, azonban „útlevelezési tevékenységével kapcsolatban, pontosan meg nem határozható módon 30 eurót fogadott el. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta részletesen kifejteni az ítéleti tényállásokat. Kifogásolta az ítélet azon megállapításait is, miszerint az adott vádlott pénznek megfelelő tárgyat vagy ismeretlen összegű készpénzt fogadott el. Kifogásolta a vádiratnak a túltartózkodással kapcsolatos kötelességszegéssel elkövetett vesztegetésre való hivatkozását is. Érvelése szerint indokolt lett volna a rendelkezésre álló felvételek lejátszása során az eljárásba igazságügyi szakértőt bevonni, valamint álláspontja szerint az elkövetőknek a szolgálatvezénylés alapján történő beazonosítása aggályos. Ő is utalt arra, hogy a külső felvételek közül kizárólag a valóban archivált 8 nap felvételei használható fel. Kifejtette, hogy a külső kamera által készült felvételek célhoz kötöttek és vámhatósági intézkedés során használhatók fel úgy, hogy 30 napon túl a felvételeket törölni kell. Vagyis törvénysértő, ha nem került törlésre a felvétel 30 napon túl, de az is, ha nem vámhatósági intézkedés során került felhasználásra. Aggályosnak tartotta, hogy az ügyészség már olyan időpontban össze tudta vetni a külső felvételeket a belső felvételekkel, amikor még nem is kérték a külső felvételeket. Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság rekesse ki a bizonyítékok köréből a jogellenesen beszerzett és felhasznált külső kamera felvételeket. Ő is kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta azt az ügyészi álláspontot, hogy a 6-os és 7-es fülkére történő megfigyelés elrendelésének a hatálya kiterjed az 5. sávhoz tartozó fülkében szolgálatot teljesítő vádlottakra is. Amennyiben ez így lenne, nem kellett volna 2015. június 22-től az engedélyt kiterjeszteni az 5. sávra is. Hivatkozott arra, hogy a feljelentés megtételével a hatóság késedelembe esett, megsértette a haladéktalanság törvényi követelményét, az 52 vádlott vonatkozásában az esetek túlnyomó többségében nem történt meg törvényes határidőn belül a feljelentés. A külső kamerafelvételek vonatkozásában is osztotta a fentebb idézett védő által leírt véleményt, mint ahogyan az egyes vádlottak tekintetében kifejtett, büntetlen utócselkménnyel kapcsolatos álláspontot is. A bünszövegségben való elkövetést egyebekben vitatta, mondván, hogy nincs arra adat, hogy a vádlottak előre megállapodtak volna, hogy bűncselekményt fognak elkövetni. Az pedig, hogy egymás tevékenységéről tudva követnek el adott esetben a különböző vádlottak bűncselekményt, az társtettesi vagy egyéb bűnkapcsolatnak minősülhet, bünszövegségnek nem. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság olyan esetben is megállapította az üzletszerűséget, mint minősítő körülményt, ahol egy, két vagy három esetben történik pénzfogadás az adott vádlott részéről. Utalt arra is, hogy azokban az esetekben, amikor valamely vádlott valamelyik munkatársától pénzt vett át, csupán a Btk. 294. §-a szerinti vesztegetés feljelentésének elmulasztása miatt lenne felelősségre vonható. I.r. vádlott vonatkozásában rögzítette, hogy a szolgálati jogviszonyának megszűnését követően a ... repülőgép alkatrész gyárban kezdett el dolgozni, 2017-től vagyoniórként. Megházasodott, boltvezetői szakképesítést szerzett. 2020. június 23-án megszületett második gyermeke, jelenleg CSED-en van. Havi jövedelme 217.000,- Ft. Férje vagyoniórként dolgozik, havi jövedelem 220.000,- Ft.- 11.000.000,- forintos lakáshitele van. A védő hosszasan idézte a 81. naplószerű tárgyalási jegyzőkönyv tartalmát, amely alapján álláspontja szerint megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság vádpontonként haladva tekintette meg a felvételeket és pontról pontra olvasata a külső és belső

kamerafelvételek összevetéséről szóló jelentéseket és összevetette a TIGY illetve TASZ javított hanganyaga alapján leírt szöveget és összevetette a videó felvételen elhangzottakkal, azonban tévedett, amikor azt állapította meg, hogy egyértelműen azonosíthatók a vádlottak a jó minőségű felvételeken és a jelentésben és hanganyag leiratában foglaltak megfelelnek a videón látottakkal. Ő is kifogásolta, hogy a 6-os és 7-es sáv közötti fülkére vonatkozó titkosszolgálati eszközök használatára vonatkozó engedélyt kiterjesztették az 5. sáv melletti fülkére is. Az így beszerzett bizonyíték törvénytelen, nem használható fel. **VI.r.** vádlott vonatkozásában is a feljelentés elkésztésére, valamint a készletezés tilalmának megsértésére hivatkozva indítványozta a felmentést. A személyi körülményekkel kapcsolatban előadta, 2018. november 1-től a ... Kft. alkalmazásában áll, gépjárművezetőként havi jövedelme 220.000,- Ft. Nőtlen, kiskorú gyermeke nincs, beteg édesanyját gondozza. Egészségi állapotában változás következett be, 2019-ben munkahelyi baleset következtében jobb mutató ujjá fele roncsolódott. az ő vonatkozásában is hivatkozott a feljelentés késedelmes megtételére, valamint a készletezés tilalmának megsértésére, ezért bizonyítottság hiányában **VI.r.** vádlott felmentését kérte. **VIII.r.** vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy 2018-ban házasságot kötött, jelenleg egy kiskorú gyermek eltartásáról, valamint a vele egy háztartásban élő idős szüleiről gondoskodik. Az ... Kft-nél és a ... Kft-nél helyezkedett el alkalmi munkavállalóként, nemzetközi fuvarozást és szállítmányozást végzett, majd 2019. áprilisától a ... Kft-nél helyezkedett el, sofőrként havi 310.000,- forintot keres. Ezen vádlott kapcsán is az archiválás kérésének hiányára, a feljelentés elkésztésére és az 5. sáv melletti fülke vonatkozásában a titkos információgyűjtésre vonatkozó engedély hiányára hivatkozott. Ezért indítványozta **VIII.r.** vádlott felmentését. **XIII.r.** vádlottal kapcsolatban előadta, hogy 2019. március 1-től a ... Kft. alkalmazásában áll, havi jövedelme 230.000,- Ft. Nős, két kiskorú gyermeke van, felesége 4.000.000,- Ft összegű munkáltatói kölcsönt vett fel 2017. decemberében családi házuk megvásárlása végett. Esetében sem haladéktalanul történt a feljelentés megtétele. **XV.r.** vádlott vonatkozásában elsődlegesen bizonyítottság hiányában történő felmentést, másodlagosan bűncselekmény hiánya miatti felmentést indítványozott. Ekörben kifejtett jogi érvelése - mely alapvetően a külső kamerafelvételek felhasználhatóságára, illetve a feljelentés megtételével kapcsolatos haladéktalanság követelményének nem teljesülésére vonatkozott - megegyezett a korábban előadottakkal. A vádlott személyi körülményeit illetően arra hivatkozott, hogy targoncavezető tanfolyamot végzett. **XVII.r.** vádlott tekintetében az ítélet megalapozatlanságára hivatkozott, álláspontja szerint az igazságügyi szakértők bevonása hiányában a vádlott a felvételeken nem azonosítható kétséget kizáró módon, más bizonyíték pedig nem áll rendelkezésre. Ezen állításait tényállási pontonként fejtette ki, vitatva ezzel az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállást. **XXI.r.** vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy szabadlábba kerülése után több műtéten esett át, azóta is szigorú diétás étrendet követ. 2018. november 1. óta a ... alkalmazásában áll, biztonsági szolgálatirányítóként nettó jövedelme 262.000,- Ft. Álláspontja szerint ezen vádlott vonatkozásában sem használható fel a kamerafelvételek részben az archiválás hiánya, részben az elkésztett feljelentés miatt. **XXVII.r.** vádlott több képesítést szerzett a szolgálati jogviszonyának megszűnését követően, jelenleg a kiskorúak ... Szakközépiskolában tanul hegesztő szakon. Nőtlen, szüleivel él, kiskorú gyermeke nincs. Esetében vitatta az üzletszerű elkövetés megállapítását, lévén, hogy a módosított vád szerint is egyetlen napon valósította meg a három tényállást. Érvelése szerint a vádbeli állításokat a kamerafelvételek nem igazolják, a vádlott felmentésének van helye. **XXVIII.r.** vádlott 2019. augusztusában az Egyesült Királyságba költözött, ahol takarító cégnél dolgozik. Lakáshitelét 2028. áprilisáig kell törlesztenie, egy havi részlet összege 38.840,- Ft. Kifejtette, hogy a módosított vád szerint is egy napon két alkalommal fogadott el 50-50 eurót, ez alapján sem az üzletszerű, sem a bűnszövetségben történő elkövetés nem állapítható meg. **XLII.r.** vádlott 2016.novemberétől dolgozik az ... Kft-nél, havi jövedelme 166.000,- Ft. Házas, jelenleg reprodukciós eljárásban vesznek részt a Győri Kaáli Intézetben. **XLV.r.** vádlott 2018. áprilisa óta a nála diagnosztizált Parkinson kór miatt folyamatos orvosi kezelés alatt áll, fizikai terhelhetősége ennek ellenére romlik, mozgásában részben korlátozva van. 13 éves sajátos nevelési igényű gyermekét egyedül neveli, a gyermek pszichiátriai vizsgálata jelenleg folyamatban van. A Parkinson kór megállapítását követően 2019. július - 2020. január között egy ... panzió dohányboltjában dolgozott, havi jövedelme 130.000,- Ft volt.

Ezt követően 2020. februártól alkalmi munkákból havi 70.000,- Ft. jövedelme származik. Álláspontja szerint az ő tevékenysége sem minősíthető üzletszerűen elkövetettnek, miután egy napon összesen kétszer vett át 40-40 eurót, ezen túlmenően az elsőfokú bíróság nem vette kellő nyomatékkal figyelembe a súlyos betegségét. Ezen túlmenően esetében is nehezen állapítható meg, hogy szabályszerű volt-e a titkos információgyűjtés, a készletezés tilalmának megsértése és a feljelentés elkövetése okán. **XLIX.r.** vádlott a ... Zrt-nél dolgozik mozdonyvezetőként, havi jövedelme 308.500,- Ft. Házas, felesége GYES-en van, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. 10.000.000,- Ft összegben vettek fel Babaváró hitelt, melynek törlesztő részlete 41.667,- Ft, a 2020. február 25-én felvett CSOK összege 7.400.000,- Ft egy vállalt gyermekre és 2.600.000,- Ft a már meglévő két gyermekre. Ezen túlmenően 2020. február 25-én 13.000.000,- Ft jelzáloghitelt vettek fel, ennek havi 72.369,- Ft. Álláspontja szerint az ő vonatkozásában sem használhatók fel a külső kamerafelvételek, illetőleg a felvétel alapján nem állapítható meg kétséget kizáróan az, hogy a terhére rótt bűncselekményt elkövette. Esetében sem bizonyított az üzletszerű, bűnszövetségben történő elkövetés, mint ahogyan a köteleességszegés sem. Összességében érvelése szerint az elsőfokú katonai tanács a perrendi szabályokat betartotta, azonban ügyfelderítési kötelezettségének nem tett eleget, nem vizsgálta meg az ügy összes releváns bizonyítékát, az elsőfokú ítélet megalapozatlan. Ezeken túlmenően az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint még felmentő rendelkezés hiányában is enyhítő körülményként kell értékelni a határátkelőhelyen korábban kialakult viszonyokat is, az ellenőrzés lazaságát. Másodlagos indítványa az időmúlásra és az általa képviselt vádlottak által elkövetett cselekmények reális tárgyi súlyára tekintettel végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[144] **III.r., X.r., XXIII.r., XXIX.r., XXX.r., XL.r., XLI.r. XLVII.r., XLVIII.r., és LI.r.** vádlottak védője az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését valamennyi vádlott tekintetében fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács nagyon részletes bizonyítást folytatott le, minden érdekelt részére lehetőséget biztosított a nyilatkozatok megtételére. Kifejtette azonban, hogy sem az objektív, sem a szubjektív tényállási elemek nem állapíthatók meg. Érvelése szerint a belső kamerafelvételek nem használhatók fel. Kifogásolta, hogy a titkosszolgálati eszközökkel beszerzett adatokat nem a bizonyítás megalapozására, hanem a bizonyításra használta fel a nyomozó hatóság. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem egyenként, hanem összességében értékelte. A feljelentés megtétele nem felelt meg a haladéktalanság, illetve nyombaniség követelményének. Hivatkozott arra, hogy nem volt indokolt a titkos információgyűjtés, illetve a titkos adatszerzés elrendelése, hiszen rendelkezésre álltak egyéb bizonyítékok is. Ehhez képest azt is rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a nagyon részletes bizonyítási eljárás során a számba jöhető bizonyítékok vizsgálatát elvégezte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tartotta szükségesnek minden egyes vádlottra nézve minden egyes tényállási pontra kiterjedő részletesebb elemzését arra hivatkozással, hogy azokat a tárgyaláson elvégezte és azt a jegyzőkönyv tartalmazza. Álláspontja szerint védenői vonatkozásában nem állapítható meg, hogy bűnös tudattartalommal vettek részt a cselekmények elkövetése során, illetve nem tudták, hogy az előttük zajló események bűncselekmények, illetőleg **LI.r.** vádlott cselekvősege legrosszabb esetben is csak a bűnsegédi alakzatban történő bűnösség kimondását eredményezheti. Másodlagos indítványa körében előadta, hogy az enyhítő körülményeket nem kellő súllyal vette figyelembe az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett személyi körülményekbeli változásokat is feltárta. Így előadta, hogy **III.r.** vádlott két számítógépkezeléssel összefüggő tanfolyamot végzett el, korábbi munkaviszonya megszűnt, azóta vagyoni feladatokat lát el. Havi jövedelme 220.000,- Ft. **X.r.** vádlott biztonsági őrként dolgozik, havi jövedelme 170.000,- Ft. **XXIII.r.** vádlott a ... fuvarozással foglalkozó társas vállalkozásnál kamionsofőr, havi jövedelme 200.000,- Ft. **XXIX.r.** vádlott a ... Kft-nél dolgozik gépkocsivezetőként, havi jövedelme 140.000,- Ft. **XXX.r.** vádlott a Debreceni Egyetem mezőgazdasági mérnök karán diplomázott, havi 100.000,- Ft jövedelemmel rendelkezik. **XL.r.** vádlott nő, a ... Kft-nél fennálló munkaviszonya megváltozott, jelenleg mozdonyvezető.

XLI.r. vádlott bolti kisegítő. ... vádlott egyéni vállalkozó, növénytermesztéssel és értékesítéssel foglalkozik változatlanul. **XLVII.r.** vádlott hűtőházvezető helyettes. **XLVIII.r.** vádlott elvált, havi jövedelme 250.000,- Ft. Három kiskorú gyermeke után havi 100.000,- Ft tartásdíjat fizet. A korábban kizárólagos vagyonaként feltüntetett 16.000.000,- Ft értékű családi ház vagyonmegosztása során 7.000.000,- Ft megváltási árat kapott. Hiteltartozás után havi 60.000,- Ft törlesztőrészt fizet. **LI.r.** vádlott a ... alkalmazásában áll mint esélyegyenlőségi referens, havi jövedelme bruttó 280.000,- Ft. Jelen büntetőeljárás hatálya alatt felsőfokú végzettséget szerzett, a Nemzeti Közszerződési Egyetem rendészeti igazgatási alapképzésén határrendészeti, rendészeti igazgatásszervező szakirányon. Fentiekre tekintettel elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, védenői bizonyítottság hiányában történő felmentését, másodlagosan a velük szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[145] **V.r.**, **XLIII.r.** és **LIII.r.** vádlottak védője az **V.r.** és **XLIII.r.** vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését és a végrehajtásának felfüggesztését, kérte, másodlagosan a szabadságvesztés büntetés mértékének enyhítését és a feltételes szabadságra bocsátás tekintetében a feles kedvezmény megadását kérte a beismert vallomásukra és a két kiskorú gyermekkel kapcsolatos tartási kötelezettségre tekintettel, míg **LIII.r.** vádlott esetében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte a már feltárt enyhítő körülményekre, valamint arra tekintettel, hogy a vádlottnak az elsőfokú ítélet kihirdetése óta gyermeke született.

[146] **VII.r.**, **IX.r.**, **XI.r.** és **XX.r.** vádlottak védője is csatolta fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben elsőként előadta a **XX.r.** vádlott felmentését támadó ügyési fellebbezéssel kapcsolatos észrevételeit. E körben kifejtette, hogy az ügyészség által a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának Kbny.I.004/2015/2. számú végzésének kijavítására irányuló indítványt, illetőleg az indítványt elutasító végzéssel szemben bejelentett fellebbezésben előadottak alapján nem egyértelmű, hogy a fellebbezést elbíráló törvényszéki másodfokú végzés (Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2. Bnyf.176/2019/2.) milyen eljárásban született. Álláspontja szerint továbbá a hivatkozott másodfokú végzés törvénytörő, és mint ilyen nem alkalmas arra, hogy az ügyben eljáró perbíróság elsőfokú ítéletének meghozatalát követően tegye lehetővé egy titkos információgyűjtés során keletkezett bizonyítási eszköz felhasználását. Kifejtette, hogy a nyomozási bírói végzés meghozatalakor hatályban volt eljárási törvény alapján a felhasználásra való alkalmasságról és a felhasználás engedélyezéséről rendelkező döntés egymást nem pótolhatja, nem helyettesítheti. Márpedig a Kbny.I.004/2015/2. számú nyomozási bírói végzés kétség kívül nem rendelkezett **XX.r.** vádlott vonatkozásában a felhasználás engedélyezéséről. Érvéle szerint az ügyési fellebbezésben hivatkozott nyomozási bírói végzés elleni fellebbezést a katonai ügyész 2019. július 9. napját követően kizárólag elkésett fellebbezésként terjeszthette elő, hiszen a Kbny.I.004/2015/2. számú nyomozási bírói végzés 2015. július 22. napján született, és az akkor hatályos büntetőeljárási törvény 215. § (1) bekezdés utolsó mondata alapján a nyomozási bíró kézbesítéssel közölt határozata ellen a fellebbezés három napon belül volt bejelenthető. Kifejtette, hogy amennyiben a vádhatóság a 2.Bnyf.176/2019/2. számú végzést kijavító végzésnek szánná az ügyészség, ez esetben azt kifogásolja a végdelem, hogy a Be. 453. § (1) bekezdése alapján kijavításra elírás vagy számítási hiba miatt kerülhet sor, azonban a kijavítás az eredeti határozat érdemén nem változtathat. Jelen esetben azonban álláspontja szerint az írásjel megváltoztatásával a végzés teljes rendelkező részét egy mondatra alakították, ezzel pedig az eredeti határozat érdemén változtattak. Kifogásolta továbbá, hogy a kijavító végzés ellen a Be. 453. § (3) bekezdés a) pontja alapján fellebbezésnek lett volna helye, hiszen a kijavítás a végzés rendelkező részét érintette. Összességében azt indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet **XX.r.** vádlott vonatkozásában hagyja helyben. Egyebekben a titkos információgyűjtés helyszínével kapcsolatosan előadta, hogy a ... közúti határátkelőhely területén belül olyan

időszakban is folyt az egyes munkaállomásokon történtek megfigyelése, a történetekről kép- és hangfelvétel rögzítése, amikor az adott helyszínen nem volt bírói engedély. E körben hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék Elnökének vonatkozó igazolása szerint a Budai Központi Kerületi Bíróság a 42.BTi.0221/2015. számú végzésében engedélyezte 2015. április 27-én 16:00 órától 2015. július 25-én 16:00 óráig a ... határátkelőhely „kilépő irányú 6-os mikrobusz sávban, illetve a kilépő irányú 7-es kamionsávban elhelyezett határátlépő fülkében, mint szolgálati felállítási helyen történtek" technikai eszközök segítségével történő megfigyelését és rögzítését. Ezt követően a Budai Központi Kerületi Bíróság a 42. BTi.0221/4/2015. számú, 2015. június 22-én kelt végzésében 2015. június 22-én 16:00 órától 2015. július 25-én 16:00 óráig adott újabb engedélyt, ebben engedélyezte a belépő és kilépő irányban az 1,2,3,4,5-ös személygépjármű sávokban, a 6-os mikrobusz sávban, a 7-es kamionsávban elhelyezett határátlépő fülkében, mint szolgálati felállítási helyeken történtek technikai eszközök segítségével történő megfigyelését és rögzítését. Véleménye szerint az útlevélkezelői szolgálatot ellátó határrendész rendőr szolgálati helye a határátlépés irányával - kilépő vagy belépő - valamint a sáv számával, vagy különleges rendeltetésével megnevezett határátlépésre szolgáló sáv, amelyhez az egyes kezelőfülkékben elhelyezett munkaállomások tartoznak. A 6-os mikrobusz sávban lévő fülkében elhelyezett kamera azonban az 5. munkaállomáson szolgálatot teljesítő rendőrt is „lefilmezte" anélkül, hogy az 5-ös sávban elhelyezett fülkében történtek megfigyelésére engedély lett volna. Ezen túlmenően utalt arra is, hogy az igazolásokban használt határátlépő fülke kifejezés nem ad eligazítást arra sem, hogy az engedély a rendőrség vagy a vám- és pénzügyőrség által használt fülkékre vonatkozik-e. Mindezek alapján pedig fenntartotta azt az álláspontját, hogy a 2015. június 22-én 16:00 óra előtti időszakban a kilépő irányú 6-os és 7-es sávon kívüli további szolgálati helyek, munkaállomások megfigyelésére engedély nem állt rendelkezésre. Ebből következően mivel **XI.r.** vádlott 2015. június 21-én 03:56 óra és 06:37 óra között a kilépő 5. sávban teljesített útlevélkezelői szolgálatot az 5/1. munkaállomáson, a XI. vádpont a)-f) pontjaiban foglalt cselekmények időpontjában a titkos információgyűjtésre a hatóság engedéllyel nem rendelkezett, ezért **XI.r.** vádlottat a 6 rb. üzletszerűen, egy esetben hivatali kötelesség megszegésével elkövetett hivatali vesztegetés büntetvényének vádját alól fel kell menteni. Érvelt azzal is, hogy a nyomozó hatóság nem tett nyomban eleget a feljelentési kötelezettségének. E körben kifejtett indokolása szerint a szóba jöhető bűncselekmények valóban nagy számban szerepelnek a feljelentésekben, azonban egy mozzanatos cselekmények, az egyszerű gyanú szintjének megállapításához elegendő annak eldöntése, hogy a rendőr a beszerzett adatok szerint fogadott-e el jogtalan előnyt. Minden más kérdés tisztázása a nyomozás feladata. Ehhez képest a feljelentéssel érintett személyek hivatásos rendőrök, így személyük azonosítása is az átlagosnál egyszerűbb volt, hiszen mindenkiről személyügyi anyag áll rendelkezésre, továbbá a szolgálati okmányok is rendelkezésre álltak. Ezen körülmények miatt joggal lett volna elvárható, hogy a feljelentések a más esetben törvényileg meghatározott 8 naphoz közeli időtartamban kerüljenek előterjesztésre, ezen kötelezettségének a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatának egyik védence esetében sem tett eleget.

[147] Fentieken túlmenően hivatkozott arra, hogy a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának KBny.I.004/2015/2. számú, KBny.I.005/2015/2. és KBny.I.006/2015/2. számú végzései nem felelnek meg a meghozatalukkor hatályos Be. 203. § -ában írt törvényi feltételeknek. A végzések közös jellemzője ugyanis, hogy az érdemi indokolást nélkülözik, helyette a bíróságnak azon sablonos megállapítását tartalmazzák, miszerint a bíróság az indítványban foglaltakat megvizsgálta és azt alaposnak találta. Ehhez képest sem az ügyészi indítványokból, sem a nyomozási bíró végzéseiből nem tűnik ki, hogy a megfigyelésre alkalmas technikai eszközöket mely szerv telepítette, milyen időpontoktól mely időpontokig üzemeltek. Telepítési jegyzőkönyvek hiányában pedig az arcról fel nem ismerhető vádlottak azonosítása kizárólag a szolgálatvezénylés alapján kísérelhető meg, melynek eredménye kétséges. Telepítési jegyzőkönyvek hiányában azt sem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy a kamerákat mely hatóság és mikor helyezte el, ennek ismerete nélkül az is kétséges lehet, hogy ezek a képfelvételek valójában bírói engedély időtartama alatt készültek-e vagy sem. Álláspontja szerint továbbá a külső kamerafelvételek felhasználása nem volt

törvényes, az elsőfokú katonai tanács nem vizsgálta a felvételkedzés és rögzítés jogalapját, a jogszabályban szabályozott felhasználási területeket, a célhoz kötöttséget. E körben hivatkozott a Nemzeti Adó- és Vámhivatal által a határátkelőhelyeken telepített kamerák, biztonsági térfigyelő rendszer működését a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 6. § (2)-(3) bekezdésében és a Nemzeti Adó és Vámhivatal Elnöke által kiadott 2125/2014. számú Szabályzatban írtakra. Ennek alapján a törvényi felhatalmazás szerint a Nemzeti Védelmi Szolgálat által végzett titkos információgyűjtés nem adott jogalapot a készült felvételek 30 napon túli archiválására, erre a büntetőeljárás megindítására és lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ügyészségnek lett volna jogosultsága, lévén, hogy a büntetőeljárás megindítását az ügyészi nyomozás elrendelése jelentette. Utalt arra is, hogy tisztázatlan maradt, hogy az archivált felvételek miként jutottak az ügyészség birtokába, ugyanis egyedül arra van adat, hogy a NAV a Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztályát 2016. március 17-én tájékoztatta arról, hogy megküldi a külső felvételeket. Ebből értelemszerűen az következik, hogy azok bekérésére ehhez az időponthoz képest rövid idővel korábban, tehát a feljelentésbeli cselekmények után jóval több, mint 30 nappal kerülhetett sor. Utalt arra, hogy ez a NAV tájékoztatást tartalmazza ugyan, hogy 2015. augusztus 18-én a Nemzeti Védelmi Szolgálat megkeresése alapján történt az archiválás (mely időpont jó pár cselekmény esetében 30 napon túli), azonban a Nemzeti Védelmi Szolgálat nem rendelkezett ilyen jogkörrel. Az sem tisztázható továbbá, hogy milyen időszakokra nézve került sor az archiválásra, tekintettel arra, hogy a levélből az derül ki, hogy a kérelem mindössze 4 időpontra vonatkozott akkor, amikor az NVSZ még nem is tudhatta, hogy milyen további időpontokra kell adatokat szolgáltatni, ebből következően az archiválás törvénysértő módon teljes körű lehetett. Mindezekből következően a külső kamera felvételek igazolhatóan törvényes archiválására nem került sor, azok bizonyítékként történő felhasználása a célhoz kötöttség sérelmével is járt, ezért az akkor hatályos Be. 78. § (4) bekezdése alapján törvénysértő volt. Ő is kifogásolta, hogy a nyomozás befejezését követően az iratismertetés hiányos volt, csak a mindenkire vonatkozó „törzsanyag” megismerésére, valamint az egyes vádlottak személyére vonatkoztatott „személyes dosszié” megismerésére nyílt lehetőség. Ennek álláspontja szerint azért van jelentősége, mivel a 2019. június 5-én előterjesztett vádmódosítás tartalmazta több vádlottnál a bünszövetségben elkövetést, amely korábban a már közel 4 éves folyó eljárásban soha nem került megfogalmazásra. Ennek eredményeképp a bíróság előtti eljárás végén **XI.r.**, vádlott a vádban társas elkövetésbe került a **XI/2/a.** vádpontban **XXXV.r.** vádlottal, akire vonatkozó iratanyagot korábban ő, mint **XI.r.** vádlott védője nem kapott sem a törzsanyag, sem **XI.r.** vádlott személyi dossziéja keretei között. Kifogásolta továbbá, hogy a katonai ügyész a védőbeszédnek egy részének elhangzása után csatolt be iratokat, melyek tartalmával igyekezett a külső kamerafelvételek beszerzésének és felhasználásának legalitását igazolni, a törvényszék azonban a bizonyítási eljárást ismételten nem nyitotta meg, az iratokat nem ismertette, azok tartalmával az ítélet sem foglalkozott, csupán annyit rögzített az elsőfokú bíróság, hogy az iratok csatolása szükségtelen volt. Összességében tehát álláspontja szerint a kifejtettek alapján a belső és külső kamerafelvételek kizárása indokolt. Amennyiben pedig a titkos információgyűjtés, vagy titkos adatszerzés eredménye nem felhasználható, az eljárás résztvevőinek mindazon nyilatkozatát, melyeket a titkos eszközökkel beszerzett anyag elétárása után, arra reagálva tettek, a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni. Ilyen **VII.r.** és **IX.r.** vádlott nyomozás során tett, írásbeli részbeni beismerő vallomása. Erre figyelemmel elsődlegesen a **VII.r.**, **IX.r.** és **XI.r.** vádlott felmentését indítványozta a Be. 606. § (1) bekezdése szerint, az elsőfokú ítélet megváltoztatása útján, a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte a Be. 609. § (1) bekezdése alapján. Harmadlagosan amennyiben a titkos eszközökkel beszerzett bizonyítékok felhasználhatóságát megállapítva terhelő tényállást állapítana meg az ítélet tábla katonai tanácsa is, úgy hivatkozott arra, hogy akkor, amikor a szolgálatban lévő vádlott nem közvetlenül az utastól, nem annak útleveléből jutott pénzhez, hanem valamelyik vádlott társától, úgy bűncselekményt nem valósított meg, hiszen a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette már a korábbi pénzátvétellel befejeződött. Ekként **VII.r.** vádlott az **V/1/d.** pontban és a **XXIX/2/b.)** tényállási pontnál nem valósította meg bűncselekményt. Ezen túlmenően kiemelte, hogy **IX.r.** vádlott a 2016. február 11-én tett írásbeli részleges beismerő vallomását 2016. október 21-én visszavonta. Ennek indokaként előadta, hogy a

szolgálati viszony megszüntetésétől és a beismeréstől remélte, hogy letartóztatását megszüntetik. Védekezésül azt adta elő, hogy már a nyomozás során is állította, hogy egyes felvételeken nem az ő személye látható, ehhez képest a vád abban az esetben, amikor egy személy a felvételen nem felismerhető, a szolgálatvezénnyel és a HER rendszerben szereplő, bejelentkezett felhasználó névvel azonosítja a vádlottakat annak ellenére, hogy a felhasználónévvel más is dolgozhatott, ha és amennyiben rövid időre úgy hagyta el a fülkét, hogy nem jelentkezett ki. Utalt továbbá arra, hogy **XI.r.** vádlott esetében a XI/4/b. vádpontra semmiféle bizonyítás nem folyt, itt mindössze az állapítható meg, hogy az ügyészségi akció során a motozás alkalmával 950 EUR értékű bankjegyet találtak az alsónadrágjában. Ennek eredete azonban nem bizonyított. Álláspontja szerint továbbá a XI/2/a. vádpont esetében a bünszövetségben történő elkövetés nem állapítható meg, a befejezett vesztegetés után a pénz átadása büntetlen utócselkezmény. Végezetül hivatkozott arra is, hogy a védenői hosszú ideje állnak büntetőeljárás hatálya alatt, az időmúlás 5 évhez közelít, ez lényeges enyhítő körülmények közé sorolandó a 2/2017. (II.10.) AB határozat alapján is. Az egyéni megelőzés szempontjából lényeges az is, hogy a vádlottak szolgálati viszonya a büntetőeljárás alatt megszűnt, új hivatást választottak, megtalálták a helyüket a társadalomban. Mindezekre tekintettel - terhelő tényállás megállapítása esetén - valamennyi védenővel szemben felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

[148] **XIV.r.** vádlott védője fellebbezésének írásbeli indoklásában előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján a tényállást hiányosan állapította meg, míg a c) pontja alapján a megállapított tényállás részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá a d) pontja alapján az elsőfokú bíróság a megállapított tényből további tényekre helytelenül következtetett. Védőtársaihoz hasonlóan hivatkozott arra, hogy a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok nem használhatók fel. Ő is azzal érvelt ennek kapcsán, hogy a feljelentés nyombani megtételére vonatkozó kötelezettségét nem teljesítette az NVSZ. A feljelentési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén annak oka nem vizsgálható, tekintettel arra, hogy a törvény a feljelentési kötelezettséget a titkos információgyűjtést illetően az adatok megszerzését követően írja elő, nem pedig azok vizsgálata, összegyűjtése és elemzése után. Jelen ügyben a 8 napon túl tett feljelentés kívül esik a megengedett időpontra, ez a mulasztás önmagában kizárja a titkos információgyűjtéssel szerzett adatok felhasználását. Érvelése szerint továbbá nem teljesült a titkos információ gyűjtéssel beszerzett bizonyítékok kapcsán a célhoz kötöttség követelménye. Aggályosnak tartotta továbbá, hogy a telepítési jegyzőkönyv vagy egyéb hasonló okirat hiányában nem lehet megállapítani, hogy a kamerákat mely hatóság és mikor helyezte el, ki és mikor állította le, így kétséges, hogy ezek a képfelvételek valójában a bírói engedély időtartama alatt készültek-e vagy sem. Hivatkozott arra is, hogy **XIV.r.** vádlott 3 vádpontban érintett, csupán négy nap történéseiről, összesen 2 szolgálatról van szó, ezért a bünszövetségben elkövetést megállapítani nem lehet. **XIV.r.** vádlott csak a tolmács szerepét töltötte be, hiszen anyanyelvi szinten beszél az ukrán és az orosz nyelvet is. Álláspontja szerint továbbá **XIV.r.** vádlottat nem tájékoztatták megfelelően arról, hogy joga van a védelemhez. Mivel pedig **XIV.r.** vádlott úgy nyilatkozott, hogy nem hatalmaz meg védőt, részére védőt kellett volna kirendelni. Ennek elmaradása miatt az első gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyve nem vehető figyelembe bizonyítékként, a nyomozóhatóság eljárási szabálysértése utólag nem orvosolható. Emellett azonban felhívta a figyelmet arra is, hogy **XIV.r.** vádlott a beismerő vallomásával a nyomozóhatóság munkáját segítette. Ezen túlmenően a tárgyalási szakban is fenntartotta ezt a vallomást, ezzel nagymértékben elősegítve az eljárás befejezését. Utalt arra is, hogy a vádlott büntetlen előéletű. Fentiek alapján a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, illetőleg azt kérte, hogy a másodfokú katonai tanács a Be.593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ítélet részbeni megalapozatlanságát küszöbölje ki, a tényállást egészítse ki, illetve helyesbítse, továbbá a b) pont alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, illetve további ténybeli következtetés alapján részben eltérő tényállást állapítson meg.

[149] **XVI.r.** vádlott védője az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a XVI. r. vádlott tekintetében a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, az ítélet részbeni megalapozatlanságát küszöbölje ki és a XVI. r. vádlottat mentse fel. Érvelése szerint ugyanis az ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjai alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás ellentétes az ügyiratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság a megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett. Ő is hivatkozott arra, hogy a titkos információgyűjtés során beszerzett kamerafelvételek törvénytelenül beszerzett bizonyítékok, azok nem használhatók fel. Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék Elnökének vonatkozó igazolása alapján az állapítható meg, hogy titkos információgyűjtés engedélyezésére került sor a 6-os forgalmi sáv tekintetében 2015. április 27. napjától **XX.r.** vádlottal, **X.r.** vádlottal és ismeretlen polgári személlyel és ismeretlen rendvédelmi dolgozókkal szemben. Nevezett igazolás **XVI.r.** vádlottat tehát egyáltalán nem nevezi meg név szerint, erre figyelemmel álláspontja szerint az információgyűjtés eredménye vele szemben nem használható fel. Ő is hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a nyomozás végeztével foganatosított iratismertetés keretében csak a nyomozati iratok töredékét bocsátották rendelkezésére. Érvelt azzal is, hogy **XVI.r.** vádlottal szemben is késedelmesen került sor a feljelentés megtételére. Mindezek alapján a hivatkozott kamerafelvételek **XVI.r.** vádlott vonatkozásában bizonyítékként nem használhatók fel, a kamerafelvételeken kívül pedig **XVI.r.** vádlott bűnösségére vonatkozó bizonyíték nem áll rendelkezésre, ezért őt bizonyítottság hiányában fel kell menteni. Másodlagosan továbbra is a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés tartamának, valamint a próbaidő tartamának enyhítését kérte. Ennek alapjául hivatkozott arra, hogy a vádlott két kiskorú gyermek eltartására köteles, de enyhítő körülmény az időmúlás és a bűnsegédi minőség is. Ezen túlmenően a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés mellőzését, de legalábbis a pénzbüntetés napi tételszámának enyhítését kérte, tekintettel arra, hogy a büntetőeljárás miatt elvesztette munkahelyét, nem rendelkezik megfelelő jövedelemmel. Így a Btk. 50. § (2) bekezdésében írt pénzbüntetés kiszabásának törvényi alapja hiányzik.

[150] **XVIII.r.** vádlott védője elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács a XVIII. pontban foglalt tényállást az iratok tartalmának megfelelően rögzítette, a védő az itt tett ténymegállapítások ellen nem emelt kifogást. Ugyanakkor álláspontja szerint a tényállás hiányos, mivel nem tartalmazza a vádlott tudattartalmát, szándékát a kifejtett cselekménnyel elérni kívánt célt és azt a tény, hogy a vádlott társaitól átvett összeget, a neki szánt juttatással együtt ugyanazon alkalommal vissza is adta. Hivatkozott arra, hogy az elsőbíróság az ítélet 178. oldalán két bekezdésben indokolta meg, hogy miért nem fogadta el a vádlott ténybeli beismerésén túli védekezését. Nem vitatta azon ítéleti megállapítást, hogy a 150 EUR átvételével a vádlott cselekménye befejezetté vált. Utalt arra, hogy az indokolás „elfogadás” kifejezést használt, de tényszerűen ebben a vonatkozásban az átvétel állapítható meg. Érvelése szerint a mérlegelési szempontok között semmilyen jelentőséggel nem bírhat az, hogy 3 vádlott társától vette át ezt az összeget, hiszen a három személy cselekményei térben és időben olyan szorosan összefüggnek, hogy lényegében egy cselekményről van szó. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel a vádlott személyiségére, az addig tanúsított magatartására és azokra az érvekre, amikor annak körében adott elő, hogy miért nem jelentette előjárójának a vele történeteket és azt sem vizsgálta, hogy erre adott körülmények között egyebekben mennyi idő állt rendelkezésére. Álláspontja szerint **XVIII.r.** vádlott által a szándékát, illetve a visszaadott pénzösszeg nagyságát illetően tett érdemi előadást semmilyen más bizonyíték nem cáfolja, ezért kétséget kizáróan nem állapítható meg a vádlott bűnös szándéka, ezért felmentése indokolt. Az enyhítésre irányuló másodlagos fellebbezésének indokaként azt adta elő, hogy a hosszabb időmúlásra, a kedvező szolgálati jellemzésre, a vádlott ítéleti tényállást megelőzően, valamint azt követően tanúsított életvitelére, rendezett

életkörülményeire és az ítéleti belső arányosság szükségére is tekintettel lényegesen enyhébb jogkövetkezmény alkalmazása látszik indokoltnak.

[151] **XXIV.r.** vádlott védője az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezése mellett harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával vett fel széles körű bizonyítást, az előterjesztett indítványoknak helyt adva. Álláspontja szerint azonban az ilyen jellegű bűncselekményeknél szükséges az aktív és a passzív oldal teljes körű feltárása, ami jelen ügyben nem történt meg. Érvelés szerint ugyanis önmagában az a hivatkozás, hogy készpénzt vesz át, melynek „előzménye” ismeretlen, büntetőjogi felelősséget megalapozó tényállás megállapítására nem alkalmas. Kifejtette, hogy a határon pénzváltással, illetve pénzkölcsönügylettel engedély nélkül sokan foglalkoznak, beleértve a hivatásos állomány tagjait is, ez azonban nem vesztegetésnek, hanem jogosulatlan pénzügyi tevékenységnek minősülhet. A vesztegetés tehát védenccé vonatkozásában nem nyert bizonyítást, az esetleges aktív oldal feltérképezetlenség, erre ilyen formában büntetőjogi felelősséget alapítani nem lehet. Az ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó indítványának alapja, hogy álláspontja szerint a megállapított tényállás iratellenes, felderítetlen, valamint az elsőfokú katonai tanács az indokolási kötelezettségének sem tett eleget, az ítélet másodfokú felülbírálatra alkalmatlan.

[152] **XXXI.r.** vádlott védője elsődlegesen azt indítványozta a fellebbezés írásbeli indokolásában, hogy a másodfokú katonai tanács a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának fellebbezéssel támadott ítéletét a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján változtassa meg és a vádlottat mentse fel az ellene emelt vád alól. Érvelése szerint a nyomozás során beszerzett bizonyítékok, illetve a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bűnössége nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást. Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék az ügyességgel egyezően a vádban foglaltakat, a tényállást és a vádlottak bűnösségét elsődlegesen a TIGY és a TASZ eredményére alapította, álláspontja szerint azonban a titkos információgyűjtés és adatszerzés során beszerzett adatok, illetve a külső kamerafelvételek - azok törvénysértő jellege miatt - a bizonyítékok köréből kizárandók. Ezen érvelését azzal támasztotta alá, hogy az NVSZ a TIGY és a TASZ során beszerzett adatokra alapított feljelentési kötelezettségének nem tett eleget a törvényes határidőben. Ezen túlmenően a titkosszolgálati eszközökkel beszerzett kamerafelvételek alkalmatlanok a vádirati tényállás bizonyítására, tekintettel arra, hogy az alkalmassági vizsgálatra irányuló ügyési indítványok nem kerültek előterjesztésre. A NAV külső kamerafelvételei esetében pedig az archiválás történt törvénysértő módon. Hivatkozott arra is, hogy a **XXIX.r.** vádlott vonatkozásában kihallgatott tanúk egyike sem említette a vallomásában védenccét. Fentiek alapján a **XXXI.r.** vádlott felmentése indokolt. Másodlagosan a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte. Ezzel kapcsolatosan **XXI.r.** vádlott személyi körülményei tekintetében előadta, hogy a vádlott jelenleg az ... Kft. alkalmazásában áll, havi bruttó 210.600,- Ft jövedelemmel rendelkezik. Feleségével közösen nevelik kiskorú gyermeküket. Feleségével közös tulajdonát képezi egy ingatlan, melyet CSOK támogatás keretében vásároltak, az ezzel kapcsolatos hitelt 10 évig kell törleszteniük, egy törlesztőrészlet összege havi 25.080,- Ft. Végrehajtandó szabadságvesztés jogerős kiszabása esetén a felesége egyedüli keresőként képtelen lenne a gyermek nevelésére, eltartására, a hitel törlesztésére és a háztartással kapcsolatos költségek előteremtésére. Kifejtette, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésének van helye a vádlott társaival szemben kiszabott büntetés és a belső arányosság követelményének történő megfelelés alapján is. E körben hivatkozott **XLV.r.**, **XLIII.r.**, és **XLIV.r.** vádlottal szemben kiszabott büntetés mértékére is. Kifogásolta továbbá a **XXIX.** vádpont 1/b., 2/a., és 3/b. tényállási pontok azon megállapításait, miszerint a vádlott nem tett eleget az intézkedési kötelezettségének, amit az elsőfokú bíróság sem látott megállapíthatónak. Sérelmezte azonban, hogy az elsőfokú katonai tanács ezzel

szemben a XXIX. tényállás 1/a. tényállási pontja kapcsán megállapította a köteleességszegést annak ellenére, hogy **II.r.** vádlott, akivel közösen követték el a bűncselekményt, a teljes körű beismerő vallomásában ezen tényállásban írt cselekményről említést sem tesz. Az enyhítésre irányuló fellebbezése kapcsán kiemelte a jelentős, a büntetési tételkeret felső határához közelítő időmúlást, azt, hogy a vádlott közel 6 éve áll büntetőeljárás hatálya alatt. Összehasonlításképp hivatkozott a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának hasonló bűncselekmény miatt folyamatban volt büntetőeljárása során hozott döntésére is, melyben egy határrendészt - aki 10 hónap alatt 170.600,- eurót vett át jogtalan előnyként - 1735 rendbeli, hivatali köteletségét megszegve, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása és 1724 rendbeli hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt 5 év börtönbüntetésre ítélte. Mindezekre figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését, és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását kérte másodlagosan.

[153] **XXXVII.r.** vádlott védője fellebbezésének írásbeli indoklásában elsőként a titkos információgyűjtés útján beszerzett bizonyítékokkal kapcsolatos kifogásait adta elő. Ezen belül a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kbny.I.005/2015/2. számú végzésével kapcsolatosan fejtette ki, hogy az indoklása nem tér ki arra, hogy a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a feljelentési kötelezettségének nyomban eleget tett-e. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a 2015. július 29-én elkövetett cselekmény és a 2015. július 27-i feljelentés között eltelt egy hónap nem sérti a nyombaniség követelményét, tekintettel arra, hogy a vád tárgyát képező cselekmény egy passzív vesztegetőre konkretizált egymozzanatú bűncselekmény, mely sem bonyolultnak, sem összetettnek nem tekinthető. Ezért **XXXVII.r.** vádlott vonatkozásában a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékokat ki kellett volna rekesztenie az elsőfokú katonai tanácsnak, így a XXXIV/1/a. , 2/a. és 2/b., tényállás részben felderítetlen, mely a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján felmentésre vezető eltérő tényállás megállapítása útján kiküszöbölhető. Sérelmezte, hogy a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának nyomozási bírása által 2015. július 22-én hozott Kbny.I.003/2015/2. számú végzéséből teljes egészében hiányzik az eljárás alapjául szolgáló bűncselekmény leírása és minősítése, a tárgyi hatály körülírása ekként elmaradt. A tárgyi hatály kijelölésének elmaradására tekintettel az engedélyben nem szereplő személyekre a Be. 206. § (5) bekezdése alapján a titkos adatszerzés eredménye nem használható fel. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú katonai tanács a XXXIV/2/a. tényállás részben megállapította a hivatali köteletség megszegését is annak ellenére, hogy nem tárta fel és nem rögzítette a jogszabályban, vagy normatív utasításban, avagy más közjogi szervezetszabályozó eszközben meghatározott azon kötelezettséget, amelyet a terhelt nem teljesített. Az elsőfokú katonai tanács az ítélet tényállásában a megszegett (túlsúllyal, túltartózkodással kapcsolatos) kötelezettségeket a történeti tényállás általános részében rögzítette az ítélet 63-64. oldalán, azonban a forgalmi engedély hiányával kapcsolatos intézkedési kötelezettség jogszabályi alapjára nem hivatkozott, **XXXVII.r. vádlott** vonatkozásában pedig sem túlsúly, sem túltartózkodás miatti intézkedési kötelezettséget, illetve ennek elmulasztását nem állapította meg. Ezért ez a tényállás rész e tekintetben megalapozatlan, másrészt az elsőfokú tanács e körben az indoklási kötelezettségét sem teljesítette. Az üzletszerűséggel kapcsolatosan kifejtette, hogy **XXXVII.r.** vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság által felhívott vádlottak közötti kooperációra az eljárás során nem merült fel adat, ezt igazoló bizonyíték nem áll rendelkezésre és az ítéleti tényállás őt érintő XXXIV. pontja sem tartalmaz olyan tényeket, melyből ilyen irányú következtetés lenne levonható. Az üzletszerű elkövetés megállapíthatóságának hiányával kapcsolatban hivatkozott a BH 2002.469. és BH 2005.165. számon közzétett eseti döntésére is. Ezen túlmenően az enyhítésre irányuló fellebbezése kapcsán hivatkozott a 2/2017. AB határozatra, kiemelve abból, hogy az időmúlás mint enyhítő körülmény nem azonosítható maradéktalanul az eljárás elhúzódása miatt eltelt idővel. Az időmúlás alatt a bűncselekmény elkövetésétől eltelt időt kell érteni, míg az eljárás elhúzódásának vizsgálata az alapos gyanú közlésének időpontjától kezdődik. Jelen esetben álláspontja szerint a vádlottak jelentős száma miatt a gyanú

közlése óta eltelt idő nyilvánvalóan nem számít kiemelkedőnek, azonban a vád tárgyává tett cselekmények nem bonyolultak, az esetek döntő többségében lényeges személyi összefüggés sem mutatható ki a vádlottak között, így amennyiben cselekményeiket külön eljárásokban bírálták volna el, akkor azok gyorsabban befejeződhettek volna. Mindezek alapján indokolt ezt az időmúlást önálló enyhítő körülményként értékelni. Ezért indítványozta a vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását. Összességében tehát elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a vádlott felmentését, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[154] A másodfokú tárgyaláson az ügyész a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, míg a védők a fellebbezésük írásbeli indokolásában írtakat maradéktalanul fenntartották, azt megismételték.

[155] A tárgyaláson jelen volt vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőjük által előadottakhoz. **XVII.r.** vádlott utóbb írásban csatolta az utolsó szó jogán tett nyilatkozatnak szánt érvelését, mely érdemben a fellebbezés írásbeli indokolásában írtakkal egyezik, annak megismétlését a másodfokú katonai tanács szükségtelennek tartja.

[156] A másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet **LIII.r.** vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan, míg a további vádlottak esetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően teljes körűen vizsgálta felül. Ezen túlmenően a Fellebbviteli Főügyészség indítványára a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalást tűzött ki és bizonyítást vett fel.

[157] Az ítélet hatályon kívül helyezésére, illetőleg a felmentéssel/ részfelmentéssel érintett vádlottak bűnösségének megállapítására, valamint a bűnösnek kimondott vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések nem alaposak.

[158] A másodfokú katonai tanács a felülvizsgálat során megállapította, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség Debreceni Regionális Osztálya 3.Nyom.546/2015. számon emelt vádat előnyért, hivatali helyzetével egyébként visszaélve, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt **I.r.** vádlottal és 52 társával szemben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa előtt. Azonban a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának bírái az ügyben a Be. 21. § (3) bekezdés a) pontjára alapozott elfogultságot jelentettek be, arra hivatkozva, hogy mindketten nyomozási bíróként jártak el. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.515/2017/1. számú átiratával az ügy elbírálásából a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának kizárását és az elsőfokú eljárás lefolytatására a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának kijelölését indítványozta. Indoka szerint a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsánál szolgálatot teljesítő mindkét katonai bíró a vádemelést megelőzően katonai nyomozási bíróként járt el, így nincs olyan hivatásos katonai bíró, akire nézve a Be. 21. § (3) bekezdés a) pontja szerinti kizárási ok ne vonatkozna. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az 1998. évi XIX. törvény (régi Be.) 24/A. §-ára figyelemmel a 2017. július 14. napján kelt 6. Kbki.10.027/2017/3. számú végzésével az eljárásra a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsát jelölte ki.

[159] Az LIII. r. vádlott tekintetében korlátozott, míg a többi fellebbezéssel érintett vádlott esetében teljes körű felülvizsgálat során a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa megállapította, hogy ez elsőfokú katonai tanács a tárgyalása során az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. A vád kiadását és a vádirat szabályszerű kézbesítését követően a tárgyalás kitűzése iránt törvényes határidőben intézkedett. Az első tárgyalás határnapját az ügynek az eljárás lefolytatására kijelölt bírósághoz érkezését követően - különösen a vádlottak kimagaslóan nagy számához képest is - rövid időn belülre, 2018. április 25. napjától 2018. december 12. napjáig terjedő időszakban több napra ki is tűzte, a pergazdaságossági szempontokat maximálisan szem előtt tartva. Tekintettel arra, hogy a tárgyaláson valamennyi vádlott élt a vallomás megtagadási jogával, ezért az 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban régi Be.) 291. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően olvasta fel a nyomozás során tett vallomásaikat. Ezen túlmenően a 2018. június 20. napján tartott tárgyalástól kezdődően (81. naplószám alatti tárgyalási jegyzőkönyv) hónapokon keresztül tartott több tárgyaláson tette a bizonyítási eljárás részévé a nyomozás során a titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés során beszerzett bizonyítékokat, megtekintették a videofelvételeket, azokat alaposan összevetette és visszaellenőrizte a TIGY és TASZ hanganyaga alapján leírt szöveggel. A régi Be. 250. § (1) bekezdésében, majd az időközben hatályba lépett Be. 445. §-ban a jegyzőkönyv formai és tartalmi követelményeinek minden szempontból megfelelnek a tárgyalási jegyzőkönyvek, a titkos nyomozás során beszerzett bizonyítékok tartalma egyértelműen rögzítésre került. Az elsőfokú katonai tanács helyesen járt el akkor is, amikor a bekövetkező jogszabályváltozásra tekintettel tájékoztatta az érdekelteket a tárgyalásról való távolmaradás engedélyezésével kapcsolatos kötelezettségeikről, nevezetesen a tárgyalás jogáról lemondó nyilatkozat megtételének és kézbesítési megbízási szerződés csatolásának szükségességéről. Törvényesen járt el akkor is, amikor a 2019. június 12. napján előterjesztett vádmódosításra tekintettel a Be. 538. § (5) bekezdésére figyelemmel nyilatkoztatta az érdekelteket, kéri- e a tárgyalás elnapolását. Tekintettel arra, hogy az érdekeltek a vádmódosításra ellenére sem kérték a tárgyalás elnapolását, törvényesen járt el az elsőfokú tanács, amikor a védői perbeszédnek előadásával folytatta a tárgyalást. Egyebekben az egyes védelmi fellebbezésekben hivatkozottakra tekintettel utal arra a másodfokú katonai tanács, hogy a Be. 538. § (4) bekezdése alapján az ügyészség a vádat legkésőbb az ügydöntő határozat meghozataláig módosíthatja, a vádmódosítás előterjesztésére tehát törvényesen került sor az ügydöntő határozat meghozatala előtt.

[160] A fellebbviteli bíróság a felülbírálat során tehát összességében megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a bizonyítási eljárás során nem vétett sem abszolút (Be.608.§ (1) bekezdés a)-f) pont), sem olyan relatív eljárási szabálysértést (Be.609.§ (1), (2) bekezdés), mely az érdemi felülbírálatot kizárná.

[161] Az ügy érdemi elbírálását befolyásoló eljárási szabálysértésre egyebekben a jogosultak sem hivatkoztak, illetve azok az eljárási szabálysértések, amikre hivatkozás történt, az ügy érdemi elbírálására nem voltak kihatással. A nyomozás befejezését követő iratismertetés hiányosságaival kapcsolatos kifogásokra tekintettel utal arra a másodfokú katonai tanács, hogy még amennyiben ez alkalommal kizárólag a törzsanyagot és a vádlottanként összefűzött személyi anyagot ismerhették meg, az irattanulmányozási jogosultságuknak a bírósági eljárás során való korlátozására egyik védő sem hivatkozott, sőt, a költségjegyzék alapján megállapítható, hogy volt olyan kirendelt védő, akinek kifejezetten irattanulmányozás okán került utalványozásra bünyügyi költség (2018. április 25. napján az V.r. vádlott kirendelt védője részére). A teljes irat áttanulmányozására tehát a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a rendelkezésre álló iratok alapján minden jogosultnak lehetősége volt.

[162] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította továbbá, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendszerű eljárásában a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a releváns bizonyítékokat feltárta. A másodfokú katonai tanács szerint okszerűen és helyesen járt el akkor, amikor - ahogyan azt az ítélet 155. oldal első bekezdésében is rögzítette - az egyes bizonyítékok egyenkénti ismertetése és értékelése mellett nagyobb hangsúlyt fektetett arra, hogy azokat összességükben értékelje arra hivatkozással, hogy az egyes tényállási pontok, tényállási alpontok szoros összefüggésben vannak egymással, sőt, más vádlottakra vonatkozó tényállásokkal. Helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy az ügy jellegére figyelemmel a bizonyítékok összességében történt értékelése mellett egy bonyolult és összetett eseményrendszert, eseményláncolatot rajzolnak ki, nem csupán egy eseményt ragadnak ki. Osztotta a másodfokú katonai tanács azt is, hogy így ragadható meg egyértelműen az, hogy a vádlottak a korrupciós cselekményeiket „iparszerűen”, rendszeres haszonszerzésre törekedve követték el, kifejezetten azért léptek szolgálatba, hogy a vesztegetésekből folyamatosan jelentős anyagi haszonra tegyenek szert. Cselekményeiket előre megbeszélték, nem a maguk konkrétságában és minden részletre kiterjedően, de a lényegét illetően igen. A vesztegetési pénzt a legkülönbözőbb módon elrejtették, egymásnak átadták részesedés, illetve elrejtés céljából. Mindezt az átkelőhely ügyeletes tudtával és szándékuknak megfelelően, akik szintén részesedtek a vesztegetési pénzekből. A bizonyítékként értékelt hanganyagok alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a vádlottak tisztában voltak magatartásuk jogellenes voltával, és annak lehetséges következményeivel. Magukat tolvajnak, cselekményüket egymás közötti interakcióikban lopásnak nevezik, más váltások dolgozóit rablónak, vagy lehúzóknak aposztrofálták. Több esetben szólították fel az intézkedés alá vont jármű vezetőjét, hogy a vesztegetési pénzt a kocsiiban tegyék az útlevelekbe, mivel sok térfigyelő kamera van kihelyezve, a fülkében lévő villanyt több esetben le is kapcsolták a vesztegetési pénz átvételét követően, míg azt elrejtették.

[163] Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson kihallgatta a vádlottakat, akik ez alkalommal mindannyian éltek vallomás megtagadási jogukkal, a nyomozás során tett vallomásaikat szinte kivétel nélkül fenntartották. A vádlottak közül **II.r., V.r., VII.r., IX.r., XIV.r., XVIII.r., XLIII.r.** és **LIII.r.** vádlottak a nyomozás során őszinte, ténybeli beismerő vallomást tettek, többen közülük vádlott társaikat is terhelték ezzel. **XXIV.r.** és **XXXVIII.r.** vádlottak a tárgyaláson tettek teljeskörű beismerő vallomást, melyben az őket érintő vádlott-társaikra is terhelő nyilatkozatot tettek. E két vádlottal szemben egyebekben az elsőfokú katonai tanács a 2019. május 8. napján tartott tárgyaláson marasztaló ítéletet hozott, az ítélet mindkettőjük vonatkozásában 2019. május 10. napján jogerőre emelkedett.

[164] A vádlottak közül **VII.r.** és **IX.r.** vádlottak írásbeli vallomást tettek, bár a IX. r. vádlott gyanúsított ki hallgatása során még tagadott, későbbi írásbeli vallomását visszavonta. **VIII.r., XI.r., XII.r., XIII.r., XV.r., XVII.r., XIX.r., XX.r., XXI.r., XXXII.r., XXXVII.r., XLIX.r.** vádlottak a nyomozás során rövid érdemi nyilatkozatot tettek és tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Közülük **XV.r.** vádlott részletes érdemi védekezést terjesztett elő, mint ahogy **XVII.r.** vádlott is az írásbeli vallomásában, melyben azon túl, hogy tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, kifejtették azt is, hogy miért nem követtek el semmilyen korrupciós bűncselekményt.

[165] Az elsőfokú katonai tanács az ítélete 155. oldal utolsó bekezdésétől a 160. oldal második bekezdéséig részletesen ismertetette a beismerő, érdemi vallomást tevő vádlottak nyilatkozatait. Ezen túlmenően nagyszámú tanút hallgatott ki, ekként **tanú 1-t, tanú 2-t, tanú3-t, tanú4-t, tanú5-t, tanú6-t, tanú7-t, tanú8-t, tanú9-t, tanú10-t, tanú11-t, tanú12-t, tanú13-t, tanú14-t és tanú15-t.**

[166] Értékelte továbbá a rendelkezésre álló releváns okirati bizonyítékokat, valamint a hanganyagok tartalmáról készült jelentéseket.

[167] Bizonyítékértékelő tevékenységéről az ítélet 153. oldal utolsó előtti bekezdésétől a 182. oldal harmadik bekezdéséig rendkívüli alapossággal és megfelelő terjedelemben adott számot, az azzal kapcsolatosan rögzítetteket a másodfokú katonai tanács minden tekintetben, maradéktalanul osztotta.

[168] Nem tévedett, amikor a védelem által hivatkozott, a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa nyomozási bírása által hozott Kbny.I.004/2015/2. sz., Kbny. I.005/2015/2. számú, illetve a Kbny.I.006/2015/2. számú végzésével kapcsolatosan előterjesztett formai és tartalmi kifogások ellenére ezeket a végzéseket nem rekesztette ki a bizonyítékok köréből.

[169] A titkos információgyűjtés, illetve annak eredménye, továbbá a titkos adatszerzés, illetve a NAV kamerái által rögzítettek kapcsán, illetve az ezekkel kapcsolatos nyomozási bírói határozatok kapcsán a másodfokú bíróság a következőket kívánja kifejezni.

[170] A nyilvános helyen bárki által észlelhető események felvétele akadálytalanul felhasználható, ezen bizonyítékok beszerzése, felhasználhatósága nem tagadható meg konspirációs beszerzés miatti titoktartásra hivatkozással, hiszen ez esetben a valóság megismerésének épp oly elérhető forrása, mint egy tanúvallomás. A Be.163.§ (2) bekezdése a bizonyítás általános szabályai között kimondja, hogy a büntetőeljárásban a bíróság, az ügyészség és a nyomozóhatóság a döntését valósághű tényállásra alapozza. A valóság tehát megismerhető és a Be.165.§-ban felsorolt bizonyítási eszközök alapján kell a bírói döntés alapjául valósághű tényállást megállapítani. A büntetőeljárás törvény ehhez szab feltételeket, a bizonyítás törvényességének és a bizonyítékok értékelésének szabályozásakor kijelölve a megismeréshez vezető út módszerberli korlátait. A Be.167.§ (5) bekezdésében írtak szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozóhatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján más tiltott módon, vagy a résztvevő büntetőeljárás jogainak lényeges sérelmével szerzett meg. A törvény a rendkívüli jogorvoslatok között pedig önálló perújítási okként állapítja meg azt, hogy ha az alapügyben a bíróság, az ügyészség, vagy a nyomozó hatóság tagja kötelességét a büntető törvénykönyvbe ütköző módon megszegte (Be.637.§ (1) bekezdés e) pont).

[171] A bizonyítékok értékeléséről szóló idézett tilalom és az ennek megszegését perújítási okként orvosolni megengedő rendelkezés az a két korlát, amelyekre figyelemmel a felülbírálatot végző bíróságnak meg kell ítélnie, hogy az elsőfokú bíróság által a tényállás megállapításának alapjául elfogadott bizonyíték felhasználható-e vagy sem. Önmagában tehát valamely bizonyítási eszköz beszerzésére előírt jogszabályi rendelkezés sérelme, elmulasztása, vagy hiányossága nem feltétlenül kell, hogy a beszerzett bizonyíték elvetéséhez, elenyésztetéséhez vezessen.

[172] Ez az értelmezés következik az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének törvényi szabályozásából. A Be.608.§-a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező okok között bizonyítási szabálysértést nem említ. A bizonyítási eljárás rendjének egyetlen szabályszegéséhez sem társítja szükségszerű következményként az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését.

[173] A bizonyíték beszerzésével összefüggő szabálysértés hatályon kívül helyezéshez, relatív eljárási szabálysértésként (Be.609.§) vezethet, amennyiben az ott megkívánt további törvényi feltételek is teljesülnek. A törvény tehát a bíróságra bízta annak eldöntését, hogy a bizonyítás rendjének sérelme mikor vezethet hatályon kívül helyezéshez, illetve a bizonyítékokat mikor nem lehet figyelembe venni. A Be.609.§ (2) bekezdésében különös feltételként felsoroltak példálózó jellegűek, azok taxációnak nem tekinthetők. A bizonyíték érvénytelenségét, tehát a beszerzés során elkövetett jogsérelem súlya akkor eredményezheti, ha az olyan jelentőségű, mint a bíróság, mint az ügyészség vagy a nyomozó hatóság által elkövetett bűncselekmény, tilalmazott módszer, vagy az eljárás résztvevőinek lényeges jogséremlme. Másképpen megfogalmazva ez azt jelenti, hogy eljárási hiba miatt akkor nem tekinthető érvényesnek és felhasználhatónak egy bizonyíték, ha beszerzéséhez vezető jogsértés perújítási ok alapjául szolgálhat.

[174] Jelen ügyben erről nyilvánvalóan nincs szó.

[175] Kétségtelen, hogy a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának nyomozási bírói határozatai nem felelnek meg maradéktalanul a büntetőeljárási törvény előírásainak, olyan hiányosságokban azonban nem szenvednek - miként ezt a bíróság fentebb már részletesen kifejtette -, hogy emiatt az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok ne lennének törvényesek, és ily módon azokra tényállást alapítani ne lehetett volna.

[176] Helyesen járt el az elsőfokú katonai tanács, amikor a védelem által a gyanúsított kihallgatások törvénytelségével kapcsolatosan hivatkozottakra tekintettel körültekintően vizsgálta valamennyi vádlott esetében, hogy a gyanúsított kihallgatások során a védelemhez való jog sérült-e, a kötelező védelem ellenére a védő nélküli kihallgatások miatt egyes gyanúsított vallomások felhasználhatók -e. Ekörben helyesen hivatkozott az irányadó ítélkezési gyakorlatra, ezen belül megalapozottan utalt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6. Kbf. 44/2016/5. számú ítéletére, melyben az ítélőtábla a 8/2013. (III.1.) Alkotmánybírósági határozat kapcsán elemezte a jogszabályi környezetet, s vonta le a jogi következtetést. Eszerint a Be. 46. § a.) pontja, a Be. 48. § (1) bekezdésében és a Be. 46. § b.) pontjában írt rendelkezések összevetése alapján rögzíthető, hogy azokban az esetekben, amikor a gyanúsított már fogvatartásban van és így kerül sor a kihallgatására, az alkotmánybírósági döntés értelmében kell biztosítani a védő értesítését és jelenlétét. Ha azonban a gyanúsított nincs fogvatartásban, akkor elegendő a tájékoztatás adott esetben a kötelező védelemről, majd a gyanúsított nyilatkozatot követően kell döntenie arról, hogy védőt kell-e kirendelni. Megalapozottan, a rendelkezésre álló kihallgatási jegyzőkönyvek tartalmához híven foglalt állást az elsőfokú katonai tanács, amikor úgy ítélte meg hogy **II.r.** vádlott vallomását ki kell zárni a bizonyítékok köréből, tekintettel arra, hogy bár a gyanúsított kihallgatásakor még nem volt őrizetben, azonban kétségtelenül megállapítható, hogy a hatóságnak eleve fennállt az őrizetbe vételi szándéka, hiszen még a saját magát és társait is terhelő beismerő vallomás megtétele ellenére is sor került az őrizetbe vételére, közvetlenül a kihallgatását követően. Ebből következően az alkotmánybírósági határozat értelmében a **II.r.** vádlottnak még a kihallgatását megelőzően védőt kellett volna biztosítani. Ennek hiánya okán a vallomása

bizonyítékként nem vehető figyelembe. Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően helyesen, az iratok tartalmának megfelelően állapította meg, hogy minden további beismerő terhelti vallomás felhasználható bizonyítékként, mert a beismerő vallomást tevő vádlottak a nyomozás során vagy eleve védő jelenlétében nyilatkoztak, vagy nyilatkozatukat később, védő jelenlétében fenntartották, vagy azt megerősítették, kiegészítették.

[177] A védők az egész eljárás során, de a fellebbezéseikben is előtérbe helyezték a bizonyítás központi elemét képező kamerafelvételeknek, így a titkos információgyűjtés (TIGY), titkos adatszerzés (TASZ), valamint a határátkelőhelyen működő NAV térfigyelő kamerarendszer által rögzítettek bizonyítékok köréből történő kirekesztésének szükségességét, az ezzel kapcsolatos álláspontjukat részletesen kifejtették.

[178] Az elsőfokú katonai tanács valamennyi vádbeli cselekménnyel kapcsolatos videofelvételt megtekintett és részletes elemzés alá vett, szükség esetén ismételten megtekintve a felvételeket, majd azokat összevetve az eseményleiratokról készült jelentések tartalmával, a javított hanganyaggal, hanganyag leiratokkal, kikockázott képekkel foglalta jegyzőkönyvbe a ténymegállapításait. A másodfokú katonai tanács a TIGY és TASZ bizonyítékkénti felhasználhatóságával kapcsolatosan az ítélet 163. oldalától a 172. oldal harmadik bekezdéséig kifejtett jogi okfejtéssel - mind a külső-, mind pedig a belső kamerafelvételek felhasználhatóságát illetően - minden tekintetben egyetértett, annak megismétlését szükségtelennek tartja a fellebbezési tanács.

[179] Azt csupán azzal egészíti ki, hogy a Fővárosi Törvényszék Elnöke 2015. augusztus 5-én igazolta, hogy **X.r.** és **XX.r.** vádlottakkal, valamint ismeretlen rendvédelmi dolgozók és a kirendeltség hivatásos állományú dolgozói, mint érintettekkel szemben a ... közúti határátkelőhely 6. , illetve a 7. kilépő sávban elhelyezett határátlépő fülkében, mint szolgálati felállítási helyen engedélyezte a BKKB technikai eszközök segítségével történő megfigyelését és rögzítését 2015. április 27-től 2015. július 25-ig terjedő időben.

[180] Az elnöki igazolás alapján egyértelműen az állapítható meg, hogy a nyomozási bírói engedély a sávban elhelyezett fülkére, nem pedig a fülkén belüli egyes munkaállomásokra vonatkozott. A nyomozati iratok úgy nevezett törzsanyagának 63. naplószáma alatt elhelyezett térkép, valamint a határátkelőhelyről készült fényképmelléletek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a 6-os kilépő sáv melletti fülke az 5-os kilépő sávval közös. Ezen túlmenően a Nemzeti Védelmi Szolgálat által a kilépő 6-os és 7-es forgalmi sávban elhelyezett határátléptető fülkében történtek kép és hangrögzítésével kapcsolatos jelentésekben - így csak példaként a törzsanyag 25. naplószáma alatti jelentésben is - egyértelműen rögzítésre került, hogy a szóban forgó rögzítő eszköz olyan szolgálati helyiségben volt elhelyezve a ... közúti határátkelőhelyen a kilépő irányú 6-os busz sávban, ahol a fülkében egyszerre 4 útlevélező teljesíthetett egyszerre szolgálatot. Két útlevélező a kilépő 6-os sávban közlekedő járműveket és személyeket kezeli, két útlevélező a kilépő irányú 5-ös sávban közlekedő járműveket léptette ki. Rögzítésre került az is, hogy a kamera megfigyelő helyzetéből előre tekintve a jobbra elöl ülő határrőr a 6-os sávot, a balra elöl ülő határrőr az 5-ös sávot kezeli.

[181] A felvételek felhasználhatóságát fentiekből következően semmilyen módon nem érinti az a tény, hogy a szolgálati helyiségnek az 5-ös sávra is nyíló kezelő részlege van, mivel a bírói engedély a 6-os kilépő irányú sávban elhelyezett határátlépő fülkét nevesítette, mint szolgálati helyet. Mivel pedig a 6-os sávban

csak az az egyetlen - az 5-ös sávéval közös - átléptető fülke van, így a helyiség egészében történtek törvényesen kerültek rögzítésre, azok törvényes bizonyítékként szolgálnak. Egyebekben a tanúként kihallgatott **tanú16** is az 5-ös és 6-os forgalmi sáv közötti fülkéről számolt be a vallomásában, mint ahogy tanú 1 is. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a kamerafelvételek törvényes bizonyítékkénti felhasználhatósága tekintetében az is irreleváns, hogy titkosszolgálati eszközök alkalmazását engedélyező bírói végzésben írt, a 6-os és 7-es sáv melletti határátlépő fülkét a rendőrség, vagy a VPOP használta-e. A bírói végzések egyértelműen a fülkét nevesítették.

[182] Ezen túlmenően az a védelmi érvelés sem foghatott helyt, hogy az úgynevezett külső kamerafelvételek azért sem használhatóak fel, mert azok nyilvánvalóan törvénytelenül kerültek beszerzésre, mivel a belső - és külső kamerafelvételek összehasonlítását már akkor elvégezte a nyomozó hatóság, amikor a külső kamerafelvételek még be sem lettek kérve. A másodfokú katonai tanács ugyanis a nyomozati iratok alapján azt állapította meg, hogy az összes olyan jelentés, amely a külső és a belső kamerafelvételek tartalmának egybevetéséről készült, kivétel nélkül 2016. október 7-i keltezésű, tehát nyilvánvalóan a külső kamerafelvételek beszerzését követően készültek. A másodfokú katonai tanács itt utal arra, hogy - azon túlmenően, hogy a kamerafelvételek és a rendelkezésre álló hanganyagok adatai szerint a vádlottak egy része kifejezetten kerülte a külső kamerák látóterét, és kifejezetten felszólított az intézkedés alatt álló személyt, hogy a járművébe visszaülve helyezze a vesztegetési pénzt az útiokmányába - a belső kamera felvételek lényegesen több és releváns információt tartalmaznak a vesztegetési cselekmények elkövetésére nézve. Azok alapján - a felvételek időpontjának rögzítésére is figyelemmel - az egyes vesztegetési cselekmények elkülöníthetők egymástól még akkor is, ha külső kamerafelvételek adott esetben nem mindig álltak rendelkezésre.

[183] A fellebbviteli katonai tanács azon védői felvetésre is reagálni kíván, miszerint nem volt indokolt a titkos információgyűjtés, illetve titkos adatszerzés elrendelése, tekintettel arra, hogy más bizonyíték beszerzése nem volt kilátástalan, illetve nem is ütközött volna rendkívül nehézségbe, tekintettel arra, hogy a határátkelőhelyen kiléptetett személyek tanúként kihallgathatóak és az ebből szerzett bizonyítékok felhasználhatók lettek volna. Az nyilvánvaló, hogy minden, a határátkelőhelyen kiléptetett személy tanúkénti kihallgatása lehetetlen - egyben indokolatlan - lett volna. Adott esetben a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint ez az érvelés már csak azért sem helytálló, hiszen annak eldöntésére, hogy esetlegesen kit hallgassanak ki tanúként, nyilvánvalóan csak a titkos információgyűjtés adatai alapján nyílt volna mód, ráadásul ezeknek a személyeknek - lévén, hogy aktív vesztegetők is lehettek - az ellenérdekeltsége is valószínűsíthető. Ezen túlmenően a jelen ügyben tanúként kihallgatott személyek is csak a titkos információgyűjtés eredményének ismeretében „kerültek képbe”, egyebekben kivétel nélkül úgy nyilatkoztak, hogy a vádbeli eseményekről egyáltalán nem volt tudomásuk.

[184] A rendelkezésre álló iratok alapján megalapozottan foglalt állást az elsőfokú katonai tanács abban a kérdésben, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy az első feljelentést (2015. július 5.) követő nyomozás elrendelése után már csak és kizárólag a katonai nyomozási bíró által engedélyezett titkos adatszerzés folyt az ügyben a korábbi titkos információgyűjtés helyett, így nem volt törvénytelen, párhuzamos lehallgatás.

[185] Megalapozottan, az állandó és következetes ítélkezési gyakorlatnak megfelelően foglalt állást abban is, hogy korábban hatályban volt 1998. évi XIX. törvény 206/A. §-ában a feljelentés megtételével kapcsolatosan megkövetelt haladéktalanság (később nyombaniség) követelményének teljesülése kapcsán a haladéktalanság, illetve nyombaniség fogalmát minden esetben az adott ügy gondos mérlegelésével kell megállapítani. Nem tévedett, amikor jelen ügyben két hónapban állapította meg azt az időszakot, amelyen belül az érintett cselekmények kapcsán még nem sérült a haladéktalanság követelménye, ekörben megalapozottan hivatkozott arra, hogy a bizonyítás anyaga is jól mutatta, hogy a vádlottak, valamint az általuk elkövetett korrupciós cselekmények rendkívül nagy száma különösen megnehezítette az ügy feldolgozását még úgy is, hogy a bizonyítást megkönnyítették a nyomozó hatóságok előkészítő anyagai, az értékelő, eseményeket leíró jelentések. Jelen esetben pedig a nyomozó hatóság mindhárom feljelentési kötelezettségének gyakorlatilag 1 hónapon belül eleget tett.

[186] jutott tehát az elsőfokú katonai tanács arra a következtetésre, hogy a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatát 2015. július 15-én, 2015. július 27-én és 2015. augusztus 5-én tett feljelentései -néhány kivételtől eltekintve - megfeleltek az akkor hatályos törvényi kritériumoknak és a kivételektől eltekintve nincs törvényi akadálya a feljelentéseket megalapozó bizonyítékok felhasználhatóságának, mindhárom feljelentésben a nyomozás elrendelését - 2015. július 16-át - megelőzően elkövetett bűncselekményi kör szerepel.

[187] A másodfokú bíróság egyetértett a sokat vitatott NAV által telepített és működtetett térfigyelő kamerák anyagai kapcsán, a készletezés tilalmával kapcsolatban az ítélet 171. oldalán rögzítettekkel is. Logikus érveléssel jutott az elsőfokú tanács arra a következtetésre, hogy mindhárom feljelentésből egyértelműen kitűnik, hiszen az kifejezetten rögzítésre került az RSZVSZ által, hogy a szolgálat intézkedett a külső kamerafelvételek beszerzésére. Mivel pedig valamennyi feljelentéstől visszafelé számított 30 napon belül esett valamennyi vád tárgyává tett bűncselekmény, a felvételek archiválására nyilvánvalóan 30 napon belül került sor, ellenkező esetben a rendszer automatikusan felülírta volna a felvételeket. Ez azonban nem történt meg, az, hogy az archivált felvételek konkrét beszerzésére később került sor, nem változtat azon a tényen, hogy az archiválás a törvényes határidőn belül, törvényesen történt meg.

[188] Nem fogadható el az a védelmi kifogás sem, miszerint a határátkelőhelye a kilépő irányú sávokban elhelyezett útlevélkezelő fülkékben, mint szolgálati felállítási helyen történtek technikai eszközök segítségével történő megfigyelését és rögzítését engedélyező, a Debreceni Törvényszék 2015.július 22-én kelt Kbny.I.003/2015/2. számú végzéséből hiányzik az eljárás alapjául szolgáló bűncselekmény minősítése, és erre tekintettel a végzésben név szerint meg nem jelölt **XXXVII.r.** vádlottal szemben az engedély a Be. 206. § (5) bekezdése alapján a titkos adatszerzés eredménye nem használható fel. A végzés ugyanis tartalmazza, hogy az engedélyezésre a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés büntette miatt folytatott bűnügyben került sor. A régi Be. 206. § (5) bekezdése alapján pedig annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte, a titkos adatszerzés eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható.

[189] Nem fogadható el azon védői érvelés sem, miszerint ez a végzés azért is aggályos, mert konkrétan megnevezett személyek mellett ismeretlen határrendész érintettekkel szemben, illetve ismeretlen polgári személyekkel szemben engedélyezte a szolgálati felállítási helyeken történtek technikai eszközök segítségével történő megfigyelését, tekintettel arra, hogy az engedélyezésre a végzésben felsorolt személyek tevékenységének további megismerésén, a cselekvőségük tisztázásán túlmenően - az addig ismeretlen - bűntársak felderítése érdekében került sor.

[190] Az elsőfokú katonai tanács a túlsúly általános, a vád szerinti megállapíthatóságával kapcsolatos aggályait is osztotta a másodfokú bíróság, az elsőfokú bíróság által a ítélet 173. oldal utolsó bekezdésétől a 174. oldal második bekezdéséig rögzítettekkel egyetértett. Az elsőfokú tanács ekörben, illetve a jogtalan előny összegével kapcsolatosan írt hibátlan okfejtése maradéktalanul megfelel a Be. 7. § (4) bekezdésében megfogalmazott alapvető jogelvnek.

[191] Az elsőfokú katonai tanács bizonyítékértékelő tevékenységének eredményeként mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg az ítélet történeti tényállását és rögzítette az ítélet 63. oldalától a 153. oldal utolsó előtti bekezdéséig. A másodfokú katonai tanács az ítéletszerkesztéssel kapcsolatosan előadott védői kifogásokra figyelemmel hangsúlyozni kívánja, hogy az elsőfokú katonai tanács által megállapított ítéleti tényállás -ellentétben a védői hivatkozásokkal - önmagában is, nem pedig kizárólag a vádirati tényállásokkal együtt értelmezhető, minden vádirati tényállással kapcsolatosan rögzítésre került. Az elsőfokú katonai tanács a történeti tényállás rögzítésekor - az ügy sajátosságára, a vádlottak és a tényállási pontok nagy számára figyelemmel - követte az ügyészi vádiratot az egyes részcselekmények pontokba szedése kapcsán is azzal, hogy a módosított és egységes szerkezetbe foglalt ügyészi vádirat tényállását - egészben vagy részben - csak azokban az esetekben emelte ki és rögzítette külön, amelyeknél a bíróság attól lényegesen eltérő tényállást állapított meg. Az elsőfokú katonai tanács tehát ezekben az esetekben éppen a könnyebb érthetőség kedvéért rögzítette külön is a vádirati tényállást, a vonatkozó és a vádirati tényállástól tartalmilag eltérő ítéleti tényállás rögzítése mellett. Továbbá a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítélet tényállásában nem talált olyan, egyes védők részéről kifogásolt megállapítást, miszerint „egyebekben a vádlott a vádiratban írt cselekményeket követte el”. A megállapított ítéleti tényállásokban konkrét vádlottak konkrétan meghatározott cselekményei kerültek rögzítésre.

[192] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint továbbá az elsőfokú katonai tanács az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. A másodfokú bíróság nem értett egyet azon védői érvelésekkel, melyben azt kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése körében szükségtelennek találta minden vádlottra, minden egyes tényállási pontra kiterjedő részletesebb elemzést. Az az elsőfokú bíróság ítéletében valóban nem részletezte a bizonyítékok között a kamerafelvételek részletes leírását.

[193] Ugyanakkor az elsőfokú katonai tanács a tényállás alapjául szolgálató kamerafelvételek elemzéseit a tárgyaláson elvégezte és a tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalta. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint ugyanis - tekintettel arra, hogy az elsőfokú tárgyaláson is több hónapon és több napon keresztül, tényállási pontonként került sor a kamerafelvételek megtekintésére és azok tartalmának összevetésére egyéb bizonyítékokkal, a kamerafelvételek tartalmának az ítélet indokolási részébe történő beemelése szükségtelenül és indokolatlanul terjengőssé tette volna az így is szükségszerűen hosszú ítéletet. Emellett az elsőfokú bíróság többször is hangsúlyozta, hogy a terhelő ítéleti tényállások - a konkrétan nevesített elkövetési magatartások - a kamerafelvételeken alapulnak, s ezeket egészítik ki az egyéb okirati bizonyítékokon alapuló ténymegállapítások. Az ítélet történeti tényállása tehát alapvetően a kamerafelvételek tartalmát rögzíti, annak megismétlése az indokolási részben ezért szükségtelen volt.

[194] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján csekély mértékben szorul helyesbítésre, kiegészítésre. Ezért a másodfokú katonai tanács a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az egyes vádlottak fellebbviteli nyilvános ülésen tett nyilatkozata, valamint a védői fellebbezések írásbeli indokolásában tett előadások alapján a személyi rész tekintetében helyesbíti, illetve egészíti ki az alábbiakkal:

[195] „**I.r.** vádlott 2019. november 9-én boltvezetői szakképesítést szerzett. Két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, jelenleg CSED-en van, ebből származó havi jövedelme 217.000,- Ft.

[196] **VI.r.** vádlott 2018. november 1. napjától a ... Kft. nemzetközi gépjárművezetője, havi jövedelme 220.000,- Ft. 2019. februárjában munkahelyi baleset érte, jobb mutatóujjának fele roncsolt.

[197] **VIII.r.** vádlott a ... Kft. alkalmazásában áll, sofőr beosztásban dolgozik, havi jövedelme nettó 310.000,- Ft.

[198] **XIII.r.** vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Felesége GYED-en van. A vádlott havi jövedelme 230.000,- Ft. A vádlott felesége 4.000.000,- Ft hitelt vett fel, valamint Babaváró kölcsönt is vettek fel 2019. december 13-án.

[199] **XV.r.** vádlott targoncavezetői tanfolyamot végzett.

- [200] **XXVII.r.** vádlott jelenleg a ... kft. -nél vagyónőrként dolgozik, havi jövedelme bruttó 210.600,- Ft. Két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.
- [201] **XXII.r.** vádlott rendszeres gyógyszeres terápiában részesül magas vérnyomás betegség miatt.
- [202] **XXIV.r.** vádlott művelődés szervező szakon diplomázott, egészségügyi ellátásra szoruló hozzátartozója gondozásában részt vesz.
- [203] **XXVI.r.** vádlott Németországban él, csarnokvezetőként dolgozik, havi nettó jövedelme 1500 euró.
- [204] **XXVII.r.** vádlott a munka mellett a Nyíregyházi Egyetem sportszervező szakára jár, illetve a kisvárdai ... Szakközépiskolába jár, minősített hegesztő szakon tanul.
- [205] **XXVIII.r.** vádlott 2019. augusztusában az Egyesült Királyságba költözött, azóta is ott él. Egy takarítással foglalkozó cég alkalmazottja, havi jövedelme 700 font.
- [206] **XXXIII.r.** vádlott az ... kft.-nél dolgozik, nettó fizetése 180.000,- Ft. Egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.
- [207] **XLII.r.** vádlott az ... Kft. alkalmazásában áll, havi nettó jövedelme 166.000,- Ft. Nős.
- [208] **XLV.r.** vádlott 2020. februárja óta alkalmi munkát végez, ebből havi 70.000,- Ft jövedelme származik.
- [209] **XLIX.r.** vádlott 2019. augusztusában 10 millió Ft-os Babaváró hitelt vett fel, a 2020. februárjában felvertt CSOK összege 7.400.000,- Ft és 2.600.000,- Ft a már meglévő két gyermeke után.
- [210] **L.r.** vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.
- [211] **LII.r.** vádlott egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik."
- [212] Míg **XXXVII.r. vádlott** tekintetében az ítélet XXXIV/2/a. tényállási pontját azzal egészíti ki a másodfokú katonai tanács, hogy "a vádlott a tényállásban írt magatartásával a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 205. § (1)

bekezdés b) pontjának II. fordulata, valamint a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KpM rendelet 5. § (1) bekezdés a) pontja alapján fennálló intézkedési kötelezettségének nem tett eleget. "

[213] Az elsőfokú katonai tanács által megállapított és az előzőek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

[214] A tényállás megállapítása, valamint a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság joga és kötelezettsége.

[215] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[216] Az elsőfokú bíróság az ítélet 170. oldal utolsó előtti bekezdésétől kezdődően összegezve rögzítette az általa korábban kifejtettek alapján, hogy a titkos információgyűjtés törvénytelen ségre vonatkozó védői okfejtések nem megalapozottak, az ismeretlen rendvédelmi dolgozók később nevesítődtek és már határozottan megjelölt terheltek vonatkozásában történt meg az ügyészi indítvány előterjesztése és a nyomozási bírói alkalmasságot és felhasználhatóságot megállapító, illetve engedélyező végzés meghozatala.

[217] Ellenben **IV.r.**, **X.r.** és **XX.r.**, vádlottak vonatkozásában utalt egy olyan törvényi akadályra, amelyre ugyan senki nem hivatkozott, azonban a bíróság hivatalból észlelte. Ennek lényege szerint **X.r.** és **XX.r.** vádlottra vonatkozó nyomozási bírói határozat - Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kbny. I. 004/2015/2. számú végzés - nem adott felhasználási engedélyt, ellenben teljesen szükségtelenül alkalmasságot állapított meg a felhasználás helyett. Mivel pedig ezen két vádlottra a TIGY engedélyező bírói végzés vonatkozott, rájuk az alkalmasság vizsgálatának lehetősége, illetve értelme nem volt, azonban éppen a felhasználás engedélyezése hiányozott. Ez pedig **XX.r.** vádlottnál teljes körű, míg **X.r.** vádlottnál részleges felmentést eredményezett. Végül **IV.r.** vádlottnál a második feljelentési körre vonatkozóan megállapította, hogy a bírósági végzésben az ő neve nem szerepelt a 2015. június 29-i eseményekre vonatkozóan, vagyis nincs sem alkalmasságot megállapító, sem felhasználási engedély kizárólag az ő vonatkozásában, ez az ő esetében részfelmentést eredményezett.

[218] A másodfokú katonai tanács az ügyészség - kizárólag **X.r.** és **XX.r.** vádlottat érintő - bizonyítási indítványára tárgyalást tűzött ki és bizonyítást vett fel a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Ennek keretében ismertette a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának 2015. július 22. napján kelt Kbny.I.004/2015/2. számú végzését, melynek tartalma megegyezik az elsőfokú katonai tanács által hivatkozottakkal és fentebb idézettekkel. Ezen túlmenően a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ismertette a **Debreceni Regionális Nyomozó Ügyészség** 3.Nyom.546/2015. számú, a fenti végzés kijavítását indítványozó

végzését. Ennek lényege szerint a nyomozási bírói végzésben nyilvánvalóan elírás folytán szerepelt a felhasználás engedélyezése helyett az alkalmasság megállapítása, hiszen az eredeti ügyészi indítványban az ügyészség az engedélyben név szerint megjelölt X. r. és XX. r. vádlottak tekintetében a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználás engedélyezését - míg az engedélyben meg nem jelölt további 13 fő tekintetében az alkalmasság megállapítását és a bizonyítékként történő felhasználás engedélyezését indítványozta. A két vádlott vonatkozásában azonban a határozat meghozatalakor hatályos Be. 206/A. § (2) bekezdés a) pontja alapján az alkalmasság megállapításáról nem kellett döntenie, csupán a felhasználás engedélyezéséről. Álláspontja szerint pedig mivel a kijavítási indítvánnyal érintett nyomozási bírói végzés indokolása azt tartalmazza, hogy a bíróság az ügyészi indítványban foglaltakat megvizsgálta és azt alaposnak találta, ebből következően a bíróság az ügyészi indítvánnyal egyezően döntött, pusztán a 15 nevet tartalmazó végzés szövegezésében elírás történt, ennél fogva a kijavítás nem sérti a Be. 453. § (1) bekezdés második mondatában írtakat - miszerint a kijavítás a határozat érdemén nem változtathat - csupán a végzés rendelkező részének és az indokolás szövegének inkoherenciáját küszöböli ki a rendelkező rész eredeti jogalkalmazói szándékának megfelelően.

[219] A másodfokú katonai tanács a bizonyítási indítványnak megfelelően ismertette a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. július 22-én - tehát napra pontosan a kijavítási indítvánnyal érintett nyomozási bírói határozat meghozatalát követően négy évvel - kelt Kbny.I.004/2015/5. számú végzését is, melyben a katonai ügyész által előterjesztett, a Kbny.I.004/2015/2. számú végzés rendelkező részének kijavítására irányuló kérelmét elutasította. Hivatkozott a Be. 453. § (1) bekezdésére, mely kifejezetten elírás vagy számítása hiba kijavítását teszi lehetővé, ennek korlátja azonban az, hogy a kijavítás nem változtathat a kijavított határozott érdemén. Jelen esetben azonban álláspontja szerint az ügyész által hivatkozott új szöveg teljesen más tartalommal bír, mint ami az eredeti végzés rendelkező részében volt, hiszen az alkalmasság megállapítása nem azonos a felhasználás engedélyezésével. Kifejtette továbbá, hogy annak sincs jelentősége, hogy a bíróság eredeti szándéka a határozat meghozatalakor mi volt, és erre adott esetben mi utal az indokolás szövegezése szerint.

[220] A **Debreceni Regionális Nyomozó Ügyészség** 3.Nyom. 546/2015. szám alatti fellebbezését és annak indokolását is ismertette a fellebbviteli katonai tanács, mely ugyanazon érvek mentén került előterjesztésre azzal, hogy a határozat fogalma nem korlátozható a rendelkező részre, ez ellentétes lenne a Be. 451. § (1) bekezdésében írtakkal. Az ügyészség kifejtette, hogy a józan ész, illetve az igazság megállapítása iránti igény szem előtt tartásával a jogszabályt nem lehet úgy értelmezni, hogy ilyen körülmények mellett a bíróság korábbi „írásbeli tévedése", azaz elírása miatt az egyébként törvényesen beszerzett és jelen ügyben perdöntő bizonyítási eszközök a jogalkalmazó hatóság számára elveszenek.

[221] A másodfokú katonai tanács a bizonyítási eljárás során ismertette a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. augusztus 6. napján kelt 2.Bnyf.176/2019/2. számú végzését, melyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának Kbny.I.004/2015/5. számú, 2019. július 22. napján kelt végzését akként változtatta meg, hogy a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kbny. I.004/2015/2. számú végzésének rendelkező részét akként javította ki, hogy a **XX.r. és X.r. vádlottak** tekintetében a bűnüldözési célból folytatott, bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználásának alkalmasságát megállapító mondat végi írásjelet pontról vesszőre javította ki.

[222] A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint nem alapos azon védői hivatkozás, miszerint figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság által fogatosított kijavítás a végzés rendelkező részét érintette, ezért a Be. 453. § (3) bekezdése alapján fellebbezésnek lett volna helye, tekintettel arra, hogy a Be. 615. § (5) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ezen végzése ellen nem volt helye fellebbezésnek.

[223] Azonban a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján elfoglalt határozott álláspontja szerint a két, az inkriminált végzéssel érintett vádlott büntetőjogi felelősségét megalapozó tényállás megállapítása kizárólag ezen végzés alapján -egyéb, a két vádlottat terhelő bizonyíték hiányában - nem lehetséges.

[224] A különböző elírások, vagy elnézésből adódó hibák lehetőségét a határozatokban a legkörültekintőbb odafigyelés mellett sem lehet kizárni. Ugyanakkor mivel a bíróság a határozatához kötve van - kivéve a pervezető végzéseket és a határozati formát nem igénylő bírói intézkedéseket - külön törvényi felhatalmazás hiányában még e hibák felfedezését követően sem orvosolhatná azokat. Erre teremt lehetőséget a Be. 453. § -ban szabályozott eljárás, mellyel lehetővé válik az ügy érdemével össze nem függő hibák adott esetben saját hatáskörben való kijavítása. Ennek azonban szigorú, a jogbiztonságot erősítő garanciális feltétele, hogy a kijavítás soha ne az ügy érdemére vonatkozzon és ne a jogszabályi „elnézésből” fakadó hibákat orvosolja. A kijavítás tehát nem vezethet a határozatban foglaltakkal ellentétes eredményre, ennek segítségével nem pótolható a bírói mulasztás. A kijavítás célja egyértelműen az, hogy a kisebb súlyú hibák rendkívüli perorvoslat vagy különleges eljárás hiányában orvosolhatók legyenek.

[225] A másodfokú katonai tanács a jogszabályi háttérrel kapcsolatosan rámutat, hogy a nyomozás során hatályban volt Be. (1998. évi XIX. törvény) 207. § (2) bekezdés b) pontja alapján a nyomozási bíró dönt a titkos adatszerzés engedélyezéséről (203. § (4) és (6) bekezdés), megszüntetéséről (205. § (3) bekezdés), a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapításáról (Be. 206/A. § (3) bek.), valamint a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásának lehetőségéről (206/A. § (4) bek.). A Be. 206/A. § (2) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a felhasználásra való alkalmasságról történő döntés érdekében az ügyésznek hetvenkét órán belül kell a nyomozási bíróhoz fordulnia. A nyomozási bíró a felhasználásra való alkalmasságról indokolt végzéssel határoz. Ugyanakkor a Be. 206/A. § (4) bekezdése a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználását szabályozva kimondta, hogy az (1) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén a nyomozás elrendelését követően az ügyész indítványozhatja, mely indítványról szintén a nyomozási bíró határoz. A felhasználásra való alkalmasságról és a felhasználás engedélyezéséről rendelkező döntés egymást nem pótolhatja, nem helyettesítheti. A Kbny.I.004/2015/2. számú nyomozási bírói végzés kétségtelenül nem rendelkezett **X.r.** és **XX.r.** vádlott vonatkozásában a felhasználás engedélyezéséről.

[226] Az is kétségtelen, hogy a nyomozási bírónak a régi Be. 207. § (2) bekezdés b) pont III. fordulata szerinti- a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásának lehetőségéről - szóló döntésének rendeltetése az ügyész általi perbeli adatfelhasználáshoz nyújtott garancia, a nyomozási bíró határozata nem korlátozza az ítélező bírót abban, hogy a titkos információgyűjtés eredményének, mint bizonyítéknak a felhasználhatóságát ebben az esetben is szabadon

mérlegelje, és adott esetben - a nyomozási bíró álláspontjával ellentétesen - azt kirekessze a bizonyítékok köréből. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint azonban ez a lehetőség az ítélkező bírót abban az esetben illeti meg, ha a nyomozási bíró a titkos információgyűjtés eredményének, mint bizonyítéknak a felhasználhatóságával kapcsolatosan döntést hozott, azt engedélyezte, vagy nem engedélyezte. A felhasználhatóság kérdésében való döntés meghozatalát az ítélkező bíróság nem pótolhatja.

[227] Jelen esetben az eredeti nyomozási bírói végzés két rendelkezés közül csak egyet tartalmazott a két vádlott esetében, az írásjel megváltoztatásával pedig a Debreceni Törvényszék másodfokú tanácsa a végzés teljes rendelkező részét egy mondatra alakította. Ez a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a döntés érdemén való változtatást jelentett, figyelemmel arra is, hogy az ügyészség kijavítás iránti kérelmének, illetve az azt elutasító végzés elleni fellebbezésének is egyértelműen az volt a célja, hogy a két vádlottal szemben a titkos információgyűjtés eredménye felhasználása tekintetében engedély keletkezzen, hiszen ez törvényi feltétel, illetőleg ennek következtében nyílna törvényi lehetőség - más egyéb terhelő bizonyíték hiányában - a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásán keresztül e két vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására, ahogyan erre az elsőfokú bíróság is utalt.

[228] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint ez a rendelkező részben írt „kijavítás” ekképpen az eredeti végzés érdemén változtatott, így a Be. 453. § (1) bekezdésében biztosított törvényi garancia nem teljesült.

[229] Egyebekben a fellebbezési katonai tanács álláspontja szerint ezt az érvelést erősíti valójában a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság végzése is. Ebben ugyanis a másodfokú bíróság maga is azt rögzítette a végzés indokolási részének negyedik bekezdésében, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást akkor, amikor határozata rendelkező részének az ügyészségi indítvány szerinti kijavítására a Be. 453. § (1) bekezdés 2. mondata szerinti korlátozó rendelkezésre figyelemmel lehetőséget nem látott, vagyis azért, mert az a határozat érdemén változtatott volna.

[230] Ezen túlmenően a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság arra is hivatkozott a végzésében, hogy a régi Be. 207. § (2) bekezdés b) pont II. fordulata szerint, a régi Be. 206/A. § (3) bekezdésén alapuló, és a III. fordulat szerinti, a régi Be. 206/A. § (4) bekezdésén alapuló nyomozási bírói döntések egymástól elkülönülő, külön érdemi rendelkezések, amelyek kijavítással nem változtathatók meg, nem cserélhetők fel.

[231] Ezen túlmenően a fellebbezési katonai tanács álláspontja szerint a másodfokú végzés 2. oldalának utolsó bekezdésében rögzített megállapítása - miszerint a másodfokú bíróság által a rendelkező részben eszközölt módosítása a kijavított határozat érdemén nem változtatott - némileg ellentmondásban van a végzés 1. oldal negyedik bekezdésében írt és korábban hivatkozott megállapításával.

[232] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint a másodfokú kijavító végzés alapján, annak eredményeképpen - büntetőjogi felelősséget megalapozó tényállást megállapítani nem lehet a két érintett vádlott esetében.

[233] Az elsőfokú katonai tanács mérlegelő tevékenysége megfelel a logika és az ésszerűség szabályainak, következtetéseit a másodfokú bíróság is osztotta. Ezért a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére irányuló fellebbezések releváns, a felülmérlegelést lehetővé tevő új tényre, illetve új bizonyítékokra történő hivatkozás hiányában a Be.591.§ (1) és a Be.593.§ (2) bekezdése alapján eredményre nem vezethettek.

[234] Az elsőfokú katonai tanács a megállapított és irányadó tényállás alapján okszerű következtetést vont le valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott elkövetéskori tudattartalmára és azon keresztül - terhelő tényállás megállapítása esetén - a bűnösségére nézve és törvényesen minősítette a vád tárgyává tett korrupciós bűncselekményeiket.

[235] A másodfokú katonai tanács maradéktalanul osztotta a minősítő körülmények tekintetében az elsőfokú katonai tanács által az ítélet 10. oldal harmadiktól ötödik bekezdésében rögzítetteket, az üzletszerűség megállapításához megkövetelt tárgyi és alanyi oldal egyaránt fennáll.

[236] A Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontja szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan, vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

[237] A másodfokú katonai tanács hangsúlyozza, hogy meghaladottá vált a bírói gyakorlatban az a szemlélet, hogy az üzletszerűség kizárólag a bűnözői életmódra való berendezkedés esetén állapítható meg. Az üzletszerűség általában a bűncselekmények sorozatos elkövetésével valósul meg, de akár egyetlen bűncselekmény elkövetése mellett is megállapítható az üzletszerűség, ha a tettes ismétlődő és rendszeres haszonszerzésre törekvő akaratelhatározása további cselekmények elkövetésére egyértelműen felismerhető. A rendszeres haszonszerzésre törekvésnél az üzletszerűség megállapíthatóságát nem zárja ki, ha az elkövetőnek nem ez az egyetlen vagy fő jövedelmi forrása, megállapítható az üzletszerűség a tartósság célzatával folytatott, a rendszeres mellékkereset elérésére törekvő jövedelemszerzés esetében is. (BH.2002.469.) A vádlottak magatartása alapján a rendszeres haszonszerzésre törekvő akaratelhatározás az irányadó tényállásban írt viszonylag rövid idő alatt is kétséget kizáróan megállapítható. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint nyilvánvalóan életszínvonalat emelőnek kell tekinteni azt a szolgálat során rendszeresen kapott kisebb értékű pénzt vagy ajándékot is, amely ezáltal mentesíti az elfogadót attól, hogy saját pénzét kelljen ráfordítani arra, hogy akár az ellátásáról vagy egyéb igényeiről gondoskodhasson. Ekörben kiemeli a másodfokú katonai tanács azt is, hogy egyes vádlottak kifejezetten útlevélszervezőként kérték magukat, így például **tanú17** tanúvallomása alapján **XXIII.r.** vádlott (törzsanyag 1085. oldal). A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az üzletszerűség, mint minősítő körülmény megállapíthatóságával, illetve egyes vádlottak esetén ennek akadályával kapcsolatosan az ítélet 183. oldal negyedik bekezdésétől az utolsó bekezdésében kifejtettekkel maradéktalanul egyetértett.

[238] A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja szerint bűnszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten kívül követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet.

[239] A bünszövetség fogalmát hosszú évek alatt a bírói gyakorlat is kimunkálta, amely a Legfelsőbb Bíróság, illetve jogutódja, a Kúria iránymutatásaiból is jól ismerhető. A bünszövetség feltétele a bűncselekmények szervezett elkövetése, vagy az ebben való megállapodás, vagyis nem egyetlen, hanem több szándékos bűncselekmény megvalósítására irányuló akarat-elhatározást jelent. A bűncselekmények elkövetésére irányuló előzetes megállapodás a jövőben megvalósítandó bűncselekmények elkövetésére irányuló akaratelhatározást, egyfajta szándékegységet jelent. Az előzetes megállapodásnak nem kell kiterjednie minden egyes körülményre, rész körülményre, el is lehet térni az előzetes megállapodástól, sőt, a megállapodás nem csak kifejezett, hanem hallgatólagos is lehet, ha az a bűnözésre irányuló akarategységet tükrözi.

[240] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint helyesen foglalt állást az elsőfokú katonai tanács az ítélet 184. oldalán rögzítettek szerint a tekintetben, hogy a bünszövetségben elkövetésnek a törvényben megkövetelt összes feltétele megvalósult, az ítélet 185. oldal harmadik bekezdésében megjelölt vádlottakon kívül. Az körben kifejtett logikai okfejtése rendkívül meggyőző volt. Kétséget kizáró módon megállapítható ugyanis a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy a bünszövetségben elkövetéssel terhelt vádlottak - mint ahogyan a korábban már jogerősen elítéltek is - a határátkelőhelyen kialakult gyakorlatnak megfelelően, szervezetten, az előttük is ismert „koreográfia” szerint hajtották végre bűncselekményeiket. A videofelvételek egyértelműen tanúsítják a jól szervezettséget, és az előre történő megállapodást, hiszen a felvételeken jól követhető, hogy mindenki tudta a dolgát, azt, hogy a pénzt miként vegyék át, miként rejtsek el és miként adják át társaiknak. Így történt a jogellenes fizetőeszközök átvétele, átadása az éppen szolgálatban lévő határátkelőhely ügyeletes helyettesnek, aki a pénzeszközöket elrejtette és a szolgálat végén azokat szétosztotta az adott napon szolgálatot teljesítőknek. Az együttesen szolgálatot teljesítők a cselekményeiket nem titkolták el egymás előtt, sőt, több esetben egyértelműen megfigyelhető volt a videofelvételeken az összedolgozás, egymás jogtalan intézkedésének a támogatása a minél nagyobb összegű vesztegetési pénz összegyűjtésében. A hanganyagok alapján az is egyértelműen megállapítható, hogy a szolgálatot szervező ügyeletesek azokat az útlevéltkezelőket osztották be a „jól jövedelmező” sávokra - jelen esetben az 5-ös és 6-os sávokra - akiről tudták, hogy korruptak és gyorsan dolgoznak, valamint hajlandóak az általuk elfogadott korrupciós pénz elosztására. A kamerafelvételek és a hanganyag alapján kétséget kizáró módon tetten érhető volt a szervezettségnek a bünszövetség megállapíthatóságához szükséges olyan foka is, melyben minden egyes útlevéltkezelőtől beszédtek a vesztegetési pénzt, és azt a szolgálat végén újraosztották, illetve azon szolgálati csoportban, ahol nem szedték össze a pénzt, az ügyeletesnek fejenként adtak be meghatározott összegű eurót. A szervezettség ilyen magas fokára utalnak egyebekben az egyes tanúvallomások, melyek lényeges eleme a tanúk azon meggyőződése, hogy jól titkolták, konspiráltak, csak így kivitelezhették cselekményeiket, illetve a szervezettségükre utalt az is, hogy a pénzeket nem a zsebben, illetve a fölkében gyűjtötték, hanem megszervezték az összegyűjtött pénzek mozgását, kijuttatását. Van olyan tanúvallomás is, miszerint az érintett vádlottak valahogy mindig a kisbuszos sávba kerültek, együtt mozogtak, összezártak. (**tanú4** vallomása, törzsanyag 827. oldal, **tanú15** tanú vallomása, törzsanyag 1117. oldal, **tanú6** vallomása, törzsanyag 845. naplósám).

[241] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint továbbá a bűnszegédi közreműködés lehetett a szándékerősítő jelenlét (pszichikai bűnszegéd), de még tipikusabban a korrupciós pénzek elrejtésében és a fölkéből történő kivitelében való közreműködés, legyen az akár részesedés, akár a pénzek összegyűjtése.

[242] Itt kíván rámutatni a másodfokú katonai tanács, hogy nem értett egyet azon védelmi állásponttal, miszerint egyes vádlottak (így pld. **IV.r.**, **XII.r.**, **XIX.r.**, **XXV.r.**, **XXXII.r.**, és további vádlottak) cselekménye nem valósít meg vesztegetést, hanem az büntetlen utócsselekmény. Részletesen kifejtette ugyanis az elsőfokú bíróság és ezzel a másodfokú bíróság is teljesen mértékben egyetértett, hogy jelen ügyben nem a vádlottak egymástól teljesen elszigetelten végrehajtott cselekményéről van szó, hanem egy igen szervezeten a feladatok elosztásán alapuló, olajozottan működő tevékenység sorozatról, amelyben mindenki úgy vett részt, hogy tisztában volt azzal, hogy vesztegetésben vesznek részt, nyilvánvalóan törvénytelen módon kérnek pénzt a határátkelő helyen, magatartásával mindenki hozzájárult ahhoz, hogy ez a gépezet zökkenés mentesen működjön, a határátkelőktől kapott, illetve esetenként lényegében kikövetelt összegeket átvegyék, azt rejtkehelyre vigyék, és egymás között szétosszák. Ezzel kapcsolatban utal a másodfokú bíróság arra is, hogy az eljárás során meghallgatott tanúk - többnyire a vádlottak előljárói - is akként nyilatkoztak, hogy azért nem tudták korábban intézkedni a saját rendelkezésükre álló parancsnoki eszközökkel, ennek a vesztegetéssorozatnak a felszámolására, mert az olyan olajozottan, olyan rejtve és megtervezetten működött, hogy erre nem volt lehetőségük.

[243] Az elsőfokú katonai tanács ezen túlmenően méltányosan, az in dubio pro reo elvének érvényesülését maradéktalanul szem előtt tartva foglalt állást a kötelességzegés kétséget kizáró módon történő megállapíthatóságával, illetve meg nem állapíthatóságával kapcsolatosan is.

[244] Nem tévedett akkor sem, amikor a rendbeliségek számát a bűnkapcsolatok számához igazította. A másodfokú katonai tanács azonban- egyetértve a védői észrevétellel - megállapította, hogy a rendbeliség száma **XIX.r.** vádlott esetében a terhére rótt cselekmények esetében nyilvánvaló elírás folytán tévesen szerepelt. A XIX. r. vádlottat összesen 14 rendbeli cselekménnyel vádolta az ügyészség. Ezzel szemben az elsőfokú katonai tanács 14 rendbeli cselekményben állapította meg a bűnösségét, további egy rendbeli alól pedig felmentette. Ezt a másodfokú katonai tanács helyesbítette, tekintettel arra, hogy az elsőfokú katonai tanács az ítélet tényállási részében maga is összesen 14 rb. cselekményt rögzített, a XVIII/1. a-c., 2/a-b., 3/a-d., 4/a-b., 5/a-b., tényállásokban terhelő történeti tényállást, míg a XVI/1-a., tényállási pont kapcsán a vádiratban írtakat kétséget kizáró módon nem tudta megállapítani **XIX.r.** vádlott vonatkozásában, ezen vádpont tekintetében felmentő rendelkezést hozott. Erre tekintettel a másodfokú katonai tanács a rendelkező részben írtak szerint, az ítéleti tényállásnak megfelelően helyesbítette ezen vádlott tekintetében a rendbeliségek számát.

[245] A vádlottakkal szemben kiszabott büntetések súlyosítására, illetve az enyhítésére irányuló fellebbezések sem megalapozottak.

[246] A büntetéskiszabási körülményekkel kapcsolatban a másodfokú bíróság a következőket kívánja kiemelni, anélkül, hogy megismételné az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos megállapításait.

[247] Mindenekelőtt utal arra, hogy a vádlottak egy olyan korrupciós bűncselekmény-sorozatban vettek részt, méghozzá igen nagy számban, amely már önmagában is alkalmas arra, hogy a rendőri hivatásos állományba vetett közbizalmat igen jelentősen megingassa. A vádlottaknak - és ez különösen igaz a parancsnokokra - egyébként is törvényből folyó kötelezettsége lett volna, hogy a bűncselekményeket megelőzzék, azok tudomására jutása esetén azokat megszakítsák és intézkedést kezdeményezzenek, nem pedig maguk is ebben aktívan részt vegyenek, azt irányítsák, illetve tevékenységükkel a többiek bűnös magatartását elősegítsék, illetve leplezzék.

[248] A cselekményük társadalomra veszélyességét tovább növeli az a tény, hogy a korrupciós pénzt nem csupán elfogadták, esetleg kérték, hanem azt alkalmanként zsarolásszerűen kikövetelték, annak összegéről alkut folytattak. Meghatározott nagyságú „díjszabást” alakítottak ki, melynek összegéből nem engedtek. Azt is a vádlottak terhére kell értékelni, hogy a kiemelt korrupciós bűncselekmények a szolgálati rendet és fegyelmet súlyosan rombolták.

[249] A többszörös halmazat, esetenként a többszörösen minősülő bűncselekmények, illetve a társtettesi elkövetésre figyelemmel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztések nagysága messze elmarad a törvényben meghatározott középértéktől. Már önmagában erre figyelemmel is azt lehet megállapítani, az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztések sokkal inkább tekinthetők méltányosnak, semmint eltúlzottnak.

[250] Messzemenően figyelembe vette az elsőfokú bíróság a vádlottak javára az időmúlást, nyilvánvalóan ez indokolja a középértéktől elmaradó szabadságvesztések kiszabását, melyre a másodfokú bíróság az ímént már utalt. Ugyanakkor azonban egy ilyen kiemelkedő tárgyi súlyú korrupciós bűncselekmény-sorozat esetén - részben a törvény kötelező rendelkezésére is figyelemmel - más büntetési nem, mint szabadságvesztés még csak szóba sem kerülhetett volna. Azon ritka esetekben, ahol a bűnösségi körülményekre figyelemmel a szabadságvesztés felfüggesztése szóba kerülhetett, az elsőfokú bíróság erről rendelkezett, ezzel a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetért.

[251] A fentiekre figyelemmel sem látott további enyhítési lehetőséget a másodfokú bíróság azon vádlottak esetében sem, akik kiskorú gyermekek eltartásáról gondoskodnak. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ugyanis ezt a büntetések kiszabása során már értékelte. Önmagában az a tény, hogy valaki kiskorú gyermekek eltartásáról gondoskodik, nem adhat felmentést a cselekményeket elkövető terhelteknek a büntetés alól. Igaz ez természetesen azokban az esetekben is, amikor a kiskorú gyermek az eljárás hatálya

alatt, illetve a nem jogerős ítélet kihirdetését követően született meg. A vádlottak ugyanis nem egyetlen, esetleg az indulat hevében elkövetett bűncselekmény elkövetésében bűnösök, hanem hosszú időn keresztül követtek el bűncselekményeket, nyilvánvalóan tisztában kellett legyenek azzal, hogy amennyiben a cselekményükre fény derül, ezért komoly büntetés jár.

[252] Összefoglalva tehát az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetéseknek sem a súlyosítására, sem azok enyhítésére nem látott lehetőséget a másodfokú bíróság, a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések mértéke az ítélet belső arányossága követelményének is maradéktalanul megfelel.

[253] A fellebbviteli katonai tanács álláspontja szerint továbbá a vádlottakkal szemben pénzbüntetés kiszabására is törvényesen került sor és méltányosan, a vádlottak jövedelmi és vagyoni viszonyait szem előtt tartva járt el az elsőfokú katonai tanács, amikor a vádlottak részére a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján részletfizetést engedélyezett, az erre vonatkozó rendelkezések mellőzését a másodfokú katonai tanács nem látta indokoltnak.

[254] A másodfokú bíróság az iratok alapján észlelte, hogy az elsőfokú katonai tanács az ítéletében egyes vádlottak tekintetében nem rögzítette, hogy az előzetes fogvatartásuk megszűnését követően lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt álltak. Bár ezen mulasztásnak -miután a lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítására nincs lehetőség - jogi relevanciája nincs, azonban a másodfokú katonai tanács a teljesség kedvéért pótolta ezt a hiányosságot az érintett vádlottak esetében.

[255] Ezen túlmenően a másodfokú eljárás során felmerült új adatok alapján rögzítette az egyes vádlottak személyi adataiban az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett változásokat.

[256] A másodfokú katonai tanács észlelte, hogy **XXIII.r.**, illetve **XXX.r.** vádlott a nyomozás során személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt nem álltak, ezért az előzetes fogvatartásban töltött időnek a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítására vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[257] Ezen túlmenően a másodfokú katonai tanács észlelte, hogy az ítélet 40. oldal ötödik bekezdésében - ugyancsak nyilvánvaló elírás folytán - a XXXIII. r. vádlottat egyszer sem, míg a XXIII. r. vádlottat kétszer - egy esetben a XXXIII. r. vádlott helyett - kötelezte a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Ezért a fellebbviteli bíróság **XXXIII.r.** vádlottat is kötelezte a vonatkozásában felmerült 31.589,- (harmincegyezer- ötszáznyolcvankilenc) forint bűnügyi költség megfizetésére.

[258] Figyelemmel arra, hogy az V.r., XVIII. r., XXXI. r., és LIII. r. vádlottak tekintetében a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjával bűnügyi költség merült fel, annak viseléséről a másodfokú katonai tanács a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett akként, hogy az érintett vádlottakat kötelezte a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség viselésére.

[259] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 41. Kb.55/2017/225. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a bizonyítási eljárás lefolytatását követően a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készületségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 210. § (6) és (7) bekezdése alapján, az összes érdekelt hozzájárulásával tartott tanácsülésen - helyes indokainál fogva - a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2020. december 4.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

a tanács elnöke

Dr. Vadócz Attila hb. őrnagy s.k.

előadó bíró

. Ifkovics Béla hb. ezredes s.k.

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 41.Kb.55/2017/225. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással 2020. december 4. napján **I.r.** vádlott, **II.r.** vádlott, **III.r.** vádlott, **IV.r.** vádlott, **V.r.** vádlott, **VI.r.** vádlott, **VII.r.** vádlott, **VIII.r.** vádlott, **IX.r.** vádlott, **X.r.** vádlott, **XI.r.** vádlott, **XII.r.** vádlott, **XIII.r.** vádlott, **XIV.r.** vádlott, **XV.r.** vádlott, **XVI.r.** vádlott, **XVII.r.** vádlott, **XVIII.r.** vádlott, **XIX.r.** vádlott, **XX.r.** vádlott, **XXI.r.** vádlott, **XXII.r.** vádlott, **XXIII.r.** vádlott, **XXIV.r.** vádlott, **XXV.r.** vádlott, **XXVI.r.** vádlott, **XXVII.r.** vádlott, **XXVIII.r.** vádlott, **XXIX.r.** vádlott, **XXX.r.** vádlott, **XXXI.r.** vádlott, **XXXII.r.** vádlott, **XXXIII.r.** vádlott, **XXXV.r.** vádlott, **XXXVI.r.** vádlott, **XXXVII.r.** vádlott, **XXXIX.r.** vádlott, **XL.r.** vádlott, **XLI.r.** vádlott, **XLII.r.** vádlott, **XLIII.r.** vádlott,

XLIV.r. vádlott, **XLV.r.** vádlott, **XLVI.r.** vádlott, **XLVII.r.** vádlott, **XLVIII.r.** vádlott, **XLIX.r.** vádlott, **L.r.** vádlott, **LI.r.** vádlott, **LII.r.** vádlott és **LIII.r.** vádlott tekintetében jogerős és - **XVI.r.**, **XVIII.r.**, **XLVI.r.**, **XLVII.r.**, **XLVIII.r.**, **XLIX.r.**, **L.r.**, **LI.r.**, **LII.r.** és **LIII.r.** vádlottak esetében a fel nem függesztett rész kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2020. december 4.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

a tanács elnöke